× hipig
adj.

hìpsz

haftig av sig, het på
gröten

K. f. 86. / de var so-
hìpsla-grød.
De voro så heta
på gröten.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa

hìsa, =

so. hisa, vr. óp hán

Så° hissade si upp honom.

N. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kisshund

kisshong

en pojke som ej har vård av föräldrar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

historia
s.

histȯrja, -an

bi̇̀belsk histȯrja.

Nr 4878. St. Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

historia:

bibelsk historja

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid

bära nué sin dina prästen

kom hid

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid

när di flyta hid - - -

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
ab.

hid

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hed

när, var de nr kom-
hid? Vår var det ni
kom hit.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hit

hid

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. komor. dr. áltid

hid o. sér. sr. ôm.

Så komma de altid hit
på besök.

n. f. 80. / so. fuk. dr.
fór. sr o. ga. híd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hit
adv.

Sa° fick de för sig att
gå hit. K. f. 86. / kom hår
hid, for hår e sjöjzed!
Kom hit hår, för här är
skuggigt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid, adv., hit.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit
as.

hid

dø far han koma hid så

tit han vil.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hitarst

hi²dast, adj., superl., = i alla genus, pl. -e, hiterst.

Nar en fu¹ljor vå¹jen i ö¹stor, så e't de hi²daste hu¹sed di bo¹ i. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hite

hìde

ung. = framme

hæ̀r hìde

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hite

hìde

neg. = framme

hen lå et barnarì hìde

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hite
a sv.

hìda

ja bǫ̀da hǽr lrta lǽgor
hìda

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hita II

kànga àna komon ihú ad

han hìda

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× laite

hi²de adv.

hit,

hi²de mo'd vägen te stamme,

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge M 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hite
adv.

hìde

here närmst här hìde

ung. = framme; om plats nära den talande.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hite

adv.

hìde

„hite". framme

hér hìde .

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lite
adv.

hìde

(bildat till hìd), „lite";
framme.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hite II
adv.

hìde

vi hæn hìde ifræ, vi hade
àlon lǽyst.

hæn gǽr en bɑ́s hǽ hìde te stɑ́n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hìda

* hite

ads.

I förb.: hær hìda här borta, här på denna plats.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80. hær hìda tr. Sven, jöns. Här borta hos Sven Jönssons. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× hite
ab.

nú va hær en
mùla hìde. Va (förhört det
hj så, att det) vare en kvarn
här borta.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f 80.

han vå hær hìde
e ägen. Han var här
borta i ängen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hitet
adv.

hi'dad = hi'd, hit.

nar ja kom hi'dad
(d: i det hus jag nu bebor).

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hitför
tdv.

hídför

hitåt

den - gar - hídför .

Den går hitåt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litkommen

lídkǫ́men

p.p. av koma líd.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitkommen

hídkɔ̀mɛn

mɔ́n va ènta hídkɔ̀mɛn

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hìta, hìta, hit

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta, hìte, hit

hér kan hárən konad hit

úd i dìne krógan?

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hitta, hitte, hitt

" finna något tappat "

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. hitta

hitta, hitta, hit vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vb. hitta pa. hus. Vi hittade på hyss. m. f. 80.
för. i tiden
m. f. 80. hitta du påått
k. f. 86 som där na. För
i tiden hittade

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hitta

man på allt sådant där och
(d: skämt, gyckel.) / här
har ja hitt en bibel.
Här har jag hittat en bibel.
R. f. 86. / han ha skolad
hitt på nöd. Han har
ännat företa sig något.
R. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litta

hil²a (¹-lor, pl. ²-la, ²-le, hil-, hil, pl. ²-a, hil, pl. ²-en) kr., hilla.

de va hil, ²ifte fiskt me hon¹ra dal²or for ¹veken. ²Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta, hìta, hit

ja hade àlri hit ifra

stagònen --- = skulle aldrig hittat ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hitta, hittar, hitta, hitt.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. hitta

...pàga, som hitta

på spetàkel ... pojker,
som hittade på rackartyg.
K. f. 86. / de har nö te
hít en nù. De har
inte hittat honom än. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hitta

pron.

hɪta - hær det här

hɪta - hær hɛ́sad. det

här huset. M. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta . pres. hítar

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta på

hitta på' = taga sig för

va ska du hitta på' i da ?

ja', ja ska röwsa .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta på

hitta på, hitta, hitt

finna på

nu har di hitt på, di ska
ble stånes.

I. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta på

hitta på = ta sig för, utnätta.

Hörsti, va ska vi hitta på i
måren?

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hittelön

hittelön, -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Littelön

hitelön, m., -- kn. pl. obrukl.,
hittelön.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kjördrad

jördrad

vaktpojke som biträder bysköre.

Jfr. +mathjördrad och +spränghjördrad.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jord, m., 1- kn, pl. 2- a, - na,
hjord. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljort, s.

jort

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

12.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jort m. j pl. ~a

Nyare uttal för + jo:rt.

Bel. P. Larsson 1901 vanl. jo:rt allm.
i Herrestads hd.

J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

jul, -ad, =, -en sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

jul.-ed

morgen går po na som en tjåpp i'ed jul.

ordsp.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

hjul, n., -et, pl. =, -en,
Kjul. Vagns-, maskinkjul.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjul, s.

jul

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

12. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjul

jul, -ad, =

at. stórt jul ett stort hjul.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julåsel r. j – a

hjulaxel s.

hjulaxel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N:r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulaxel
sb.

julåsel, -l- -en m.

n. f 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulaxel

julåsal

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulbenad

julbénad

Jfr hjulbent

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjulbenat

kjulbẽnad[1] l. -or, m. och f.,
n. -nat, pl. -nade l. -nada,
utan komp., kjulbent.

a hõnan[1] glulana[2] e pa
kjulbẽnada[1]. 2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulbenad
adj.

gul-bénad

hjulbent (jfr d. o.).

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjulbent

julbént

Jfr Hjulbenad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulbent

julbént

K. f. 87.

Hfr hjulbenad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hjuleke

julége n.

hjulekrar (koll.)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kjulecken

julˈɛʃən, n., – ed, pl. =,
– en, kjuleteer.
a.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjulekors

julekjørr; -ar -na pl.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjullöt

gulötor pl.

Nyare ord.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjulmot

julmå¹d, n., -- ed, pl. =,
- en, hjullå²t. - Åfuen julvå¹d.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulnav

jul¹nåw, n., -- hd, pl. =,
- hn, hjulnaf.

de e hö²lt got o bö²ka
jul¹nåw, ordspr.

ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

hå²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulpassare

julpåsare, -en

passare använd av vagnmakare vid
utformning av hjul.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

julríng ; pl. -íng-a

-ng nyare för -ngg

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

julring pl. -a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

hjulring[1], m., -en, pl. -a, -na, hjulring. järnring som läggas omkring vagnshjul.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

[2] Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulnav

jùlanáv n.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulskena

hjulsena, f. - n, pl. - nor,
- na, hjulskena. järn-
skena som brukades som
beslag på vagnshjul, innan
hjulringar kommo i bruk.
2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Låre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjulspår n. ; pl. -

hjulspår s.

hjulspår

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår

julspår l. julspår n.;

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulspår
sb.

jùlspór n.; pl. =

dær brǩ sona rǽlja jùl-
spor-ator-ad.
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulved

jul¹vēd, n. -ed, pl. = -ha,
hjul²löf. - Åfven jul¹mōd.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Olsson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hjälla

jälla -a-ad

lägga tjocka stöcken som loft i uthusen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hjällabåleng

jällaboling jèlabúling. pl.-a

tjock stör som användes att lägga hjälle

(=loftet i uthusen, bestående av på hjälkarna

liggande lösa stänger.)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle

jälk, m., -n. pl. -la, -na,
skulle, hö-, fodersskulle.

Martinjinsen kan falt ner
au en jälk o flåtk höskalen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjälle

jälle -en

utrymmet över bjälkarna i uthus-
längorna; belades förr med lösa
stänger, s.k. jälsåsa, i st.f.
mer bråder såsom i senare tid.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jǫ̊le r. ; ²a *hjälle s.

hjälle (över stall)

ga ap pɔ jǫ̊len a velt ner hø

te krę̊jen !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälle
s.

jèl.e, -en

utrymmet över utbuslångorna, där
hö & halm förvaras.

på jèl.en, so kal.ad.

1958 4062 Bjuresjö, Hemest. Lut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälle
sb.

hälle, -en m.

höskulle

K. f. 86.

Jfr höhjälle

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hjälle

jälla, -an

höskulle; utrymmet över uthus-
längorna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälleså

jälesäs pl. -a,

grova stången, som användes att
lägga + hjälle. Se D. o.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjällesås

sb.

Jällesåsa pl.

stänger som bildade höskullens botten (i äldre gårdar).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjällesås

jälasåsa pl. sb.

de stänger, som bilda "golvet"
i höskulle (av äldre typ).

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jälm, -en

på stolpen stående tak, för förvaring av hö eller halm

den stora jälmen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

hjälm, m., 1 hn, pl. 2 a,
-na, hvil täckning som
upptager hufvudets hela
främre del. - En smal hvit
rand kallas blås. om djur.
1 2 2
fjällen ja liadana hjälma
som 1 mærka. 2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901

2 Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm
sb.

jalm, -en
större lada

(med tak på
stolpar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälmig a.

jälmig, jälmed, jälmia.
el. jälmed el. jälmeda

med vit fläck i pannan
(kor)

den jälmeda (kon) va ved fram
i hoed.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hjälmig

gèlmad; pl. ~ -a adj.

med vit hud (om nöt-
boskap)

en gèlmad kò

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälmig

jälmed l. -or, m. och f.,
n. -med, pl. -meda
komp. obrukl., som har
en mycket bred hvit teckning
jhlm, på huvudets främre
del. om djur.
en jälmed hest, ko.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälmig

jälmad

med sitt huvud (om

nötboskap).

R. f. 87.

Jfr kvinnonet Hjälma.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp

jalp, -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp

jälp, m., 1–er, utan pl.,
hjälp. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa (1- por, pl. 2-pa, jalp, pl. jölpa, jölped, jölpen, m. och f., n. -pad, pl. -pna, jalp, pl. 2- en) tr. och intr., hjälpa.

börnen jölpa vos, pa vi finga nyl tag po hüsed. Bronna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjälpa

pres. konj. jälpa

ga jälpa dí som sád hán

i: i' fattighúset

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

han jälp hänom a hösta
i två då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

inf. jälpå, pres. jälpor, sup. jälped

pass. jälpås

ska vi jälpå di?

han skole jälped mi a börd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

konj. jälpa

ge jälpa den som kom ör

när han va ärl

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa . jälp . jälpad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²gälpa ; ¹-or, - ; galp (²gölpa) ; ²gölpen, ²gölped eller gelpt ²hjälpa

hjälpa

de galp n am (de hjälpte honom)

ne behövde min far gelpt vas åsa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, jalp

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

pass. jälpas

man de kan änte jälpas = kan inte undgås.

man de kan änte jälpas, for fruantumorna vela ja ha åtamideskåfa foruedom mänenkåfad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, -or

de jälpor jo lid

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa . jälp

ja jälp na nan gaj

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

han e ènte nåd jälpon,

fören van hàne jälpon.

de va isák dan jálp na.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

-- ledan nar hansas tös

komor hem a jälpor dom

de kan änta jälpäs (avhjälpas)

(det)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

så jälpon han hånom ijén

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpå, jälp, jälpad

inf. passiv jälpås

de kånn änte jälpås

(= avhjälpas)

Bromma

Nr 5987. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa II

p.p.:

hade di' ènte bød sø jølpna

nué ---

---som jálp -an.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa II

ja va den a jälp, nen
den tvätas a bägas.

K.N.N.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, jalp, jälpad

Pres. sg. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa
v.

jälpa, -or, jälp, jälped

de hån minsan jälped
(nånt. medicinen)
dä jälp ja änte

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hjälpa

jälpa, jalp, jälpad

Pres. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

de-jälp-an te. o. sta-
déra. De hjälpte honom
till att studera.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hjälpa

dén hade ~ jälpad ~ en
dér. Han hade hjälpt
honom där (= studierna i
Lund). N. f. 80. / de ~ jalp ~
te at ~ dóg. Det hjälpte
inte ett dugg. R. f. 86. / han ~
jalp ~ té ~ me. Han hjälpte
till vid arbetet. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. hjälpa

dén han vá

hér en tàga o. jalp

té mé. Deme han var

hår en tid och hjälpte till

med tysslorna. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa till

jälpa té

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa till

jälpa té, jalp, jälped

ja kan nok fäd jälped té i

hän krog, men nué e ja som

en stàkale for vänden

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hjälpsam
adj.

jälpsam

hjälpsam

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälpespar

jälpespår, pl. -a,

extra spade som insattes som förstärkning mellan de övriga.

sätta jälpespåra

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpsam

jälpsàm l.-or, m. och f.,
n. -sàmt, pl. -sàma och
efter, för, för, jälpsàm
o. s. v., komp. jälpsàmare,
- mast, hjälpsam.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpsam

jälpsáma pl.

de - va - so - jälpsáma.

De voro så hjälpsamma.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna

järnka, -an

R. f. 86.

där stekta, de järnan.

Där stekte de hjärnen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna s.

järne r. j -or

hjärna

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna

jærne², m.,– n, pl. obrukl.,
hjärna².

di sior¹ jærnen² bler rø fø
di gælne². Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härn².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärna

järnka, -an m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

järtta, -ad

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järta n.; pl. -en hjärta s.

hjärta

fira järten i klöje

mönster på vävnader o. dyl.

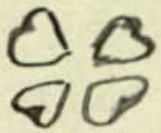

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Mg 303.

hjärta
s.

jä̲rta, -ad

jä̲rtad va dö̲lat

fra N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

jä̲rta, -ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärta

järta, -ad

De som gär frå järtat gär tï de kjänn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

jä̲rta , -ad

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärta

jærla, n., -d, pl. -lea, -lea,
kjärla. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärta, s.

järta, -d; -tan, -tanan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

110. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

järtad best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80.

järtan pl. utskurna hjärt-
formiga figurer. Jfr skörna
järtan utskurna hjärtformiga
figurer. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Kjärtansfröjd~~

kärtansfröjd

en trädgårdsväxt

N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hjärtansfröjd~~

jærtansfröjd

en trädgårdsvärt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärtblod

jærleblø, n., - ed, utan
pl., kjärtblod.

kalorkn kuk ne kniven
o sa kan skuk se jærte-
blöd i mi. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärter

hjärter, m. ;- hn, pl. =, - na,
hjärter. Spelkort.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärter

jærtor
(kortspelatern)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärteress

fjertorås, n. ,- ed, pl. =,- en,
hjärteråss.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjärterum

järterom

Dåi some järterom dåi e husarom.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterbenet

järtorknät

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtertjog

jærtortjåg

Innehar av kung. och dam
i hjärter i bondtolva.

N. f. 90.

Senare ledar repr. län.
1.1–5.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässa

jäsk, -en m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässa

jäs̄k, m., -n, pl. obrukl.,
hjässa.

jäs̄kn han va nærslan fø
kåren. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässa

gäs̀ka, ~ an

hon ~ hade ~ ónt ~ i ~ gäsan.

Hon hade ont i hjässan.

(man lade lappar indränkta med ättika över hjässan).

K. f. 86.

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ic × blåndoho och ho
sb.

vaūncho

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hɔ̄u

~~dem~~ ho
pron.

vem

hɔ̄u ed : vem är det

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ho

hau haw

dryckesho för kreatur.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hobby

hóbe

Nyare ord i målet

M. f. 90

(Uttalet hóbi också i Torna o Hanse hdn)

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoffmansdroppar

hópmansdróþa pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× højsan
inte j.

hǿjsan

hǿjsan sa han

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hola;

hål'la adv.

tämligen;

han ä' hål'la gamal;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ holians

AN.

holians

= bra mycket

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Höljepågana

hölje pågana

benämning på spökgestalten vid
Holje bro hölja brå i östra
delen av Hedeskoga sn.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländare

holländare, -an

stor hårdkniv.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländare

holländare

stor höbkaiv

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holme

hólme - en

upphöjning i terrängen (behöver icke

vara omgiven av vatten)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Holme s.

halme r. j ²a

holme

dør del sˀdlent.

M Arcskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Holme, S.

Hòlma

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holk

holk

Intr. ga. 2. hólk och
sta. 2. hólk 'gå i ak',
'stå i ak' (om korn)

N. sj. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländare

holénare m.

ett slags stor kniv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hólstenare

hólstenare m.; pl. = sb.

en slags åkvagn

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†homeja

hõmäjja, -an homéja

utbyggd gavel med lånn att öppna på taket, varigenom man infört klöven och hö. Folketymologisk omtydning genom hö av första stavelsen från ho > hö
(jfr Sagen: Studien etc. s. 142)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× homeja

hømája, -an

utbyggnad med dörr el. lucka
å tak till uthusbyggnad; för-
stavelsen hø- gm folketym. an-
slutning till hö.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× homma

Refl. vb.

Imperativ hóma de!

Flytta dej åt sidan! Låjes

till hårstar.

K. f. 86.

FNr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kumma
s.

hòmå , =ån

ett fiskeredskap

den kan sèdad på en hòmå,
an de kan e sa stån.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Bromma, s.

Bòmma

= hyssja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

44.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem; tryckav. hem; ä. hon

hon; tryckav. hon y.

gen. hänas

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
pron.

hum

hum tȯ̀k ɛd i en à̀nen mè̀ny

hum va hùma om dá̀n

Tillägg 1956.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon, hon / eller hum ; hänes (hänes) hon

eller enklitiskt na

hon sig

ha tänkte hon sam to

de hused ga fro na. (vid en auktion)

hänas gaug.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hum hum

Ho kan Blänksjan komma när hum vill.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
hon.

hon

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

obj. hina Starkton.

så pota di hina nä i
fjälaren

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon
pron.

kuen

min mår kuen lövor.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hum

Insätter efter subj.:

maria hum vå i svedåla.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
mon.

hum

Anv. t. ex. om kyrkan. fjöuftjan
men så blå hum nuín ta slút.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hum

obj. hina stakton.

-na svagton.

hum kogon kåfa te-an.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon II

mon.

sa kom kum a ble

kos - an.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon II

de va for ja jɨk a
pàsa hìna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hon.

hwɛn äv. hɔn

jàso, hwɛn jik a hɔ́g.

hwɛn e hwɛ̀nɑ a sé̞ɛ om mi
l̞i̞d nɯ́.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon;

hym pr. Obs.

hènas gen. huem enl. P. L.

hènæ ack.

hèmas får Lóvor

inú;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hwem, personl. pron. hon, genit. hinas, dat. ak ack. belonadt hinh, obelonadt 'na, pl. di, genit. doras, dat ak ack. dom.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon

jun.

kuin

anv. t. et. om kyrkan

(tjörfjan)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

mon-

hum

hum va lavina fóst i bjerag

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon

pron.

hwem

Obj. hèna

svagton. -na.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon
pron.

å', jé' na lìde gràne, sa
blen hum sa glá.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hon

hum; tryckts. hum.

yngre: hon; tryckts. hon.

Gen. hinas

hina;

Obj.-form. Enkl. na

hinas far. Hennes fader.

K. f. 86. / hinas, s. son hennes

son. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hon

hum;

hum tigeskor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

hum, var so, gråg.
Hon var så° fåm/dan, e,
som glamiza, gåda,
M. f. 80. / nor, hum, e, ny-
K. f. 86 / skövlad. Det är

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

hon

som Glemminge bygata,
när hon är nyskyfflad (se
närmare n. sistn. ord).

R. f. 86. han slo ɔ yél
hinla. Han slog ɔhjäl hen-
ne. R. f. 86. han ɔ slo ɔ
yél ɔ na. Han slog ɔhjäl
henne. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

hon

ägglan hum. sådor här

åda o. gåk. Ägglan hon

sitter här ute och gal. K. f. 86.

da. e. at. rélat lòda dän

hon. hår. Det är en otäckt

(äfe som hon (d: ägglan) har.

R. f. 86. / han. ola tå

hungs. vänta. Han

ville ta hennes vantar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. hon

ack. hänne, den
pärsiska drottningen.
Efter henne, den persiska
drottningen (här man det
här modet). R. f. 86. / 50
sedda. hänna th. lön.
Ja° skickade han henne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

hon

till Lund (om en läkare
som remitterade en kvinnlig
patient till Lund). K. f. 86.

där va mòna, som
holt mé hìna. Det fanns
många, som höllo med henne.
K. f. 86.

Nr 7573 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

hon

hum sa hon

hada ónt o rørad. Hon

sade hon hade ont i gumsen.

K. sj. 86. / ... en vïsa, som

áltíd mór hon sjóg ... en

vïsa som mor alltíd sjöng.

K. sj. 86. / hón kan sjélgza.

Hon kan slöta. (stark emfas).

K. sj. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. hon

di-fóz-na. De sjörgo
"henne" (den; dos. vìsan visan).

K. f. 86. / so- mùte-hèn
hìne. Så möte han
henne. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konkat
s.

konkát, -en

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung

hàneg, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hänga

n. y. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konung

hånig, m. -n, utan pl.,
håning.

2. Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hà̲nəŋ -an eller hò̲nəŋ -an

båda formen hos samme medd.

den mest genuina formen är enl. P.L.
1901: hà̲nəŋ .

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hänug, ¹ – en

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

honung

Åv. hänig

slygga ~ hänig slunga ho-

nung. / hänig ga ~

m. f. 90 måden honung

på morgåsen.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honungsmat

hänizamåd

brödskiva grädd med

honung.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honungmat

hånegamåd -an -a -ana

brödskiva påbredd med honung.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

konungvatten

hå²nizavàn, n., -- ed, -an
pl., hånungsvatten.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hop l. hup

flock, skara

en hél hop människ-
folk. En hel hop folk/
en hél hup. En hel
hop.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hóper

sb.

Ivar. som: dær va
en réle hoper brömsa
(en förfärlig hop bromsar)
på dén kölen. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hóp

hópar

sb.

Bl. a. 'mängd'

de forstjéner en fårla

hópar. De förtjäna en

förfärlig hop (penger).

Dr. f. Sb. | a, en son

fårla hópar!

Åh, en sådan förfärlig hop i tid

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hop

sb.

en ~ fårla hopor ~
snèkor o ~ snìgla. En
förfärlig hop snäckor och
snìglar.

R. f. 86 / en ~ fårla hópor
ólyckor. En förfärlig mängd
olyckor. N. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåva ; -r, -; —; -d, -d.

kopa vb

nyare och antagl.

vanligare köpa, -r o.s.v.

kupa potatis

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

Lf. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùva = kopa

vb.

l. hùva (hòva), =

kupa potati:s

hova, pantóflor kupa potati:s.

K. f. 86. Jfr °hoparder o. °hyparder.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hopa
vb.

hòva, =

kupa potatis

m. f. 90.

Enl. uppg. äv. hòa.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa

hòppa, =, ˉad

Pres. tg. ˉar

dær. hopa. an. frø-

póga. Dær hoppade en

groda.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopra
v.

kòpå pres. kòpår

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

• I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håpa ; -r, — ; — ; -d hoppa vb

hoppa

dær va bǿdd tjǿge tusen
får vǿlan. ma trø møns
hådde håpad grø na (ropat in den)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hòpa -ar -a -ad

di hopar óp a ledgor
tàsen på hantáged

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa
v.

hòpa -a -ad

Kåten hopa öfv den a såd
i baghúsfúnstored.

Malkild.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa II

ja ska hopa nér av låwtad.

M.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 19:6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hoppa

vb.

hòppa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

v. språnt dör o. höpa

över. Vi sprang dän och

hoppade över. / han hopar

n. f. 80. / höjt i vädret

H. f. 86 / Han hoppar högt i

vädret. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hoppa

han - hoppar - ùna vb.

óp ti- l<u>å</u>sen. Han (en katt)

hoppar ända upp till låset

(på dörren). n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppas, v.

hòppas, hòppas, hòppas l.
-pads

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

123.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppas, v.

pres. sg. hòpas
" pl. hòpas, hòpans l. -pans, hòpas

pret. sg. hòpas
" pl. hòpas, hòpans, hòpas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoppestötta

håppestätta

en barnlek (hoppa över händer)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopåder

hùvór n.

åder för potatiskup-

ning.

Fr kypåder

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopårder

hoór n.

årder aŭ kupa potaki
med.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora

hå²ra, s. -n, pl. -ror, -na,
hora.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora
v.

hö²ra (- ar, - a, - ad, - ad, bloti
i n. sing., - a, pl. - n l. -rhp)
intr., hora.

ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

Horn, n., 1- ed, 1/ utan pl.,
kollekt., horn, hornämne,
2/ med pl. =, 1- en, horn, horn-
växt på djurs huvud.

Asem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Horn, s.

horn, -ad; =, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

109.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hɔrn
s.

hɔ̄rn, n.. pl. =

i fɔ́rsas tíd hàde di – di

hade et hɔ́rn di tùda i, nær

di skɔle sàmlɔ̀s

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hom,
hörn, — ld s.
— , — ln;
dar bör ln ny
ju hörnd; —

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. horn

horn n., ' pl. = ' -an -e.

kreatursshorn

Obs. Nyare uttal;
den gamla formen i
Herrestads hd är hoan.

R.-f. 87.

1.1-5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. horn

86.

horn, ¹/₂ en pl.

horn på höfjna

ff. tjughorn

ja, hade, hörnan föra.

Jag hade hornen på höfjnan

"före" (nedat. framför mig),

d: då jag föll ner från halm-

stacken. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornbagge

pl. hornbagga:

det cep som man fäste i stutarnas horn
från oket.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornlöwicke s.

kŏrnkvĕgzh r. ; -a

kircke

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornlim

hàrnlim

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnlim

hörnlim n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornsked

hornjé pl. -n

de va hornjén di sjöv av gryda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornsked

hornsfé

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornsé

hornsér

hornsted

,hòrnsér" pl.

x) Denna accentuering mest vid motsatsbetoning.

Dk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornuggla

hornúgla f.

Trol. = hornur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornet

best. f. kärnen

= ugglan ; då den skrek väntade man väta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horner

hornuln best. sg.

ugglehannen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hornuv

Hornúan best. sg. m.

Nýl. ugglehannen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hors s.

hars n. ; pl. —

häst

vanl. blott i uttr.

det gamla hars du e !

till hästar och gammalt folk.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hors

hårs, -ed

ditt rälia hårs (hårt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hörsadrö"

hörsadrö sb.

hörsadrö n.

odugling, person utan ordning och reda.

Jfr simplex ×drö".

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hörsahår

sb.

hòrsahår n.

hästtagel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× honsahår

hårsahår

hårttaget.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hörsahår

hörsahår n. nb.

hästtagel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

Ordet torde numera knappast
nyttjas; känt från en äldre
generation. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hönaskåna

hönagåra -an -or -orna

(se uppt.fr. öja, acc m. 300)

P.L. 1901. Bjeresjö. Hem.-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Grosbeck s.

kårsabèd n.

sjukdom (kräfta?)
i fingrarna

de första kvinnomödena.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ horshår

hörsahår, n., -ed, ½ utan pl., kollekt., hästhagel, ½ med pl. = ,- kn, hagelstöt. För hade vi hörsahår to hänska to silagärn.

St. Köpinge.

Allm.

Slärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårshår s.

hårsahår n. j pl.–

hår av hästens man
eller svans.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< korsskära

Hörsafära, f. -n, pl. -ror,
-na, hästskramla, tåred-
skap som afgifves ett starkt
skärrande ljud, då det svän-
ges, och brukas då man vill
skrämma l. uppigga hästar.
Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

adv. t pres.

hɔ̄s

--- ha inɔ̄ren hɔ̄s si ---

sa kɔ̄m hum a ble hɔ̄s -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo, Areskoug 1961.

den, ja bòde hos. Den
som jag bodde hos. M. f. 80.
já sto, ja, höjt, has-in
ånars. Jag ver ju väl an-
skriven hos honom (d: läraren)
för övrigt. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos, bef., hos obef., prep.,
hos.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospital

sprtål, n. ,- ed, pl. = ,- er,
hospital, Århus.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospitalsgalen

hóspetalsgålen

sinnessjuk

K. f. 86.

Ifr tosig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hosta

hòsta, -an sl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hosta
vb.

hösta, =

Pres. -ar

K.-f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta

hösta (- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i n. sing. - a, pl. - n l. -ln)
inh., kosta.

Asm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hosta

hösta, f. -n, utan pl.,
hosta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Losta

hòsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hosta

hòstta, -an ub.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hosta
ab

hòsta, =

Pres. tg. ˋ-ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta ; ²⁄₂ r, — ; — ; ²⁄₂ d. hosta 9.

hosta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hosting

hösted l.- or, m. och f.,
n.-led, pl.- leda och efter
for., för, höstad o.s.v., komp.
höstedare, - dast, behäftad
med hosta.
Slåtaånad o höstad då bor
en po ålordonen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hår.

Per Larsson 1901

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov

Se hästhov o. ökhov

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hov

hau, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
ho, dryckesho för djur.
Dro du håwen ful me vatn?
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov

= hästhov, hov på häst

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hàvana best. pl.
Repo-påverkad form.
de, stär, o, skràvar
mk, hàvana. De stå
och skrapar med hovarna.
R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hova

ga te hòa :

gòa dagsverke tille herregården.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova
s.

hå̀a

ut utte. ga te hå̀a , gå fram
till herregården och göra vägsverke
(innan kontant ärende införes)

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova

i utte. ga te hàwa

el. te hàwa, gå fram till

hovgården = herregården och för-

rätta dagsverke.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²a

× hova

gå te hå²a : gå till horgården
för att göra dagsverke.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lf. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hova

hòa

I utr. gå ti. hòa

gå till hoverigården

för att utföra dagsver-

ken.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

n. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hòa

× hova

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr. gå tr. hòa

gå till hoverigården för

att fullgöra dagsverken; om

hoveribönder eller, kanske

oftare, deras drängar och

pigor.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hova

de. gik. te. hòa. De gingo till hovegården.

R. f. St. / han. fick. te. hòa ve. ègagården. Han gjorde dagsverken i form av körslor vid Ojagården. R. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x koven

hå²wen, m. ah f., n. – wed, pl. – wna och efter for., för – wen o.s.v., komp. ²– wnark, ²– wnast, uppsvullen.

Ovr. mo²rnana e be¹nen hå²wna, sa spö¹na gør trojt jos.

Ja⁴.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slå²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovera
vb.

hovérfa, =
pres. -ar
gestikulera med armar och händer

han -sta. o. hovéra med armarna. Han (prästen) stod och gestikulerade med armarna (d: under det han predikade).
K. f. 86.

Jfr teckna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoveri

hoeri, -ed

systemet att anlägga arrendet genom dagsverken och andra naturapresta-tioner från underlydande bönder och torpare.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoveri

hovri, n., -ed, utan pl.,
hofveri.

Bi jöra hovri i Bjerkholm.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Högar n. j—a

Hovgård

Hovgård

herregård

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård

hogår, -en

heregård

gå i hogåren = gå hos heregården på dagsverksarbete.

1840: Bjereyö. Heregård hd

M. Höeg 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × hovgård

hogården best. vg. m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

hoverigården, herrgård där hoveribönder hade att fullgöra vissa dagsverken. En del bönder i Hedeskoga var enl. uppgift hoveriskyldiga under Tosterup i Ingelstads

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hovgård

hd, Kristl.

de ve jek ve hogåren.
De gingo i hovergården.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgård-dräng

hovgårdsdräng pl. -ar

dräng som de tvenne gård under-
lydande hovsibönderna skulle hålla för
att göra arbete å gården.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård - dräng

hågåradräng pl. -a

dräng hos hovenibonde, som för husbondens räkning gjorde dagsverken å herregården.

han hade gått som hågåradräng.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

hogårabönder pl.
hoveribönder; arrendato-
rer under ek gods med
skyldighet att utgöra viss
dagsverken.

m. f. g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvägåbonde

hogårabönde, m. -n,
pl. -bönder, -na, hofveri-
bonde. Alem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hovgårdbonde

hogårabönor

hoveribönder, dagsverks-
skyldiga bönder under en
herrgård.

K. f. 86.

En del bönder i Hodenkoga
fr hade att utgöra dags-
verken vid Josterup i Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

dovgödbytta

hagörabùlta, f. -n, pl. -tor, -na, håbytta, hvari fordom de personer, som förrättade hafveridagsvärke, förvarade sitt för dagen afsedda mjölkförråd.

Sa va'd ke jöra hagörabùltan ren o sien lägga si et par tima o sa seda öp o gå ke gören ijen. Bromma. Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdsdräng

hogåradräg m.

dräng hos arrendatorn
under ett gods, vilken av hus-
bonden skickas till hove-
gården för att fullgöra
dagsverken

n. /90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdpiga

hogårapia f.

piga hos arrendator
under en gods, vilken
av husbonden skickas
till hoverigården x) för
gora dagsverken.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

m. f. x) Galde sommaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgärdspisk

hogärapij, m., -en, pl. -a, -na, hofverispiska, hofverikönädernas godhärres l. hans landtbruksuppsyningsmäns piska.

Bwärtfulens sa si au me stelled, for di tulles vel di vele ente beda ogh hogärapijen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdstäle

hogåratäle. -ad. pl.=. -an

hemman underlydande hemegård

di hade hogåratäle öfve gåsed.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdsstig

sb.

hovgårdsstig m.

stig som hovarskyldiga bönder och deras drängar l. pigor vandrade, då de gingo till herrgården för att göra dagsverken. (ledde till Öjaredden).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdställe

hogårastéla n.

arrendegård under en hovers-
herrgård

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kogårdstjänare

kogårdstjänare, m., -n, pl. = -rna, kofoderitjänare, tjänsthjon som är antaget för utgörande af kofoderidagsverken.

Böfna där hëne di ha kogårdstjänare. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kvelja

hål²ia, adv., utan komp.,
länligen.

han va hål²ia behålen,
när han flu²ta.

Bromma.

äv. hål²ians (tillägg 1938)

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hovligaas
ov.

hôlians

tämligen

hôlians bra

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ houligans
adv.

hålians

tämligen

hålians fjöka

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovna

håwna (-ar, -a, -ad) inth.,
bvullna.

en kan vél vå̈da bénéd
håwna, när de vå̈ra bröjded.
Öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lovskägs

hofgård best. sg.

(på hästar)

M. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovstallmästare

hóvstalmástare

titel å hovfunktionär; tillkom
en del adelsmän i Skåne

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôutaŋ r. j —a

hoːtåŋ s.

hoːtåŋ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång

hätög

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovtång.

hátöz, ¹/₂ – en m.

han lǽzor dær, hó-

tózen.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Hemestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovtång

hoták¹, m., -n, pl. -tåŋor, -na, hoftång.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hubba

hå²ba (- ar, - a, - ad, - ad, bloti v. i
n. sing., - a, pl. - n l. - bln)
intr., vara butter, vresig, stötande
i sitt tal.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hubba
s.

hǻba

fruntimmer som ej är tållskaplig. fränstötande

Nr 3906 Högestads. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hubba
sb.

hóba f.

argsint och tvär kvinna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hubbetråg
sb.

hå'beträ'u n.

argsint och vresig person.

R.-f. 86a.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† knubbig

²kåbed l. -or, m. och f.,
n. -bed, pl. -beda och efter
for. för, ¹-bed o. s. v., komp.
²-bedare, -²bedask, butter,
vresig, stötande i sitt tal.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hubbig

adj.

hòbad

argsint, tvär och vresig

hon e so hòbad. Hon är

så argsint. R.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hud
s.

hud. -an

liasom nar di bren ud en

hud

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hud

hud, -'en

de- sve' rèktad e-
hu'den. Det ved rèktigt
i huden (skinnet).

Jfr läkhud, Rothud, ökhud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hud

hud, sg., ¹- en, pl. ²- or,
- na, hud.
jäkop ha lad berêd
bägge hudorna. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Alar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²da f. j -²or

× hudda s.

litet skjul, uthus

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hudda

hå̀da, -an

ett mindre uthus.

Sms. tò̀rahå̀da, svì̀nahå̀da

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugg
tl.

Gen. håks

Jmfr. tr. håks utom för
stö"tar.

den, sedan, mera tr.
håks. Den (d: det inre av de
båda utsprången vid armbågen)
är mera utom för stö"tar.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hògä , hógon

På nytt uppt. 1956: hògä

pret. hògde

han fòlla a hogon grés.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. Hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

mut. hògda

ét pár ár sa hògda di
vanènda vàg sá me lé, a sa
bánt di me hénonna.

Tillägg 1956. M.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hȍga, hog, hȍged

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga
v.

hòga

hòga rä (hugga räf)

ja meja.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga v.

hö²ga ; -¹or, —; hö²gde ; hö²glen,
hö²ged eller hogt.

de har bå²ryad a hö²ged. hugga

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Kö²inge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hʉ²sa ; -r, — ; — ; -d

komma ihog

de hʉ²sar ga ²enta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hå²ga (¹⁄₂ gor, pl. -²ga, hog, pl.
²-e l. och hå²gde, pl.=, hå²ged,
hå²gen, m. ak f., n. -ged, pl.
-gna, hog, pl. ²⁄₂ hn) h., hugga,
snart e alt bränd hå²ged.
där hog ¹rätten en mus.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugga, v.

lågga, , lågad

pres. pl. , lågan,

g. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hàga pret. hàgde.

el. hàgå

di kone va en tiè mån te
a hàgå.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

Inf. hògà , pret. hog pl. =

sup. hògad , p.p. hògan

jàso , kuem jik a hóg .

di hog sóv i màsà

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga II

neuh. hògad blir hògat för

d:

när di har hògat dom

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga
v.

hòga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hòga, hògde

hòga - bàska hugga

risved / han, hògde

ute, strìven.

N. f. 90. / Han högg efter

stupen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga
v.

hȯ̀ga, pret. hȯ̀gda

hȯga áv.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hùga met hùgde

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga v.

hùga, hùgde, hùgad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga:

di har ènte boyjad a
hògad ennú.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hugga

hògga, hògda, hògad

Pres. 1 or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so va dar en hàga, som hagda fát. Så fanns dås en hake, som högs fän (grep i). R. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hugga

86.

dær va et

spæ:g æ:nen, som

hogde é. Det fanns en

spik i ändan (av staven),

som hogg ty i' æ:ten.

R. f. 86.

Fr. 21. pikstav.

Nr 7533 Vedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

~~hugga~~
26.

hoga - dom - åw
?
snåsa av dem, bita av dem.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga upp

hoga o/r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Huggeblock

högeblök, -en

huggkubb; en klyfta av 3 tjocka trädgrenar med tre ben. Bergsjö vanen infälld klyfta, i vilken man klämt träskon fast, då man skulle borra hål i träskon.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huggblock

hø²gebløˋk, m., -kn, pl. -a, -na, huggblock, -stubb.

kn bør ha hø²gebløˋken ²ifr i stu²an, nar de e kall.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebock

högebök

huggkubb

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàgabök m.

huggebock
sb.

hugg kubb

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebord

hùgebù̀ -en

spec. om en slöjdbord å St. Herrestad gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebod

högabåen best. tg.

(enklare) snickarverkstad
vid större gårder.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggebod

högabå

enklare snickarverkstad
på större gård.

m. f. 80.

Jfr huggehus

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

hàgadrœ̀ŋ, -an

en befattningshavare å stöne gåvan,
t. ex. St. Herrestad; var klöjdare &
vedhuggare och ringde i vällingklockan
de hörde hàgadrœ̀ŋan tí.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

hògedrèg – en

befattning å stöne gård.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

hö̀gedrɛ̀ŋ

trädarbetare vid en herregård.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

högadräg m. +/

gårdsmickare (vid större gårdar)

dräg g. för dräg.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

högadräg m.

gårdsomsäkere (ja° större gårdar).

N. f. 80. Jfr gårdsdräng

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggehus

högahäistad best. tg.

primitivare snickarverk-
stad på en större gård.

N. f. 88

Jfr huggebod

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggeknubb
sb.

hògeknòb m.

vedkubb, huggbock

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggestock

hǫ̀gestǫ́k -en

huggkubb

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

hö²gejärn, n. ,- ed, pl. = ,- en,
huggjärn.

²ö. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggmaskin

hùgamagîn -an

-ar -arna. skördemaskin

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùna, = hugna vb.

trösta

nz. far. hùna. na me.
nod. ànad. Vi får trösta
henne genom att ge henne något
annat (i st. för det hon inte
får). 23/7 97.

(Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna sig

hy̆na si (- ar, - a, - ad, - a,
pl. - n l. -nhn) refl., finna
hugnad, tröst.

di hy̆na dom gjor sönens
jy̆tarnöl. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hugnelig

hŭ²nəli l.- or, m. och f.,
n.- let, pl.- lia, komp.
- liare,.- liast, hugnelig.

Ded e tŭ² hŭ²nəlet o hø̆²ra
hat de gø̆r glŭ²tana vø̆l.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hugsa
v.

hùsa -ar -a -ad

komma i hug

ja kan hùsa ----

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hugsa
v.

husa

komma i håg

ja(g) husar de(t) inte

3516:6

btç. av 3516:6 Björsjö. Hemestads hd
Jöns Nilsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa,

hùsa, – ar, – a, – ad,

komma i häg,

de hùsar ja inte,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hugsa

hùsa -ar -a -ad

komma ihåg

dé hùsar jå ènte

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugga II

kuba/- ar, - a, - ad, - a, pl.-an
l. -bln) tr., komma ihåg.

Bromma, Ålögestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugsa

hu̲sa (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n
l. - skn) tr., komma i håg,
minnas. - Äfven hu̲sa sig.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa
v.

hùsa -a -ad

komma i håg, minnas

nar jâ kan hùsa ---

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hugsa
bl

hùska, =

Pres. ! ar

minnas, komma ihåg

da, hùsar åte gå. Det

kommer jag inte ihåg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Husa på. † hugga på

komma någonting ihåg.

"Kan du husa på de".

husa på

Sövestad. Herrestads hd

Nr 3111 ~~Önnarp~~, ~~Vemmenhögs hd~~

Tekla Munk 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huk
sb.

hväg

I uttr.: sedan jag hväg sitta
hukad, sitta i hukande
ställning.

K. kj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huka
v.

huga hùga

böja sig ner.

Nr 3906 Högutad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huka

vb.

Refl.

hùga ˘ sɛ huka sig

han ˘ hùga ˘ sɛ nér.

Han hukade sig ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. x hulgepåk

hölgepåga pl. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en slags fågel, som

trodde hålla till i

hölgebäcken, x Hulgebäcken;

se dessa namn samt ovan. x Hul-

je och x Hulgebron

där va en bäk,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× hulgepåk

o. dær va ~ sb.

hålgepåga. Där fanns en
*
bäck, och där var hulje-
påkar.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul n.

hull s.

hull

den e bra i hûled

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humledricka s.

humladrätsa n.

humledricka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

hål'ad best. sg.

brå 2. hål'ad med
gon hull (om hästar och
nötkreatur)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

hål, n., 1 -et, utan pl.,
hull.
1. Ö'ljen e bra te hals.
2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hull

hûled best. sg.

Jmfr. som: han – e –
brå i. hûled. Han
är vid gott hull. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr Kåkhull samt makt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hulva

hölva, = vb.

Nr 1033 Hedeskoga, Hemestads hd
Hugo Areskoug 1961.

urholka trä, t. ex. vid framställning av tråg e. träskor.

K. f. 86
M. f. 80.

Jfr håla vb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hulvig

hålved n. adj.

håligt (om t. ex. väg l. åker)

dær va so hålved.

Där var så håligt.

K. f. 86.

Ifr hälig adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hɔ̄mle², m. -r, n. utan pl.,
humle: humulus lupulus.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gumle, s.

hàmla

26. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Lexc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlevört

kåmlevört r.

humlevört

dr va de fasta drätsad
där kom nar en brödde.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× humma

I utts. hómma, du!

Säges till hästar, då man
vill, att de skola flytta
sig åt sidan.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se × brödhumpel

× humpel sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

humör¹, n., -et, pl. = , -en,
humör, sinnelag.
Hon är så mycket humör¹ hon vill.
Hon har humör¹ till. Ja
hon² är dålig² till humör¹en.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hon².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

sb.

humör n., -et

N. f. 80.
R. f. 86

de va rå'bada / te humöret. De
var rubbade till hu-
möret (ej fullt normala).

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kumörlig

kom¹örli l. -or, m. ork f.,
n. -lel, pl. -lia, komp.
-liare, -liast, modig, kurtig,
karsk, som har godd kurage.
mot¹rö¹ den brune² l en lid²en
kom¹örli kr²st. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hong, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
hund. Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund, s.

Lax

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

12.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hund

hɔg, -en, -a, -ana

m.

nor - dər - kómər en,

hɔ́g, sɔ - flɔ̀grar - də.

Vår det kommer en hund,

så flaxa de (hönsen).

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Hund

dær, e nåte mied
o slaa håzana mé.
Det fins inte mycket att
kasta åt hundarna, dvs. Det
fins inte något att ödsla
med, det gå ekonomiskt nåt
och gärna shop. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) hund

Pl. av. hàzà (med starkt sb.
bitryck på ultima, t rol.
mellan fortis o. semifortis)
sòmha hade jo hàzà
som drá (d: vagnen).

R. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

å i hòndå̃na

vardom med anpassning till repe

hans hɔŋ -en.

hɔŋå, hɔŋå̃na

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hong - en - a - ana

ha nod å slå ti hongana må = ha något överflöd.

R ja, han som ja, så har han inte nod å slå ti hongana må.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvart II

prästen å kongen förtjenar bröd me
mongen.
kläkkaren å kanen ha samma vanen
bn kan lära en kong ti å eda skanskråbbor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

sb.

hoz, ⁻en, ⁻a, ⁻ana m.

hózen han bé'd. m.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hunz, -ar s.

-a, -na;

han fick hinza o

-ade;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund

kɔ̀ŋ, -'an. kɔ̀ŋ̀ə̀, -ə̀na

el. kɔ̀ŋə -ana

kɔ̀ŋə a sónt di kɔ̀nə gə

éyəd.

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

hɔŋ, -en

hɔ́ŋən lɔ̜ ɔŋɔn sɔ́ŋən, en
ɑ
stɔ́n ɑ́n hɔ́ŋ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hɔ̀g, -ˈen, -a, -ana

Nr 7474. Öja, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1960.

han, har, blɛd,
bɔ̀den aw, en, hɔ́g.
Han har blivit biten
av en hund. / hɔ̀gen reste.
n. f. 90. / bɨ̀st. hunden
reste borst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda

i kònda ! kraftuttryck

såsom svar på frågan, om tjänste-
folks lönen utbetaltes månadsvis,
svarades: i kònda ! för ̲å̲ret.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hundan

hòndan

i'ntetj.

lindrigare swordom

I uttr. som: á 2 c

hòndan! åh tusan!

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbiten

hàgabîden

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundbo

hɔ̀ŋgabɔ̀, -ed

ja hade hɔ̀ŋgabɔ̀ed ɔŋgon

sɛ́ŋen

(i pigkammaren)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hongabo hö̀ŋgabɔ̀

hundkoja

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundbod

hå²zabö̀, s., -- en, pl. -- or, -- na, kundkaja.

dær stö̀ två hå²zabö̀or jus gå¹ren. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hàzabò, ˋ – ˊ an

hundkoja

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund-djävul

hönajävel, -an

hönajävelen kom skämlaags

"= dj-a hund"

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hundfjät

hàzaffél, pl. = ss.

avtryck i marken efter hundfötter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundkär

kàŋgafjèjs -an

vèktama

(anv. att pryda majstången med).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäx

hàzafzsàjs

(en umbellat)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundkäx

hönzaffs-æjs l. hönzaffs-æjs,
m., – hn, utan pl., hundlotsa.
En växt.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäx

hägaträs

(en umbellat)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80, R. f. 86.

färgväxt; en dekokt av hundkäx färgades t. ex. garn (gav gul färg).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hundmynta

Kàzamùntor pl.

en vild ört med små, röda blommor.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundmynta

hàzamùntor pl.

en odlad mentha-art

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda

kånna

te bönja me hade vi kånna
knånon i lyn i péya

mor Nils Nils'

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda

kónna

àrtan kónna otifém, ärtal.

1885.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundra
s.

kʉ́nna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda

hǿna

d ær e plá's tə en hǿna
stýkan i en tjǿrtja

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra
2.

hôndra

ja fek sat hôndra
strékfæjna pantóflor

Nr 4878. St, Herrest-Herrest. hd
I. Ingers. 19 6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundra

hönra[1], oböjl., räkneordet[2]
kundra.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

plåna[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lundra

hónra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

81.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hö̀nra

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra
r.

hönra

dèta hùsad e mjèd qvon
hönra är, man sa e de
ofrànsad.

Bussjö

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunda
s.

kǿnna

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hundra

hónra

de. dær i hónra åren.

de där hundra åren.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ho
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80.

den e ¿ver hónra år, sen.

Det är över hundra år sedan.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hundra

dan, e. flèra hondra,
år, gámal. Den är flera
hundra år gammal. K.-f. 86.
flèra hónra tygelán flere
hundra tunnland. K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundsk

hönrade, = i alla genus,
utan pl., ordningstalet hunrade.
där se ända den hönrade delen
av fältet glas i förfan.
Aja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrafemtio

honrafémti

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. fk. val. hårs

honrafémti krònor.

Vi fick väl vardera

ett hundrafemtio kronor.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundrumpa
sb.

hòzarómpa f.

hundsvans

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundröv

hàzarög

eū kortspel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundröv

hösjarév

ett slags kortspel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskinn

hàgaʃɨ̀ɜ n.

För sydde stundom vin-
termössor av hundskinn.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvindskinn

hå[1]ffiz, n. ,- ed, pl. = ,- er,
hundskinn? - sällan hå[2]ffaffiz.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lund-svatta å

hongsvatta å

mödosamma läroå.

Ska du lära nod ? Ja. skomagare. Då har du fria hongsvatta-å.

Jaså, du har gått ijämman hongsvatta-åren.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundtråd°

hàzatrə́, pl. = ×6.

på av hundföljer

där e hàzatrə́.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kur
ar.

hor

hör kan dé vära?

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur
ass.

hon

hon kan kåren kommad hit
ind i dine krögen?

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

hær

di stær si hær læge som
hælst

J. s.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kun
ad.

kan

kär kone kör vida dé?

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

har

ja ved inte här
gámla dei vá. Jag
vet inte, hur gamla de vo-
ro.

H. f. 78 Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har trycket.; hur
adv.
har, hon trycker.

de e fårlat hår de hår
regdat, dï' shóp. Det är
förfärligt, hur de ha rört
shop det. M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hur

har

har trycker.

sín kona, ja, sèda hår

lèga som, hélst. Sedan

kunde jag sitta (och sy) hur

länge som helst. / hår

gàmal é,

R. f. 86. hån. Hur gam-

mal är han.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hur

da ˘ é, har ˘ an ˘ säyer ˘ so. Det är hur man säjer tj. R. f. 86. / jät (jäd), har ˘ moja ˘ ja ˘ har ˘ dér! Gista, hur manga (nötter) jag har där! (i den handen, en gissningslek med hasselnötter). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. hur

ja kan säga hör som helst. Jag kan säga hur som helst. K. J. 86. / hör lönt sprant nte gläta för! / Hur långt språng inte barn för i vår Oen! D: för att få täg i ett äpple, ett päron e. d.). D. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. hur

hár mǫ́ga tyggor
gól vá ed? Hur många
tummar guld var det?
(= som den kvinnan fick i
kengift). K. f. 86. / hár
hǫ́j e dén? Hur hög är
den? K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. hur

ja - vɛd - ráks
ǹte, hær - dɛ́ gòrdes. Jag
vet rakt i'nte, hur de tid-
verkades. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurdan

hont n.

--- hont, da, sa, sád

--- hur det såg ut.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurdan

hóna

Äv. 'hur', 'hur beskaffad' hóna va da dé, vå? Hur var det dé var? (= de säg ut). M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hon hurdan

hóna; neutr. hont

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja vet inte hóna
hon e. Jag vet inte
hur hon är. N. f. 86.
ja kan inte sé, hon hon
e. Jag kan inte säga, hurdan
hon är (till hästen, om en häst).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hurdan

Ja kan inte si, hont de vä. Jag kan inte säga, hur det var (beskaffat, hur det tedde sig).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kuna
v.

kòn̲a -ar -a -ad

svänga, snurra.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hurra

vb.

hora, rónt, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

snurra runt, virvla runt, virvla omkring.

R. f. 86.

Refl. hòra, sl, ? = svänga runt, vrida omkull (t. ex. om en vagn) dem, hòra, sl. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurrelvind

hàrelvi

virvelvind

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurrelvind

sb.

hårelviŋ

virvelvind

han kåm som en

hårelviŋ. Han kom som

en virvelvind.

N. J. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kurelvind

kårelvizʃ, m., -kn, pl. -a, -na, kvirfvelvind.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kurrelvind

kårelvi, -en

1. virvelvind.

2. = åsfil

i'utt. fa en kårelvi

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kunig

hörd l. -or, m. ah f.,
n. -rd, pl. -rda, ah efter
for, för, l-rd o.s.v., komp.
2-rdare, 2-rdast, rimmel-
kartig, som lider af yrsel.
ja e bon pa hörd i hörden.

Stedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kurtig

hörli l. -or, m. och f.,
n. -tet, pl. -tia och efter
for, för, t. -rli o. s. v., komp.
²-rtiare, ²-rtiast, kurtig.
Söldaten ha min jan hörtia
²höga. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurtig
adj.

hörte; pl. ˈ— —a

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kont

kundan

kundant

kont sior du ? (vad säger du för något)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanadan

hon pl. hö̜na

--- flè̜na kalö̜ntor, hö̜na di
urla hå̜.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kunnsana
adv.

hɔ́na

= kunn !, frågande adv.

Ja vé̲d ènte hɔ́na di é̲ nu̲.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunudana

dv.

hɔ́na

kunu

1. nu vɛ́d ja, hɔna ált han gad tí

2. hɔ́na há di ed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunudans II

Bn kan se honna et arbaj e jort,
men ente hår länje en har ved ämm -ed.

Bn vid honna en har ed, men en
vid ente honna en kan få -d.
Honna tyttjon du om ed dän? H. dån e bra.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundana III.

Honna förligs di fölken i hö'e
som hong å kato.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunudana
adv.

hɔ́na = kunu, kunuleles

en vi̯sta nɑ́dsonɛ́na
hɔ́na en skɔ̯la trɸ́
(trampa)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kvinnorna

osv.

hó'na el. hå'na = kan

hó'na vå' de?

vi' vé'd änte sé'l hå'na

vi' blé'n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunnana II

adv.

man vid knápt hóna man

ska nora i hópa.

M.

o hàne gúd, hona sen han úd!

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönа, hont l. hont, adv., × kurudana
kuru, kur.

ja vɛd knaft hönа ja skа.
hont dɛ gɔr, sa fɔr en fɔ̂an.
hont ha fɔ̂red blod ihɔ̂pasnɔ̀t.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herudant
nV.

hɔ́dant

ala hɔ́dant

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hunndant

hɑ̄nt = hunn

hɑ̄nt di· drɑ̄s mé'-d

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus n. i pl. — Hus s.

hus i dass.

2 gåsa 1 en pa hused !

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus, ¹ad. pl. =, ¹an

de húsed, dìta han lí¹zon ---

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
hus.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Laus, s.

Laus, Lausad, Lausen

28. 40. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus. Led

den som ha hått dé húsad
hæ nèjan fón, han hade sa
nèjan væk.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hus

hus, -ad, =, -an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dv. hade - inte fred

2 v. hästen. De hade

inte fred (tvol. för pro-

kurér) i huset.

N. f. 80
K. f. 86 } da - skrälde (skral)

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus. -ad. pl. =, -an

dan la två hús té udóm

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus. 1 ad. pl. =. 1 en

han va ènte bój't dise hùsen

dar e ènte mer an desáma
hùsad. I: Detta enda hus.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus II

ifra vägen a hén te
fèlva húsad.

di ha bojt nýt hús.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hus

2. hûsen. Det skrålde i husen (byggnaderna som hörde till en gård; t. ex. under ett haftigt åskväder). R. f. 86, han fôz, so de, röza 2. hûssad. Han gjorde, så att det sprungade i huset (d. v. s. där han satt). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, hused, hus. -en

näst de sista hused = de
näst sista en.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kusa

kusa -a-ad

kysa. kåabågen.

kusa pryl: utkånda prygel.

Ack. kån den pågen fåi kusa pryl.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùsa, = x husa vb.

hysa, upplåta lustrum åt en person (t. ex. för natten) l. upplåta rum för förmål, vagnar, maskiner o. d.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husare
husarn m.; pl. =, -na
husman, torpare, som
brukare på ofri grund, som
K. f. 86. / gör dagsverken
åt herrgård, vars
jord han arrende-
rar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar

husän pl.-a

Vari di har vad husara å tölleistor, så
blir dan ente aned an dom ån
spintor-nya tyggjemanna.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar

husår, m., -kn, pl. -a, -na, husar.

Anm.

Så si te husår, å antaga värfning som husar. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar

husa'r pl. -a

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husan
s.

husår

han hade fjent husår
i såks år.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* husare

husare, -en

husarer.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar-kyrka

husarafjónkan . (best.f.)

ett utbygge på den södra sidan av Bjeresjö kyrka, där fordom en skvadron husarer hade sina platser.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar ök

hus-ar-a-ök, n., -et, pl. =,
- en, hus-ar-häst.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hästn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husasyn

tb.

husasyn

granskning av arrendators gård (byggnader) för att kontrollera, att byggnaderna hållits i stånd.

M. J. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùsasýn n. × husasyn
s6.

uppståndelse, väsen, bråk

där va sånt hùsa-
syn sò. Där var en så-
dan förfärlig uppståndelse,
väsen och oro. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbåne, -an. pl. husbånor, -na.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbåne -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbŏnde, mv. -ŏn, pl.-bŭnor,
-na, husbonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöri

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbåne – en

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbonden best. sg.
(på en bondgård)

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husesyn

hus-asyn l. hus-asyn, m.,
– hn, pl. obrukl., 1) husesyn,
besiktning af åbyggnader.
domaren o tva nomdemän
va po boställe o halt husasyn,
2) utr. för bråk, upptråde inom
hus. Mannen halt husasyn
bor kvinnan hade salt bro
olawanes. Oja. Slår

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfred

hùsafrẽd

husfrid

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

de fick icke hùsafrẽd.

De fingo inte husfrid.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

hŭsforhŏr , -ad ;

gå ta hŭsforhŏrs

(förekommo i St. Herrestad ännu på 1890 talet men upphörde då på grund av omöjligheten att längre förmå folk att gå til. Husf. beskrives endast av de "lägre "samhälleklasserna)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfonhör

hús·fon·hör, n.

ja va ènta po mer en ét
hús·fon·hör; sén jèk da vèk;
den va bàra pìon a dràga.

Glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör II

ja va bära på ét husförhör
i Börje --- ja, bönorna di kan
tvèya hjènarna a gå --- de va
bära hjènarna ifra Börje som
vå dan

(N. Glans)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

husförhör, n., -et, pl. =,
-en, husförhör.

Ho den tiden ja brugte ga
te husförhörs, sa va ja
lyste red for o' lesa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

hústorhör. -ed

ga te hústorhörs

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfårhön

hûsfarhön . -ad

jâ kan vad te hûsfarhöns;
de vâ på stèlan .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husgrund

husagrås m.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

husål, -ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

husål n.

jfr håll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

hussål n. 1 — -ed

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll;

hushöul, -ld s.

ja han sål gift

hushöuld;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushålla
v.

husçåla -ar -a -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushålla
v.

husǽla -a -ad

jǽ, bǽna vi far pǽya, sa
far vi husǽla me pǽyana.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hushålla

Husåla

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hushållerska

husalorsa f.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållorska f. ; —or

hushållerska

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Lt. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hushållerska

Husålorsa f.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusklunga
s.

kuskkläja, -an.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huskors

huskårs

en av makarna, som gör livet svårt för den andre.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ huslyne

husalyne

bostad. husrum

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husbyne

hus-alÿne, n. ,- d, pl. obrukl.
bostad, tak öfver husfondet.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hästr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huslänga

huslänga¹, f. -n, pl. -ngor,
-na, huslänga², länga,
bonings- l. nthusbyggnad.
St. köpinge.

Her ga bu²ljor störa som hus-
länger¹ stö²ljom.

Läs: huslängor; stöljom.

№ 300 Herrestads hd. J-s.

Per Larsson 1901. Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husman¹, m., -en, pl. -män¹,
-en l. -na, husman
arrendator af en hus[å]genhet
med ringa åkerrymd.
Bromma, Öja, Alfvestad².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alfv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán pl. husmán

torpare å hus utan jordbruk

dær va tó husmén bära
nær de va høst

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán ; pl. husmán
a m.

torpare (fjb. u. d. o.)

M. f. 90. / Enl. uppg. kunde en husman under Öjaområden bruka ända till 10 tunnland jord

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán pl. husmén

husägare med jordtomt men utan jordbruk.

husmén sa kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmän pl. husmän

innehavare av husbågenhet som usp.
varit på ofri grund.

--- husmän som jörde dasvärfja --

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán -an. pl. husmén,
-an,
hân = torpare
husménan di skala hala en
dräg (för hovmiets skull)

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

hùsmán pl. hùsmén

eller husmán, pl. husmén

best.f.pl. husménna (!)

M.

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husmán; pl. husmén, husmänen.

torpare under en herrgård; äv. om arrendebönder med gaistka R. f. 86./ mycken jörd.

bofta, husmén Bussjö" husmän. R. f. 86./ hädeskawa husmén. Hedeskoga husmän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmansdräng

husmansdräng -en -a -ana

hovsidräng, som tillika är husman under godset.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. husmansdräng

husmansdrängarna best. pl.

drängar som husmän under en större gård höllo och som skickades till gården för att fullgöra de dagsverken, som ålago husmännen.

Nr 7537. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. husmansdräng

husmánsdrǻga obest. pl.

hyggesta – husmánsdrǻga

Högestads husmansdrǻgar.

(u. Högestads säteri, Höge-

stads sn, Herrestads hd,

Malm. l.). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùsarå

husrad
sb.

dær e bàra én hùsarå
i byán.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

n. f. 79.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husrad
sb.

hùsarà
rad av hus

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* husruka
sb.

hùsarùga f.

dåligt, fallfärdigt hus; hus-
ruckel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusrum

kusarom

får tome järterom dåe kussrom.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*husryngа

husrygga f. j -ar, -ob.
-orná

husruckel, fallfärdigt hus

en gamal husrygga

ett gammalt husruckel /

de gamla husryggorna

de gamla husruckelen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husryzga

husrẽ̲zga f. sb.

ruckel, fallfärdigt hus

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husröta

husröta sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husröta

husrúta f.

bristfälligheter i byggnader på en gård

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husvala

husvålor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lustak, s.

Luståg

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

103. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husstavla

b.f. hustávlan

en avdelning av den gamla katekesen

jens inéns kána han skole lesa

hustávlan

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husvill

husvill¹ l. -or, m. och f., n. -vill, pl. -vila, utan komp., husvill.

Soma² au di som hjera¹ tulbcera¹, byzh² husvila¹ o byzh² udfjorda¹. Bromma.

d. v. s. de som voro delaktiga i det Tullbergska upproret mot godsägarna på 1870 talet. Klarr.

M 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husvärelse

husavrelse

husrum, tak över huvu-

det

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husvårelse

husavarelse (-vårelse ?)

bostad. husrum

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *husvårelse

husavårelse s6.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

husrum

so- fik de- frí húsa-
vårelse, nar- glúmana
to- emód stúlad. Så
firgo de (o: föräldrarna)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*husvärelse

fri tu husrum (d.v.s. å undan-
tagslängan), när barnen tåga
emot gården. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hut

I utr. veda - hút veta

hut

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hut
sb.

Jmtr.: vrda ~ hút veta hut.
du ~ ha ~ lärt mèd, men ~ mést o ~ vrda ~ hút. Du har lärt mycket, men mest av veta hut. R. f. 86.
Skämts. talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutlös

hutlös l. -ör, m. och f., n. -löst,
pl. - lösa, komp. - lösare,
- lösast, hutlös.

Fanjönkaren va mied hut-
lösare en riksmhstaren.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutlös

hutlǿs

(om elak människa)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hutta

hò̲ta -ar -a -ad

kasta, även åta häftigt.

han edor å hotta i si.
han hotta-d ti mi, liksom en hotta ti en hong.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hutta II

hota ból

= kasta boll uppåt.

hota kniva = byta kniven obemärkt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kasta
v.

kò̱ta = kasta

kò̱ta o̱p kálm

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hutta
v.

hö̀tta -ar -a -ad

kasta, slunga.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kutta
v.

kåta -a -ad

kasta.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hutta
v.

hò̲t̲a -a -a -ad

kasta, slå̂nga

--- ho̲t̲ad ú̲d

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hutta
v.

hò̲t̲a -a -ad

kasta

sɑ̲ ho̲t̲a di nɛ̲́r pɑ̲́ja

tɛ dom.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hulta,

hùta, -ar, -a, -ad,

kasta;

so hùta di sèlen

i vöjnen;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hutta

vb.

hòtta, =, -ad

Imper. hòta

kasta, slänga

hotad - úd om - dóren!

Kasta ut det genom dörren!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

* hutta

hàtta, = , ˈal vb.

kasta, slänga

ja hatan ud.

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kutta

hàtta, =, ¹-ad vb.

kasta, slänga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

so. hota, da. dén ún.

Ja° kastade de den i'n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kulla

hål²a (- ar, - a, - ad, - ad. pl. - ade
l. - ada, - a, pl. - n l. - hon)
fr., kasta.

stål²a o bor va hål²ada ut
po lo'h². Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hutta
v.

hò̀ta = kasta

pass. hò̀tas

hò̀tas ùd = vràkas.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hutta
v.

hò̲t̲a -a -ad

kasta

sa̲ ho̲t̲a di brè̲n̲ed á̲w
va hú̲sed.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuttra

kå²dra (-ar, -a, -ad, -ad, blod-
i n. sing. , -a, pl. -n l.-ren)
inh., kuttra.

kavfrå¹an kom öf¹ o stå¹o o
kå²dra o frå¹s.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuttra

kùdra, =

han sto o kùdra å
fjäll. Han stod och kuttra-
de av köld.

Jfr × bivra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwa

hùfa, =an f.

manomóssa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwa

hwa

mœn

en fek stå me hwan øye

ármen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuva

hùa -an -or -orna

mössa.

en ska ente ta kuan au förån en ser harren komma (= höflighet har också sina gränser)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hwva

hwˈva, -an ſ.

mossa (mest om mansmössa).

en ~ lɸen ~ hwˈva en

luden mössa, en skinn-

mössa

Jfr ˈfö"rhwva

N. 7933/87.

Nr 7933 Hodeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvskärm

hueskärm ; en

möss-skärm

sätta hueskärmen bag : mekl mot

vilseqående.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùsskàrm

hùsskàrm

mòsskàrm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövskärm

hälsgärm, m., -en, pl. -a,
-na, mössskärm.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*husnor

sb.

hästasnör, ˋ–ˊ–ˊ–ˊ

huvud

hȯad, ˊ-ad

ha ˌ ont 2 ˌ hȯadad

ha ont i huvudet

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud
s.

hø. höad
b.f.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hoed hø̀ed.-ed

han slo en på̊g i hoedet me en linjal.

den som ente har ed i hoedet, får ha-ed i benen. (Talesätt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hɔ̄. b.f. hɔ̄ad östlig form

el. hɔ̀ad, -ad västlig "

di ɛ̀na i hɔ̀aded på -an.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

de va presis som di
skole sta på hòadad nér

sta på hòadad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hø. høød

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuvud
s.

hö. 1 ed. pl. =. 1 an

P. L. 1901. St. Köpinge. Herr. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund S.

hø n. ; fl. —, best.f. hø̀na

best.f. sg. hø̀ed. Lund

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hȯ̀ed , --ed

även hȯ. -ed

jȧ e bekȯ́mman me hȯ̀aded

= han huvudvärk.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurud

hòed -ed. pl. =. -er

P. L. 1901. Bjerreyö. Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund;

hå, hådde s.

hå, -na;

han hadde ÿtt

hå;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hö̲²d, n., -et, pl. =, -en,
huvud.

Bjereesjö², Bromma, Öja.

hö̲, ¹-et, pl. =, ¹-en, V. Sl. Köpinge,
Bonie,

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud
sb.

hö̲ud, ˙ – ad; =

K. f. 86
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudbetsel

höbisled best. sg.

huvudlag till häst.

Jfr huvudstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbry

sb.

hø̄abrȳ n.

ja ~ hada ~ sont ~ hø̄abrȳ.

Jag hade ett sådant fȫfär-

ligt hundbry.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud-dyna

hå:adýna -an

huvudkudde.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvuddyna

hòadýna

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvuddyna

hå'adyna f.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudgård

hövdären best. sg.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Huvudgård

höjdåren best. sg.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hohöganes

huvudgängande

nedstående

har den komor ae hohöganes!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudklut

hòaklùden best. sg.

Se klut

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuvudlag

hø̀ølå̀

= kuvudstol.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundell

Kåre Lås m.-a

t. ex. om spökgestalten.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudskalle,

kö̲skä̲lla, – lm s.

– a, – na,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvarnskål

hö¹skål, m., -en, pl. -a, -na;
huvudskål.
han flåtte hö¹skålen.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Flår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudstol

hö̀östö́l -an

1. del av stolen
2. huvudsak, huvudbeståndsdel

bröd de e hö̀östö́lan

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudstol

hoestol . pl. -a hö̀estö̀l

(huvudstol på hästen)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundstol

hästtöl

handlas på häst

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundstol

hästöl, s. -- -ar

hundlag till häst

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Huvudstol

hàstol, ˊ – ˊ an

huvudlag till häst

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huvudsvärd

sl.

håsvården best. sg.

hundsvålen

K f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ huvudtag

hoetag hȯ̀etȧ́g, -ed

huvudbonad (mössa eller hatt)

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huvudtak
sb.

hôatâg n.
huvudbonad
mit. hôatâg min huvud-
bonad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kvardag

hø²tåg, n., -ed, pl. =, -en,
husfruedbonad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huvudtak

hö̀ʰtä̀g n. sb.

huvudbonad

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Luvudvärk

kövärk, -en

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinnodräkt

kåvaraftj -en

P. L. 1901. Baldringe, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~huvudvärk~~

hàadvärk

n. f. pl.

Älder: hàavärtj enl. P. L.
1901.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudvärk

hövärff, m., -en, -ar pl.,
huvudvärk.

Baldringe, St. Köpinge.

hövärff, Bromma, Öja.

min mån hade sådan
hövärff. so hödad kan spritja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

mor Nils Ols.
Alänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuvudvärk

hö̲²ö̲vö̲ärtss, m., -n, -an pl., huvudvärk.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kvarnvärk

Kåvärtz

K. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hydda vb

hy²da sn ; -r, - ; — ; -d, -d.

puta upp sig

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hygg

intej.

hygg !

ack ! o !

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hygg

i'nte'.

hydʒ

hýdʒ va ja ble réd

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hygg
intej.

hyggj

utrop „då något tjärtsiuuk beställes"

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 2/

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kygg

intej.

kygg!

ung. = ku. fy.

5073 Sövestad. Hennestads kn

J. Ingels 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bygg

hydz, interj., pesch, ack,
by.

å.
Öja, Broonna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygglig

hyʰʃzeli l.- or, m. ah ʃ.
n.-let, pl.- lia och efter
for, för, hyʃzeli, komp. ²-ʃzeliare,
- liast, hygglig.

Slögestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygienisk

hyénisk, neutr. hyénist

de e hyénist me ál tíy.

(Inlånat)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygienisk

hyénisk, neutr. hyénist

de e hyénist ál tíŋ.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyla
v.

hyla - ar - a - ad

tala med gråtande röst

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hejla
vb.

hÿlja, =

Pres. sg. -ar

huttra av köld

I Fris hjt: hÿma. 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hỳla, = × hẏla
ob.

hultra as kold²

han sta o hỳla.

Han stod och hultrade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyll s.

hwl̲, ˈen. ˋor. ˋorna

hylla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyll

hul, f., 1- en, pl. 2- or, - na, hylla.

Kråkan kan sto på hulen o va hul om milfs. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kyll

hul, s., -ar kn, pl. -or, -na,
fläder, fläderbuske.

(Bromma).

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hyll

húl, -en

flåder, flädertråd.

den blev blèsta av húlan.

man blev "blåst" av flädern

(d: fick hudutslag till följd

av beröring med flåder).

Jfr "hyllebläst" / som skolen

den tar rèzanes van o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sla. te. hu̲l̲an. Så skulle hyll
man ta rinnande vatten och
slå till fläden (om den som
blivit förhäxad hylleblåst, se d. o.).
tyska. hu̲l̲ "tyrk" hyll,
~ syren. D. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

hyll
sb.

hygl, -en, -or
flåder (baske)
Genno maok.
den gamla hyglen

R. f. Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylla;

kyl-, -an s.

-ar, -na;

tälrefjana skul-

stöu öfr fu an

-kyl-;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sylla, 5.

Lul

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

83. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hylle

hyl², n., -d, utan pl.,
= fläderbuske, ²/₂ fläderträ.
Nägana ²/₂ gör ²/₂ buss av hyl².
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hyllteblomma

hyllteblomor pl.

fläderblommor

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hylleblomster

hùlla blómstor

fläderblomster

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hylleblåst

adj.

hùlablèst

behäftad med hud ut-
dag som anses vålande
av beröring med fläder.

vn. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× hyllebläst

hùlablèst; pl. ˋ–ˊ–a adj.

åsamkad hudutslag till följd av beröring med flädern. Du ble hèlsta av hùlan. Man fick hudutslag av flädern. Jfr simpl. × bläst.

Botemedel: so skola de ta rizanas van o sla te

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× hylleblästet

hälsen (och säga): "här
ha dé ti dáj o dina,
om du vl lo blé
máj o mina." Så skulle de
(man) ta rinnande vatten och
slå till fladen (och säga): "Här
har du till dig och dina, om
du vill låta bli mig och mina".

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyllebuske

kylleboske

Hådenbuske.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hyllebuske

hùlebòsthe; pl. – – -a
m.

flåderbuske

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllebuske

hùlebǿske pl. -a

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyllebuske

hål̲eb̲ȯ̲s̲ke, m., - n, pl.
- ca, - na, fläderbuske.
allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hyllebuske

hùlebǻska pl. -a

sambucus niger

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllebuske

hùlabóska; pl. =-- -a m.
fläderbuske

en masa hùlabóska
en massa hyllebuskar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllebär

hùlebär n. pl.

flåderbär

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllebår

hällebår

fläderbår

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllekapp

hylla, skåp; pl. -ar -a

kapp av flädervirke

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllepinne

hùlapiga pl. -ob.

pinnar av fläder

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

hyllepipa
sb.

hùlepìva f.

1. visselpipa gjord av en urholkad
fläderstjälk.

2. urholkad fläderstjälk, genom
vilken man blåste på nivor
utslag. Se 4 × blåsa vb. 2.

× Doktra — Hanna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllete

hùlaté n.

flåderte

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyllete

hyllete, n., -d, pl. -n, fläderte.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvletàp n. ; -a

+ kylletopp

syrén.

M. Arcskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hy̆na ; ¹⁄₋ or, — ; hy̆nte ; hynt.

× hyna de

höja på aklarna

han hy̆nte po den len a krev shöpans.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hynting sb.

hùnting

pojkbyting, jamvel

din lìlla hùnting! I din

lille byting!

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hypa

hypa , -an-or -orna

liten halmstack

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyppa

hyppa; pl. = or f. -o.

hö-stack, hö"välm

× Jfr klö"verhyppa

dí hyporna, som va

sàta de stackarna som

vi' satte.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypericum

pikkom (gens ?)

väcka.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hyping

hỳpeŋ pl. -a

liten stack ²

sén stan i hỳpeŋa

aug. 51.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypnotisera

hypnotisera v.

hypnotisera

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hyppårder

hỳpòr n. l. hỳpeòr

årder för potatisbyggning.

Jfr ×hopårder

R. / 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyss

hus n. ; pl. =

uppåg, streck

or. heta. på. hus. Vi

hittade på hyss.

n. f. 80.

N: 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

höwl, -an m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

höwl; pl. ~a

N. f. 80.

Jfr robank samt fals-,
list-, plog-, sims- och
skrubbhyvel.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

Houl, n., 1_ en, pl. 2_ a, _ na,
hyfvel.
Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel, s.

hövel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

49.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk

höwlebänk, m., -en, pl. -ar, -na, hyfvelbänk.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk

hovlbänts

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjlebänk 5 r. j — a

hyvelbänk

hyvelbänk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla

hö̀vla, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höula ; -r, — ; — ; höulad. höula vb

höula

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla

höwla (- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ade
l. - ada, - a, pl. - an l. - lan) fr.,
hyfla. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla, vb

hövla

49.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla
vb.

hòwla, =

ƒ. hỳvla, =

so. har ~ ja ~

n. ƒ. so. / matad ~ hỳvlad.

Så har jag mått

hyvla. n. ƒ. so.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg, s.

Lul

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

95.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåg

hue

i förb. koma i hue

ja komo inte i hue namnen

po dom.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå
s.

hw

endast i förb. koma i hw

/a komor nägw änte i hw ad.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåg

hue

i'utta. koma i hué

ja komon ènta i hué va de

kòsta.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæ̈g
s.

hue

endast i utt. koma i hué.

så komon ända i hué ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högkommen
adj.

hukómen, neutr. -et,

pl. -na, komp. -nare,

sup. -nast,

mänsklig

1901 P.L. St. Köpinge. Herrest HS

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hukómen

Hågkommen

hågkommen,
minnesgod

mor e sa farlet
hukómen.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hågkommen
adj.

hú'kömlen

som har gott minne (bloss
predikativt)

han e hú'kömen han
har gott minne.

N. f. 40

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högkommen

hukkommen, m. och f., n.-med,
pl.-mna, komp.-mark,
-mnask, minnesgod.

✓ Köpinge, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägkommen

kukómen

som har gott minne

jå e änte så kukómen

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hågkommen

adj.

huskómen; pl. huskómna

med gott minne

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul n. i pl. =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul. ¹ad. pl. =. ¹en

vard. hos personer f. på 1870 talet.

den va en smula hål

på bröen

1950; 1952, 1953

St. Hemslöjd

g. f. 1870 & 1878.

m. f. 74.

Hemslöjdsk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål II

sa fått dæ va hûl på
tågad, sa stòpa vi bås i

dæ hàde di et hûl

7. f. 1878.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kål III

dæn va ed kúl i skògalan

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål, n.. pl. =

m. f. 1869.

så fek di plåstra på

där som blek hål.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål s.

hal n. ; pl. —

hål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål

hol (hul) ,pl. =

även i bet. tämre bostad. boning

Hon rånnor i holen å tjör sladdor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål. Lad

u.f. c:a 1880.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul, -ad. m.=. -en

--- borad hûl ...

N-H.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hol. 1 hd

g. f. på 1880-talet

hul m. f. 1870

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul. -ad och hulet ffa

bd tm börjar med d:

hade di komed ig om hulet

-dar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål. 1 ad. pl. =. 1 an

14 f. 1897

hål etc. m. f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål II

den bora di et hål a

sata en stäga i på sned

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål;

hul, -' -ld s.

-, -' -ln, .

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hul, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
hål. Allm.

den va en smula húl
på bröen
St. Herrestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hul el. hål, n., pl. =

g. f. 1865

bona hál.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll s.

hul, -ad; =, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

109.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål, n., pl. =

slå et stört hål

g. f. på 1880-t.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hul, n., pl. =

dæn va hák a húl

k. f. 1865

hol etc. fl. f. 1941.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hul, n., pl. =

vi hade fått et hûl

m. f. 1881.

hul & hål hos samme medd. f. 1881.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål
s.

kul, n., pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål, n., pl. =

två hål

(medd. f. på 1880 talet)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål II

nué fùlan di ijén
drta héna hóled hén.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kål II

han hade hakad si kål

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hul (sic!) K. f. 86. hål

{hul n. l. hú̲l; hú̲lad m. f. 80.
hu̲l m. f. 80., K. f. 86 hú̲lan best. pl. M. f. 80.
hal K. f. 86.

borad ~ hú̲l ~ borrat hål i.
m. f. 80. / sparkad ~ hú̲l
sparkat hål. /
m. f. 80.
dær ~ va ~ at ~ hú̲l. Dær
var ett hål. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hål

du hólt hær nèra
2 húlad. De höll till
(rastade) här nere i sän-
ken. n. f. 80. / där va
et hûl ýinom. Där var
en hål (tvärs) igenom. N. g. 86. /
då slo du hål på en
åra. De (vid åderlåtning) slog
man hål på en åder. N. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kåla S.

Kåla, s. -n, pl. -lor, -na,
Kåla. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåla
s.

kåla pl. -or

medd. f. på 1880-t.

där ble ja kålor

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

hùla , -an

nèra i en hùla

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hila
v.

hŭ²la /- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n
l. - lan) tr., (ur)hålka.
hŭ²la trĕ²sks. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

hùla , -an

m. f. ç-a 1880

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kåla
v.

kå̀la -a -ad

ukålka

kå̀la träskona,

stadium vid träskotillverkning.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hùla

P. L. 1901. Bjeresjö. Hem-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål -an

en liten hål. J. P—n

eller hål, -ån " "

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla,

hùla, - an s.

— òr, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàla
vb.

hùla, =

urholka

hula - träsko urholka
virke för träskoframställ-
ning.

N. ö. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

hùla, -an

te hógon om vèjen, nère

i en hùla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. håla

håla

hùlan best. sg. k. sj. 86

hàlan (AC!). Kvinna

i 40 – åråldern.

i hùlor pl. n. sj. 80.

ån. sänka i torrängen.

nèdanfòr e. hùlan

nedanfòr i sänkan. D. sj. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *håla vb.

hùla, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

urholka trå (t. el. vid träskotillverkning)

N. f. 80. / hùla träsko

K. f. 86. / urholka alvirke avsett för träsko-ämne.

Jfr *hulva vb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håla

hùla, = vb.

urholka träàrbete, t. ex.
vid träàskotillverkning.

m. f. 90.

hula i träàsko urholka
ämne fòr träàskor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålad
adj.

hål|vad, -ets, pl. -ade
urhålkad, konkav.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålbroska

sb.

holbrúskan best. sg.

mellangärdet

ja har so ónt ozor i

holbrúskan. Jag har så

ont under mellangärdet.

R. f. 86.

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùlad

(om väg) x/

vägen e. hùlad.

K. f. 86.

hålig
adj.

Jfr x hulvig
adj.

x/ Eller t. ex. åker

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålig
adj.

kål-ad, neutr. =

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kulvrig Lålig:
adj.

kölvad

konkav, urholkad
(t. ex. om ett bredtråg,
gjort av en grov planka,
som urgröpts).

N. f. 1880.

St. Köpinge

1958

Nr. 7234. Ekeskogs hd.
Hugo Aseskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålig

hu̲led l. - or, m. ah f.
n. - led, pl. - leda ah efter
for, för l - led, pl. - ledar,
o.s.v.
- ledast, kålig.

gu̲led e hu̲led o sl̲öded, for
ded e gå̲mell.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålig

hålved, neutr. =.

urholkad, konkav

de e sadé'n lite hålved

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôltzʒäl

*hålkäl

sb.

handtagsförsedd plankbit med välvd undersida, använd vid putsning av väggar och loft.

M. f. 80.

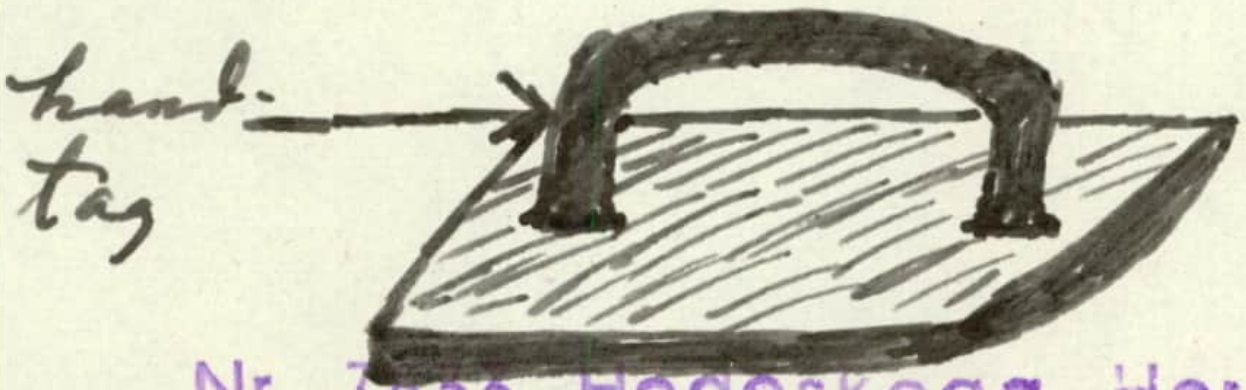

Nr 7555 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll s.

hål n; pl. –

håll, hushåll.

de va tjugeételor tjugetåu

hål dær bäjde (= som byggde där)

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hål n.; pl. =

hushåll, familj

två hål två hushåll,

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hol n.

ét jo, vårt hol

en jo vardera håret

Nyare uttal för hål.

J—s.

N. J. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. håll

hóld best. sg. -n.

Obs. Den genuina formen i Hemestads hl är hål.
1–s.

förbättring.

Formen mögl. respro-pro-verkad. — de va-od. hint hóld. Det var åt det andra hållet.
K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. håll
sb.

hål n.; pl. =
familj

där e två hål i dí
húsad. Det bor två fa-
miljer i det huset. K. f. Sk.

Nr 7533 HedesKoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol n.; pl. = 3. håll sb.

sällskap av människor.
flock personer som får dso
i sällskap vid besök på
en nöjestillställning e. d.
de kom flera hol
på nåten. Det kom
flera sällskap på nåden.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fr. håll
86.

hål

y. hol

håll i sidan

hål e. kröpan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll

best.-f. hålen

hållandet, det att hålla (ett löfte)

Lauen e åri, men hålen e besvåri.

ordsp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hål, n., pl. =

familj, hushåll, matlag

den går två hål i den
stuan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hal. -ad

hål. riktning

dän e på dé hålad.

W. H.

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
ob.

best. f. hålad

på dí hålad på° det
hållet. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla:

hala va ligga, yngre
hola va ligga, vidmakthålla,
underhålla.

Da. holde ved lige.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hàla, hålar, pret., halt

hala väj, hålla väg.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla;

hö̀ula, -'or, hö̀ulde,

höult sv. hö̀ulen sup.

-- fost ja ènte

è hö̀ulen fö̀r vol

mad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hå²la / ¹- lor, pl. ²- la, hålt, pl. =,
hålt, håld, m. och f., n. hålt,
pl. hå²lda, hål, pl. ²- len / tr.
och intr., hålla.

de fölked e ²ente hålt för
nän tin.
di²ta gårked e nud mödz, de
hå¹lor ²ente. Bromma.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hæ̀la pret. hæ̀lde

supin: hò̩la, hò̩lde

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hòla, hòlde

dòfor e di tvòzna te a hòla

hùsed i òrrig

yngre hòla, hòlde

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålla II

så hålda ja nivan
hän oze ámman.

di hólda hanandra i nóvan

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hò̀la, holt

(Mera genuin form i Herrestads hd:
hæ̀la, prt. hælt.)

han_holt_sant_alå.

Han höll sådant ovåsen

N. f. 99.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.

hàla . -or. pret. halt

di halt àli nad alö

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

hàla pres. hàlor

vi ska hàla na èye

vi hàlor na èye sa mèd

som mòjelet.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd (Ymes hund)

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

I.

Inf.

{ hòla
{ hà̀la

Pret. Sup.

holt[x] holt

holde[xx]

Formen hà̀la med genuin. l-s.

x) M.-f. 80, K.-f. 86

xx) K.-f. 86.

han, holt, afsónor. Han höll auktionen.

M.-f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hålla

Pret.

hölde l. holt

den hölde o. dan. sylde lika brå.
Den höld och den sylde lika bra
(om en symaskin). K. f. 86.

--- en stäge de hölde
me --- en stake som man
höll i med händerna.
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

hålla

han ~ holt ~ på ~ o ~ tàvad. Han höll på att tap- pa det. K. f. 86. / di ~ hólt hår nèra ~ hûlad. De stannade till här nere i ånkan. M. f. 80. / han ~ hòlda hénorna so. Han höll händerna tå hår. M. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

hålla

vb.

dær va mòza
som holt mé hìna.
Det fanns många, som
höll med henne. R. f. 86. /
de va nìte gòt o hola
kòst fr. hán. Det var inte
lätt aū ha kosthåll för ho-
nom. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

hola, sz, ti, non stå° i sexuellt förhållande till någon: mården hade- holt, sz, ti' sönen. Modern hade haft ett förhållande till sonen (i dett fall någon annans son). R. f 86. / han, holda, sz, fråma. Han höll sig framme. R. f. 86.

hålla
vb

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

hålla

vb.

han ~ vå ~ ǹta

holen ~ fór ~ nód. Han var
vid över axeln, ringaktad.
K. f. 86. / stårtana de ~ de
hólt ~ e. Handtagen,
som man höll i. K. f. 96. /
ja ~ hinner ~ ǹte ti. o. hålad ~ e ~
årnin. Jag hinner inte hålla det i
ordning. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. hålla

26.

den som ger sig till lékzan, får hála strékzan. Den som ger sig i leken får hålla streken" (skylla sig själv, om det går illa).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla v.

hå²la ; ¹-or, —; hå²lda ; hå²lan,

hå²lad

hålla

halt ¹kärken !

ja fetʃ den nar vi fetʃ a

hå²lda bra . (höllo av varandra, voro fästfolk.)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla sig

hàla si, pret. hàlt

uppehålla sig, hålla till

-- nær silen hàlt si hér àta --

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåkplats

kål plás . -en .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsten s.

hålsten r. ; -a

—

sten med hål i,
använd till sänke.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lf. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsten

hålsten -en -a -ana

sten vid stranden som är genom-
borrad med hål (till följd av
gnidning) anv. av fiskare till
sänke.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hålstöta

hålstödja, pl. — -or. s.
hälsighet i väg

där - e - hålstödor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsom

hålsum Rspors-påverkat fom.

pl. hålsuma

N. f. 86.

hålsuma o. somt. dårna

hålsom och dylikt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håltom

håltom, håltómt l. hol-
tómt.
ihålig, urholkad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hältom

hultõm l. – or, m. oh fj.,
n. – lõnt, pl. – lõna, utan
komp., hältom, ihålig.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålögad
adj.

holyad

I

hålögd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälögd

hulȳad l. - or, m. och f., n. - ad, pl. - ade l. - ada, utan komp., hålögd.

glū̆ana vō̆r på blē̆ja o hulȳada ē̆le mē̆slingen.

ö̆ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålögd

holýad

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hän

hån l. ¹- or, m. och f., dj. m. hånk,
pl. hå²na och efter for, för,
¹- na, komp. ²- nark, ²- nast,
skamsen, blygselfull.
spelörken sneste mi, sa ja
blyff sa hån sa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kång

hanz l. ¹- or, m. oh f., n. hanzt, pl. hänza oh efter for, för, ¹- nza, komp. ²- nzare, ²- nzast, hungrig, tom i magen, sugen.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hång adj.

hoŋ

mycket hungrig

jau e. hóŋ.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hång

adj. hång

= „lugen", stång

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår, lad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår, n., 1_ ed, pl. =, 1_ en,
hår. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lår, s.

lår, lånad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

40.84. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår. !ad

hum sälde hår te en jude

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår / ud

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

de - sád - vist pa - hóred.
De satt visst på håret (om
gneter, lusägg). / där
K. f. 86. / stelor - se hóred
rét - vóred. Där
reser sig håret rakt i vädret.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

hår l. 1 år, m. och f.,
n. hårt, pl. 2 åra och efter
bar, bår, 1 ra, komp. 2 rare,
2 rast, hård.

Allm.
ta au 2 åre hår, taga i med
hårdhandskarne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lård

lar

lart, n.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

40.84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård
adj:

har

Komp. härare

n. s. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads Fd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

hår, hort, -a

en hår trästol en hård trästol. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håndhand

hàrehàn, i utt.

ta i me hàrehàn = med

håndhandskana.

hade hum nú ènte tad i me

hàrehàn a dæjnt - en dén

jágen ...

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdhand s.

hårehån r.

" hårdhandskarna "

en ska räktet ta me hårehånen
a så högt te nam (till katten att gå ut)

M. Areskoug 1926.
Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårdhjärtad

korjärtad l.- or, m. och f.,
n.- tad, pl.- tade l.-tada
utan komp., kårdhjärtad.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kårdhänd

kårhänd l. -or, m. och f.
n. -hänt, pl. -hända, komp.
-händare, -dast, kårdhändt.
den färiken kum va pa
kårhänd, nar kum tok i nä.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdlupen

harlúad n.

av hård konsistens (t. ex. bröd)

(d: när de nýta konerna bída ett ad när man inte kunde bita i det). D. f 82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårdmjölkt

hårmjölt adj.

om ko: vars spenar blott med svårighet mjölk kan frampressas; hårdmjölkad

R. f. 86.

Jfr × blötmjölkt o. lättmjölkt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårflåta

harflé:tor pl.

ja . har . hat . lò:ga harflé:tor . Jag har haft långa hårflätor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårig

hårad l. -or, m. och f., n.
-rad, pl. -rada och efter
for, för, hårad o. s. v., komp.
-radare, -radast, hårig.
Om klädesplagg vid vilken
djur- l. människohår fastsatt sig.
har ha du vad o blod på
hårad jo klärna? Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårlock

harlo̲k, m., -en, pl. -a, -na, hårlock.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hårluden

harlåan

luden

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårnål

hårnål¹, b. -len, pl. -a, -na, hårnål.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårfel n.

× håsskäl s.

bena

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårskål

harfél, -ét sb.

ben i håret

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hårskål

hårskål harfél.-ed

hårbena

hårskål mitt i kranan (= pannan)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärlskål

korsål¹, n. ,- ed, pl. = ,- en
mindre brukl., bena, kärbena.
² öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håråkål

harfál n.

håråbena

já hada. harfál s.

sàan. Jag hade bena

sidan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårt
adv.

hort

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de, va, hórt bränt.
Det (kaffet) var hårt bränt.
K. f. 86. / so, sad, de, hórt
ód dæröpa. Så satt
det (d: klädesplagget) hårt
åt nypt; u. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårt

adv.

hort

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

de ta hórt. Det tråf-
fade hårt. / ja tål inte
arbéja so hórt.
M. Y. 90. / Jag får inte arbe-
ta så hårt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårt
adv.

komp. kårare

i di tidon fek di anbája
mied kårare an nú.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hädd

M. hàsor

stumpor

sy på hàsor = stoppa str.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hösa II

bö̀jsoa a hö̀soa a skö́.

tö̀ra hö̀soa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²sa f. j ²-or

x håo sa s.

stumpa

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ×håsa

hossa;

hùsa, - an s.

- òr, - na; Stumpa

hùsor di skula

di sæl jòra i

frihèdn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôsa

hôsa f.; -or, -orna.

strumpa

jora ~ hôsa sticka strum-
por / sy ~ på ~ hôsorna stoppa
~ K. f. 27. / strumpor

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsa

hàsp; gl. -or f.
{hùsor
strumpa

ùlna hàsor gullestrum-
por

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hösa

hösa -an -or -orna

strumpa.

vida hösor.

kridad ed̲or på hösorna (använd att göra strumpor vita).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåsa

hå²sa (sällan hå²za) sf., -n, pl. -sor (l. -zor), -na, strumpa.
jö²ra hå²sa, slicka strumpa.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X

kåsa
s.

kòsa -an -or -orna

strumpa

valka kòsor, behandla nystickade strumpor i varmt vatten på en s.k. valkeflage.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hå̊sa

hòspa; pl. =or, =orna sb.

ùlna hå̊sor yllestrumpor

K. f. 86. / dr. kå̊gor,

melgrø̊d r. hå̊sorna. De

koka mjölgröt i strumporna.

Se närmare u. mjölgröt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²sebå̀un n. j. pl. — *hå°band s.

strumpeband.

M Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hå°eband

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

sb.

hùsabàn, ˋ — ˊad, =,

ˋ — ˊan

strumpeband

m. f. 90 / hùmavå°vda

hùsabàn hem-

vårda strumpe-

band.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hösband

hösle – l. hösleban, n. ,– ed,
pl. = ,– en, strumpband.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håseband

hùsabån n.; pl. =

strumpeband

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Låsebandsduska

Hö̲ʒ̲e̲- l. Hö̲ʒ̲e̲b̲a̲nsdö̲ʒ̲ka,

s. -, -n, pl. -ʃor, -na,

strumpbandsstoʃs.

Öjav.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hå̊seförfot

sb.

hå̊seforfúd n.

material till ny strump-
fot

de ha tá' ti hå̊seforfúd.

man har ull till lagning
av strumpfoten.

K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hösegarn

hö²zh- l. hö²zhgärn, n., – ed, utan pl., strumpgarn.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x håsehål

sb.

hùsahèl; pl. ˋ—ˊa,

ˋ—ˊana

strumplåstens hålparti,

strumphål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håsehål

sb.

hàs-ahél

strumphål

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håseskaft

hùsaskáft n.

strumpskaft

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håsesnytt

håsesnätt, ½ – 1 en

strumplästens framyta.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd!
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*håsesock

sb.

hàːsesòk, ˋ–ˊen,

ˋ–ˊa

strumplåst

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsesock
sb.

håsesók

stumpläst

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× häsestommen

sb.

hässestämman n.

strumpskaft

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håsestommen

håsestömen (form 3) sb.

strumpskaft

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håseto

hosseto hösetø

skumpgarn

en mark hosseto.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höseto

hå²sɛtɔ̀ (sällan hå²zɛtɔ̀)

n., – ed, utan pl., skrumpull,
för tillvärkning af skrumpor
afsedd ull.

(Vi fick ¹ên mark hå²sɛtɔ̀
i lyfn. Bromma.

Klärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *häseto

hàsetà, ˊ – ˋ ad 6.

strumpull, ull avsedd till strumpor.

n, hade hàsetà a.

lyft. Vi hade strumpull

½ kon. R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Nerrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*håseto

fémti krònor o. sb.
en klänning o. só'da.
dära. håsatåak femtio
kronor och en klänning och
så° den där stumpullen. K. f 86.
(En yngre bondpigas lön
i slutet av 1800-talet).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåck,

kaft, -ar -n s.

-ar a, - -na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Häck

Hegg, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
häck, 1/ levande häck, 2/ vägens
häck el. fäderhäck för husdjur.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck
s.

häfj. -en. -å -åna

kan den lænt a klepa hèfjå ?

for sa va dær en stå'n, dø̀wla
héfj ud te væjen. M.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck
's.

häfj . 'an

dan e en häfj imèlom

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

hefts, -en

(hägnadshäck)

va. héftsen vid häcken.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hăck-hó'rna

hèftjà'jø'rna -an

hó'rn av vå'kande hâ'ça

èn-a dø'r nè'r-a på hèftjà'jø'rnan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häpkla
s.

hägla -an -ar -arna

linhäckla

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla

häkla, f. -n, pl. -lor, -na,
häckla. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käekla

kæ²gla (- ar; - a; - ad; - ad, pl. - ada
l. -ada; a-pl. - an l. - lan) fr., käckla.

kæ²gla lor. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
s.

hègla -an -or -orna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hegla ; — r, — ; — ; — d, — d. Läckla v.

Häckla

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hägla, = häckla

26.

häckla lin

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. håkla

sb.

hägla f.

linhäckla

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. häckla

häglla, =

N. f. Ø.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hä'kla
s.

hègla -an -or -orna

(linberednings-redskap)

mån kunn hade tre hèglor.

fru L.

Öja

& Blomma

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
v.

hägla -a -ad.

den mata vi leda a hägla
a spöga a fäta ve dén.

I: en traulampa.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hăckla
v.

hägla -ar -a -ad.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hâckla
sl.

hègla f.

linhâckla

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. håckla

vb.

hägla, =

häckla liv

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häfta

häfta (- ar, - a, - ad) impers. ²
upphöra, om nederbörd.
Snarl. häftar ed nok.
²öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× häfta

hèfta, =, ÷ ad vb.

Pres. hèftar *)

upphöra att regna

da. hèftar. Det blir upphåll sväder, Det upphör att regna. D. F. X. 86

*) med starkt bitryck på ultima, trol. rgt starkare än semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× häfta

de har häftad. vb.

Det har upphört att regna.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häftig

häfte; n. häftad

for - häftad för häf-

tist

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häftad

häftigt
adv.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× högre

högre, m. -n, pl. -ra, -na, hågar.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkta

höjta, sf. -n, pl. -lor, -na,
håhla.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkta

sb.

hsytor pl.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkta

höyta ; -r, —; —; -d v.

höyta böysor : förrätta sitt tarv.

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. vi 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkta

häjtpa ; pl. ~or sb. f.

häjtor o. mörnor

håktor och hyrkor

K. f. 86. / en - häjta dv.

va - hägan. En

håkta det var halven

Nr 7933 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål s.

hel r. ; ²⁄₂ a

hål

²sköta ²hela ²hösorna

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hel, -an, -a, -ana

m. sf. 90. Jfr) x håsehäl
'strumphål'

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
s.

hel, len

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål

hel, m., 1 -en, pl. - 2 a, - na,
hål.

2.
öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kål, s.

hel, hélan;

24.86.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häl

hel, -an, -a -ana

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

--- slövsor, som dær
äta va hél i --- morgon-
skor, som det inte fanns hål
i (d: utan bakkappor).

R. f. 86.

äta hèland! Äkta hålarna (gi-
skorna)! R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häft

b.f. hälten

han har änta mer en
hälten så mycket jär som di
änra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

best. f. hälften

ja han bled sa glumgon, sa
ja komon ända i hé hälften.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft 1 s.

hälften (blott best.)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

6. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

b. f. hälten

hälten aw vägana va
tapa sénade

I: till halva höjden, uppifrån
räknat.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

best.f. hälften

hälften aw ad hält tynelän

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hålla
sb.

hälsa, -an

fångsel på framfoten av
får för att hindra dem
att flöja

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
v.

hèl̲a

i bet. klandra; skylla ifrån sig på någon

nu skol̲a hum ènte hèl̲a på vo̲s

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälla
s.

hèl̲a -an -or -orna

sluttning

5073. Sövestad, Hers. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
s.

hèl̲a -an

slutning

på hèl̲an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälla s.

hål·a, f. ,- n, pl. - lor, - na, hålla, brant sluttning på marken.

Öja.

Påvestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälla
s.

hèl̲a -an -or -orna

slutning

nèjan fó̲r hèl̲orna

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. hålla

hèlla f.; pl. ~or sk.

backslutning, backslänt

nerför. hèlorna nerför

backslutningarna / där

e. stòra hèlor.

K. f. 86., N. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

1. hålla

(hälfa; pl. -or, -orna sv.)

bokhålla, bokhållning

pa. hålorna på bok-

slutningarna.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. hålla

där har en sb.

spräckt mycket i de

hälarna. Där har man

sprungit mycket i de back-

slänterna.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hålla

hälpa; hälda, halt vb.

pres. -or

hålla ut en vätska o. d.

hala, -ad hålla ut.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

3. hålla

hälla, hälda, hält vl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -ör

sluta, luta

de. hälor torrängen slutar,
det bär nerför. / hälas sv
lägga sig ner och ta en
lulund st. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

3. hålla

Refl. hèla, sr vb.

lägga sig ner på en bänk e.d.
för att vila sig.

Kom, ég o. hél, da, lid
hér! Kom in och lägg dig
här och vila dig lite! K. f. 86.
den, leason, hèlda. Den
(en hö's tacke) liksom lutade.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 4. hälla

hälsa, = vb.

säga hemmara gå bete.
djur (nöt kreatur och får),
K. f. 86. | Refl. hälla, se
trasela sin sej i
något vel därför mera, mera
över något. gå o. hälla,
se e. matorna gå och

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 4. hålla

tressla in vij i matorna.

R. f. 86. / de hìla dòm,

nar de skola kljpa

dòm. De satte bensnara

på dem (d: fåren), när de skulle

klippa dem. R. f. 86. / dér

hìla ja mu o flé sk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

4. hålla

vägen. Där stavade vb.

jag och flög så handlöst i

vägen (på vägbanan). T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hålma
v.

hålma

lindra kval

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hålmtehus

sb.

åltahüsad best. sg.

skjul för agnar och

avstumpar.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälmter

ältor pl. tant. sb.

avstumpar och agnar
vid tröskning av säd

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälmtkorg

ältekör m. sb.

stor korg av bära agnar
och axstumpar 2.

Jfr agnkorg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hålmtlakan

èltalàgan sb.
n.; pl. =

stort lakan av grov
såkvàv med hanker i
sidorna och avsett att bära
axstumpar och agnar i.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa

hälsa

88. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hälsa

hälsp, -an

hälsa

han e. skrål ti. hälsan. Han är skral till hälsan.

K. f. 86.

K. f. 86.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
v.

hèlsa -a -ad

så helsa di gamåren på -en.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. hälsa

sb.

hälsa, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hälsa tí-, nón hälsa

till ngn, skicka hälsningar till någon / hälsa m. f. 80. / gå hälsa på, besöka. / hälsa-gren. Han hälsade på hos oss. 15. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. hälsa

här e ingen av
förstana har hälsad
utan dina. Det finns
ingen av förstena som har
hälsat utom Jonne.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsa på

helsa pɔ́ -ar -a -ad

hälsa gm att taga i hand.

kɔ́m iǵ a helsa pɔ́!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsena

hèlasɨ̀nan best. sg.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsena

hälassna l. hälasna,

f. -n, pl. -nor, -na,

hälsena

Fylled hade vanmed tr hakel

saftiştan o. skored helassnan

am. Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsena

hèlasknan best. sg.

skôan ta pa. hèlasknan.

Skon tog (skavde) på hål-
senan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hälsingen

hälsingen

lindrigare sordom

jå vest i hälsingen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsingen

b. f. hälsegen

lättare svordom

vá' i hälsegen – – –

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsovårdsnämnd

b.f. hälsovårdsnämnden

Relativt sytt ord & begrepp.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta ; -or, —; hämtade ; hämtat

hämta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 303.

hämta

hämta, hämta, hamt

dær va vi' a hämta vær bröd
a

J. W. Nyln

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hèmta, hèmte, hemt

di hèmte-n val, natúrletvís

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hèmta , hèmta , hemt .

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hènta el. hèmta, pret.
hènte el. hèmte
så mote vi hènta na me gus

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hämta, hämta, hamt

nar jag va a hämta mit

prästbatý ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hämtta, hämtä, hemt

Pres. -or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80. / en ~ grusbörke,

som ~ vi ~ hade ~ hémt

nere ~ vi ~ Sjön. En grus-

~ hög, som vi hade hämtat nere

vid Sjön. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälmter

sb.

ältor, ˊ- -na pl.

agnar o. utstumpar
vid tröskning av säd.

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

adv.

hen

bort

tebäga ijén, ta di komon hén

hién ska i hén?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hen adv.

läːn

hän

dœr vɑ mɑtrɔ¹ ɛŋa hɛ²ledɑ

sam fɛŋe spɛ²las hen ʉ²dan nɑn

skɔ²le tvɔ²get te tʃɛ²rkan vɑr hɛ²lɛ dɑ.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån
adv.

hen el. hen

hån. bort

den bönen hade jönen hön
nèn en bíd hén.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kân II

ènte lǽyor an hé́n te

savbókan

/. IV.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kån
ad.

Ken

ga kén a fjova brènavin.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån

hen

bort

ga hén te bóred!

Gå bort tri bordet!

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hen, adv. ¹eg hån; bort.

sett ¹fåpen hen i krågen.

Hår ska du ga hen? hvarhån
skall du gå? – ²våra dær hen,
bara dit bort. Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

as.

hen

hén te hàesta

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

ad.

hen

ena hén te pàken

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån

adv.

hen

ja dæ bæ̀ftjan æ̀na hén te

spísan.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hen

bort

du kan gå hén om stìàn

ifra vèjan a hén ti fàlva hùsad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån

ur.

hen

dan e en mitelgång gan ~~rät~~

hén rät

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
ase.

hen = bort

han kom hén a ...

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hen

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän:

vi tåre ènte gå èna hén.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kån

an.

kon

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hen l. hän

hän

adv.

~~Nr 7563~~ Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

so~ flø~ , dr , hén rblan ,

stùda bénen. Ja° flög de

bort bland oxbenen.

n. f. 80. / lägor hénod

längre borta

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hån
adv.

dé la-de-hén

2-un-krög. Det lade man

undan någonstans. / hon-gick-

K. f. 86. / hén o-slå ja-

/ nån-a-dóm.

Hon (d: lärarinnan) gick

fort och slog någon av dem

(d: skolgossarna).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

hän
ad.

han ~ smédd ~ ad hén

2 ~ stenbózkan. Han slängde

det bort i stenhögen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåna

kèna, -an

ett får som ej blivit i'ån

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häna
s.

häna f. pl. -or

gammal ofruktsam fårtacka

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hăna

hȁna f.

sb.

tacka som ej kunnat

få dräkt i sg

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåna;

kåna, -an s.

-or, -na;

tacka;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hāna
s.

hæ̀na, -an

fai- tacka

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× håna

hæna f.

tacka som gj. blivit
dråpt ej

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hâna

hæ̀nka; pl. ~ or f. sb.
galltacka, tacka som ej
blivit dräktig

N. J. 78

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Aronsson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kåna

hå̄na, f.,- r, pl.- nor,- na,
gallacka, tacka som under
året ej fått lamm.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hå̊na

hæ̀na f. sb.

gaktacka, tacka som ej kunnat få̊ dräktig.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
v.

hènda

de kan jo nók hènda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända / 1- ndor, pl. 2- nda, 2- ndr, hent) intr., hända.

Här hä hent olyfor me
freq flera gånga i år.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända, hände, hent

Pres. -or

dé kan - nók - hända.

Det kan nog vara fallet.

K-f 86.

N:r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånda

hènda

jå, de kan nok hènda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunda, Hä

Ljungdon, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

66.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

händelse

hɛ̂ndelsa, f. - n, pl. -sor, - na, händelse.

de va hɛ̂ndelsan som jörk ad vi hɛ̂ffts.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår

I.

hèna l. hèna

häne

wdv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

borta

Jvisa för b., t. ex.

låjor hèna längre

bort. R. f. 86. / där hèna

där borta. R. f. 80. / so ja ha

ja lånt hèna. Så gick jag

långt borta. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× hâne
adv.

dâ gk. skògan
lânt hâne. Dâ gick skug-
gan långt borta.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hène
borta

× hâne
adv.

I förb. dær hène dær borta.
dær e jæi so lîdad tjänd, hène. Dær borta kænner jag så litet till trakten.

Nr 8023 Söyestad, Herrestads hd
E. H. 79
Hugo Ahlenius 1924
Tävelsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

← hånе

adv.

hànə

han – bór dær hànə.

Han bor där borta.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hèŋa, hèjnde, hejnt

den hèjnde en stǫ́n, stǫ́n

jùskrǫ́na

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länga II

Klòkàn höjnde dèn i
Sèlva tjòntjan.

Glans

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hèŋa el. hèŋa, hèjnde, hejnt

sɑ hèjnde dɑn en stɔ́n sjɔ́jl

èla hade vi ènte hat nan
gadenɑ́por a hejnt klénna i!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häŋga II

hæ̀ŋa sɨ

= taga sig av daga gm häŋning

è̀n̲a te nar fà̲r han hade

hǽjnt sɨ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häga III

di hägon opa pa löftad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånga

hänja . hänjde. hänjt

hänjd po pålen = som fått undergå
prygelstraff.

Tjyder hänjon så höjt, så ja kan ente nå-d.
(sagt i brist på hötb/.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kånga II

Å små tjyvana kånja å, men å store tjyvana aga å kåritton.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

känga

kæ̀ja, kæ̀jnde, kæjnt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

pret. hängde

han satt va bänd a satt a

hängde .

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hæŋa . hæŋde . hæŋt

de va nèktia stùton di hæŋde på.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hæŋa, hæjnde, hæjnt

så fik den hæŋa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga,
höga, -or, höjde,
-höjt;
den högre på
höjden.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hæ²ŋa (¹- ŋor, pl. ¹- ŋa, ²- ŋde,
hæŋt, hæŋd, m. och f., n.
hæŋt, pl. ²- ŋda, hæŋ, pl. ²- hæŋ
h., hänga.

Skromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga II

hänga / L sjor, pl. 2- sja, 2- sjde,
hängt, häng, pl. 2- en, pres.
particip 2- sjends / intr., II hänga
2/ gå sysslolös. Månen har
sällan hunna o hänger.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alnarp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hänga, -or

han hänger i en hätty

g. f. 1865.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

känga
v.

kæ̀ŋa . kæjnda . kæjnt .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

häŋa pres. häŋor

e de sa grènana häŋor èŋ

ɸvor ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hänga

Inf. hänga

Pret. {hängde k. f. 86. / hängde, hängde /

Sup. hängt k. f. 86

Pres. hänger

de ~ hängde i ~ ärmarna.

Det hängde i ärmarna.

N. f. 80 / de ~ hängde här.

/ Det hängde här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hänga

so. hagor. dv. ed. óp. Så hänger man upp det (d. v. s. prydnadsföremålet). K. f. 86. / de. har. hägnt. där so. läga. Det har hängt där så länge. K. f. 86. / haga. för hänga för. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. hänga

so. hängde - de - vb.

dom - öp 2. hàna bjälkarna.

Så hängde man upp dem

(d: täckena med bröden i)

i hana bjälkarna. N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kängask

kàyeáask -en

vi hade en kàyeáask på
vår gráv.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängask

hàŋaàsk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångahuvad

adj.

hàŋgahòad

som hånger med huvu-
det på sr. av trötthet,
dåsat, sjukdom etc.

N. f. 86. / han e gær e o e
e hàŋgahòad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hångehuvad

adj:

hångehuvad

som hänger med huvudet
pga av trötthet l. olust:
(om människor o. hästar).

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänglampa

hängelampa pl. -or

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänglås

hängelås, f., -en, pl. -a, -na, hänglås.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hängnummad 9/

hö²jemö²zad, hö²jemö²zada

hängläppad

di kö²me sa hö²jemö²zada sa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångsjuk

adj.

hångsjúg

smått olustig, lite kraxelig till hälsan (mera tillfällig olust)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hängsla

hänzsla², f.,- n, pl.- lor,- na,
hängsel, på dörrar, fönster o.d.
fönstren hängde på en hänzsla².

·öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängsla, s.

hängsla

= hängsel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

43.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängsla

hägslor *) pl.
hägslor **)

dörhängslor

(d: ädanpå dörorna
utanpå dörrarna).

*) K. f. 86.
**) N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängla
s.

hägsla pl. -or

dånhängla. gångjärn.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångetrå

hångetrå n.

två i vilket kroppen av ett slaktat svin upphänges

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängeträd

hängeträ, -d, pl.=, -n

prydnadsträd med hängande kronor, så-

som ask el. pil el. bok.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kängeträdgren

pl. kèyatræsgrèna

kängande trädgren

den va tvè gèja me

kèyatræsgrèna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne

hēnne², adv., borta. Förek. i sådana
uttr. som där hēnne², där borta,
hēnne² (ve stan t. ex.) borta vid staden,
kår e han hēnne²?, hvar är han?
kår ha du vad hēnne²?, hvar
kar du varit²?, kvinnan sa ānte
kar mānen vā hēnne². da. hēnne

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hänne
uv.

hène l. hène
borta

den hène la et gamalt nytt

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hånne
ed.

hènne

borta

dær e gràt hènne
d: dær borta är vaçkent

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hånne
ass.

hène

borta

han hade et hus for si sel

lægon hène

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hene adv. × häänne

dær hene borta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåne II

liéyon hèna

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hänne
ass.

hène

borta

di nejon dan hène

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne
adv.

hènn

borta

henn i' jèrap

hènn på västan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne

hène

borta

dær hène

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hänne
adv.

hène = borta

l'éjor hène

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne
av.

hènn

borta

dèr hènn

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne II

da la klòkanegàran

dær hène

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kärne
adr.

kène

borta

gåren ligjon dåi kène

i skågan ×)

×) Kapa-form.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne
kv.

hène
borta

hène va öjagården.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne

hènne = borta

de lidjor dèr hènne i byen

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× känne
an.

hène

= borta

dæn hène på østoalén.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne

hène

borta

dær va en mán hene i hànestå

hène i hànestå dær va majan!.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hänne
adv.

hènne, el. hène = borta

dæ̀i hènne i hèdeskòga ha di
lat ny vèj.

de lèjzor lèjor hène ùdad éstorpò.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× känne

hène = borta

dan stan en sten dén hène

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänåt

héned adv.

hän

vårsegò a sed nu

héned (till bords)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sd. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sånåt

{henad
{henod tryckes.

henad, ufrå, dén tráktan.
borta från den traktén.
D. f 86. / de, vå, dær henod,
östorlén. det fanns
det borta mot Österlen
tillga.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hai
aN.

hæn

inte hén sa mied

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hår

hår adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Isl. i betyd. hit'

o. so. fluta, han, hår
nér. Och så flyttade
han hit ner. / so. kom,
han, ér hår.
N. J. 80. / Så kom han
hit in.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hår
ads.

han, bruga, o. gå

hær ópod. Han brukade

gå hit upp. / hær hìda

hår borta.

n. f. 80. / hår på denna

plats

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

här
ad.

hær ~ e ~ plás nók, hær.
Här finns plats nog. här. /
n. f. 80. / han ~ va ~ mä hær.
Han var med här. /
ja ~ trór ~ vist hær ~ e ~
rét brá prís pa ~ hèstana.
Jag tror visst det är rätt goda
n. f. 80 / priser på hästarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

här
adv.

hær ~ va ~ en ~
gòbe bòde ~ ~ dìne gárən.
Här fanns en gubbe, som bodde
i denna gården. M. J. 80. /
hær ~ e ~ so ~ mæ ~ blòmor ~
hærùde. Det finns så många
blommor härute (d. v. s. trädgården). K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
ar.

hår, svagton. har

fruentimmorna har, så jäk
di ta stån om mörnana a
jälp vos a poka åm silan

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd Nybro

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

här
adv.

dena - gården här.

lägzor, nära. Denna går-
den, som ligger här nere.

K. f. 86. / ~~den~~ i, år här.

här, vad, so, många
på. I år har det varit
så många äpplen på träden.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

hår
adv.

han ˌ kom ˌ hér
spaseranes ˌ forbi. Han
kom spatserande förbi
här. sn. f. 80. / so ˌ kom ˌ
de ˌ hér forbi. Ja kom-
me de här förbi. sn. f. 80. /
hér va ˌ ja ˌ so ˌ nér. Här
(d: från Folkestorp) var jie så nära
till Ystad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hc
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

här
adv.

här e ingen av
föorstana ha hälsad
utan dina. Det är ingen
av översterna som har hälsat
utom denne. N. f. 86. / han
har vad opa o. riad
här på bäkana. Han har
varit här uppe på backarna
och ridit. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

här

ad.

èla va ~ hær ~ èga

o ~ hada ~ èbla. Elgèst

funns hær èga som hade

äpplen (d: hade äpletråd i

sina trädgårdar). N. f. 86.

hær ~ é nere ~ o ~ äpana. Det

finns (vi har) här nere i äpp-

na. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

här
ar.

hær e ùta non
sakrastí i dìna tjùrtjan.
Det fìnns ìnte nåjon sakristia
i denna kyrkan. R. f. 86.
hær va non glùta
sate i l. Här var några
barn som voro eld (d: i halm-
stacken). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

hän
adv.

hær ~ e ~ rökor

opa ~ a ~ væra ~ pantöflor.
Det finns rockor (en Esqui-
stum art) uppe i vårt po-
tatisland. / hær, fåns ingen
R. f. 86. / som ~ tjøk mänska
som hön. Här
fanns inte en så tjock människa
ska som hon. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

här
adv.

Kom ~ hær hi'd, for ~
hær e ~ fygdzed! Kom hit
hår, for här är skuggigt!
R. f. 86. / èla so ~ vá ~ hær
nta ter&us hær. An-
nars (bortsett därifrån) så fems
det inte kräftor här. / dær ~ e ~
so ~ mört ~ inga, hær e ~ fùsåra.
Där är så mörkt inne (i det där

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rummet), här (i det här
rummet) är det Gusare. K. f. 86.
han va inte tjänd ma
vågana här. Han var
inte bekant med vagarna
här. K. f. 86. / de svärmda
ältid hår öpad. De (bina)
svärmade alltid hit upp.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

har?
adv.

nú e hær vel
inga ha hàlmtåg. Nu
finns det väl inga, som ha
halmtåk. K. f. 86. / hær
va mönga reste, ig dör då.
Det fanns många, som då
reste åt sin. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV. här

hær va tordá
ýsta, o dér jik fólk
lòza rár. Hår var torg-
dag i Ystad, och dit gick
folk i långa rader. / d
R. f. 86. / redzasta hær é
/ folkestórp.
De rikaste som finns i Folkestorp.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

här

här va én liˈbar
hada ˌjagåran. Det
fanns en vid namn Lid-
berg, som hade Öjagår-
den.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

här
ab.

so ligger här bara
hästen själv. Så ligger
bara byggnaderna (som
hört till gården) kvar.

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här

adv.

hær; tygken. hær,

hær

da ~ e. tòrʒʒalas ǿdʒ ~

hær ~ kómor. Det är

n. f. pl. Torkels hästar,

som kommer här

(d: ge' vägen).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår
ass

hǽr

hǽr fær jà gə áw

liasə hǽr

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hār;

har bet. adv.

har obet.

ja har hōt har

lōya;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

an.

hæn obet. han

jä fön va han statfolk

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hær; trsv. hær, hær här adv.

da va en fårli tòga
hær é, ùda. Det var en
fårfarlig dimma det är
här ute. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hérade × härade

I för b. med

ett dem. pron.

dsse, hérade de här,

dessa. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härasdomare

härasdomare, -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Häradsdomare

hörasdómare m.

hederstitel för den äldste av nämndemännen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåråd

kåråd, -ed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæråd

hæråd -ed

lida óprod i fæs hæråd

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårad

hårad n.

härasta härad

Herrestads härad.

Järnas härad Gjö-

rits härad

m. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradsdräkt

härasdräkt, ˋ–ˊ an; pl. ˋ–ˊ or

om allmogens gamla högtidsdräkt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårshövding

hårashövdeg . -an

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårashövdig

hårashövdig, -an.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*härd

hårorna best.pl. sb.

skuldrorna, axlarna

han e bré ~ ~ ~ ~ ~

hårorna. Han är bred

över axlarna. R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårda

hœ̄²rda (-ar, -a, -ad, -ad,
pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n
l. -den) tr., hā²rda.
kni²vana e för hark hœ̄²rdada.
Brukas skā²ntsamt som vitr.
för döpa (barn). di va̲ o piff
glu¹te̲n hœ̄²rdad i ga̲r².
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hārr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

härifrå l. härifrå | adv. × härifrå °

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sín när ~ dr ~ va ~

resta ~ härifrå ---

sedan när de hade rest

härifrån. n. f 80. / dr ~ e ~

vél dr ~ nta e. vårad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*härifra adv.

härifrå. Det är väl att vinden inte blåser från det här hållet (= ty då kan grisstorna från eldsvådan flyga hit). N. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanifrå(n)

kanifrå

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häcifran
aN.

hä'r ifrå

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hårja

Pres. sg. hárjor

gå'illa åt, fara hårt fram med, behandla hårdhänt. / han hárjor sönmiàd på hèstana

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

härja

Han går så hårt åt hästarna / han härjar på folket. Han går hårt åt arbetsfolket.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårja, = hårja vb.

bedriva ett arbete
energiskt o. våldsamt

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads kd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårja

hårja, =

vb.

Pres. -ar

gorma och ekorika grödorna.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärlig

kärk, kärlet, kärka

kärlig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälig

hèlli, neutr. -et

i mènajés sa va den sa

hèlet hene.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälighet

hæ̀lichéd

de va en hæ̀lichéd på jåren

I: när man kunde slakta en gris till jul.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hærlig ado. härligt

härligt

dr stø hærlig te :

det gick upp åt väggarna

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härnade

härnada

I sammanställningar som dessa

härnada den här (mask. l. fem.). / M. f. 80 / (det var genom detta) härnada. M. f. 80. / Det var på grund här av (d:v:s om det l. det hände). K. f. 86. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårpefnåk

sb.

hårpefnåg n.

agner och annat fåtta-
re avfall vid harpning
av såd.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kärsk

harsk l. ¹-or, m. och f.
n. harst, pl. härska och
efter bor, för, ¹-rska, komp.
²-rskare, ²-rskast, härsken.
När silen hvem e harske
då e hvem hälle go o träna kr.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härsken

hörsked n. ag.

T. ex. om fläsk

K. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härstamning

härstámniŋ

han har härstámniŋ härifrå

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes; = ox

*häs
sb.

större hö"- l. halmstack
nära gården.

Jfr stäck samt *hygga o.
*klöverhygga.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Forts.

*häs
sb.

Genus mask.

(t.: de hade låvad en
dålet)

K. f. 88.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hä̆s

sb.

hes, -an, -or, -orna

större halm — l. hö̆stack,
oftast strö̆ utanför gårds-
långorna Jfr *klö̆ver —
M. Y. 90. O. *rädhä̆s

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

*häs
sb.

Genus maskl.

han sto på snö-
vrå x) den ena hésen.

n. s. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

x) snön och skost

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàst

hest. pl. hèstå

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

häst

häst, -en, -a, -ana sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

m.

Hugo Areskoug, 1962

1. häst i allmänhet, utan hänsyn till ålder eller kön; jfr ök. 2. valack.

nia par hästa / stygom

n. f. 79. / hade de dom

ti en mer o

stygom ti en

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

hàst

ànan _ hést . Stundom (sb.
spände de dem (hingstarna)
bredid eu sto och stundom
bredvid
tätt/en annan hàst. M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hàst

hast, ¹-en, ²-a, ²-ana

m.

1. hàst i allmän betyd.
utan hänsyn till kön.

2. hingst i mots. ta
hést låta sig betäckas
(om sto) / han spòra häs-
n.f. 90 / tens

Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. häst

dén hästen e ~ ýta
o ~ lìda ~ på. Den hästen
är inte att lita på.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hest, -an

han lø hästan ga a eda gæs
på kåntan

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

häst, m., -r -n, pl. -r -a, -na,
häst af hankön, hingst l. vallack.
ha märkn tåd häst?

Asm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst, s.

hast, -en; =a, -and x/

x/ el. hästa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

104. 38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

häst pl. hästa

fem par hästa

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. hàst

hest, ˊ-en, ˊ-a, ˊ-ana

m.

hàst i allmän betydelse, utan hänsyn till kön /

kǫ́ o. hést /

n. f. 80. / dó hada, dr.

vǫ̀nlia hèsta. Då hade man vanliga hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàst

hast, -an, -a, -ana

el. hàstå, -åna

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läst II

han bö̀de hanla hà̀sta a

à̀nad

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. häst

en kàna va bàra
för én häst. En kana
(ett slags låg åkeslåde) är
bara för en häst. K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

2. häst
sb.

I uttr.: lägga ~ en häst vid varpning av garn komma in på ett undre trådvarv, "mellan" med tråden.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

"rätt"
fel (=lägga ~ en ~ häst)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hästablad

hästablå, n., pl.=

bot. = Tussilago -

farfara hästskoblå.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästfål sb.

hastfål n.

hingstfål

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhandlare

hästhándlare, pl. =, m.

hästhándlare va han styr om

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhandlare

hästhånlare m.

Jfr × åkkrämare

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Hästhandlare

Ol. best. som häst-
hånlarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàstahàw, x) hàsthov

jfr. ökthov

m. f. 90

x/ a > o

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästakäda (pl.)

× hästloddar pl.

blåa svärdsliljor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästkaka

hästakråge. -en.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hästmarknad

hästmärknad

Kyrk. påv. form.

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästmarknad

hästmarknad

(en sådan hölls i Ystad)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kåstriva s.

kåstariva f. ; — or 1

kåstråvsa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästsax

hästasåsen best. sg.
sax att klippa hästar
med.

fr. öksax
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåstsko,

kläsku, - n s.

- , - na,

kan jörl & en

nägelkniv ou en

kläsku,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kästsko

kä1stsko, m.,- kn, pl. =,- na,
kästskoa. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskoblad

léskoblå, n. pl.=

samma som

även hästablå.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästtal

hästtalen best. sg.

Jfr å. östgötalen

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häststall

hàstastål, ˋ–ˊen m. sb.

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårstall

hästastall, ˈ-ˈan en.

y. ord. fr. lada

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häststall

hästastallen best. sg.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häststöv s.

häststøv n.

damm från hästar
vid ryktningen.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hårtråd

hårtrå; pl. = -å.

gen av hårhovar

jfr *ökråd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästvandring

hästvändring, — ⁄ —en

(för tröskning) m.

ff. verk

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lästverk

hästa väsk -ad

tröskverk draget med Lästkraft

(vadring).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kättverk

hästavärtj, -ad

tröskvandring som drives med hästar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hästvild

adj:

hästvrål

brunstigt om sto

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastvil

× hästvild

adj.

brunstig (om sto)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàta f.

hâtta sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Låtta

hål²a, s. -, -n, pl. -lor, -na,
hål²a. Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²va

hå²va (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade
l. -ada, - a, pl. - n l. -ekn) fr.,
eg. häfva; rasta.

vi hå²va spi¹sen ¹ud i
skorste¹nen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hårv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håva;

hôva, -ar, -a, -ad;

so hôva han sy

dam i et skâr;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåva

kå²va (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade
l. - ada, - a, pl. - n l. - (vkn)
tr., kåfva, kasta, vräka

kå¹va ut¹, in¹, ner¹, öp¹, fram¹,
kasta, vräka ut, in, ned, upp, fram.

Åja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårs

hȯvs l. hȯ²vas / hȯvs, pl. hȯ²vas;
hȯ²vdes; hovts l. hȯvs; hȯvd,
m. ok f., n. hȯvt, pl. hȯ²vda /
dep., eg. hä²fvas; jäsa, om
deg ok brȯ²d.
la brȯn slȧ o hȯvs fȯst,
om di vi²la hȯvs.
e dȧ¹jen hȯvd, sa slȧ brȯn öp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slå²rs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvas

hå̄vas l. hå̄vs

Pres. hå̄vs

jäsa (om deg)

déjan den ~ hå̄vs. Degen

jäser. / den ~ började o~

håvas (hå̄vs). Den började

att jäsa. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

hård. – Len s.

ell skäl mellan
alla stycken, när
di hade "stöfve am
stöfve".

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö"

hø n.

høsta - hø inbärga hö". /
K. f. 86. / straga - hø
lägga hö" i
strangar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö
n.

hø

dæn va ènte miìed hǿ
for -en a koma hùm a hø̀sta

om Otto Steinan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö

hö, n. -d, utan pl.
hö'. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hô s.

hø

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

12. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haut r. j ²— or

höft s.

höft

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft

hå̲wl, m., ¹⁄₋ en, pl. ²⁄₋ or,
- na, hö²ft.

ja hå̲ ¹ så̲nen få̲²rli vå̲rtt
i hå̲¹wlen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Slätt.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

höj l. ²- or, m. och f.,
n. höjt, pl. ²- ja och efter
for, för, ²- ja, komp. ²- jare,
-² jast, häg.

Allm.

höj kåga = spettkaka. (Bromme)

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, a.

hög, sg.
högar, pl.
högare, -ast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

114.8.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg
adj.

höj el. höj

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

hȯj el. hȯj

medd. f. på 1680-talet.

hȯ̀ja hà̀ta el. hȯ̀ja hà̀ta

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kög
s.

kög: lan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kög II
a.

Stras nar han kom dïd,
sa va ènte sœen kö̀jare en sá ...

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kög
adj.

köj kompa. -ane

di va ènte köjane an sé

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

höj pl. -a best. f. -a

störa, höja som sö

didöre höja

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög 4
adj.

de va höja fån (bast)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

höj, n. höjt

komp. höjare

sömma lå höjare gröz

de va lågom höjt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

[Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø̄g , høgt , hȫga

hög a.

hög

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

hög
adj.

M. f. 1888.

St. Köpinge

1958

Nr. 7234. Hemestads kd.

Hugo Areskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj;

höj a.

— höjt n.

höja pl.

—

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög
adj.

hoj

hòja kàntor

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hög adj:

hög; pl. = a

komp. = are

en som hög säng en

sådan hög säng (= en mycket hög säng).

K. f. 86. / de stå på

höga ben. De

(stängarna) stodo på höga ben. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hög
adj.

de ~ fik ~ betala ~ högare skatt. De fingo betala högre skatt. R. f. 86. /
på ~ den ~ högaste bäcken. På den högsta backen. R. f. 86. /
den ~ veksor ~ so ~ hög, so ~ hög. Den (handkäken) växer så hög, så hög. R. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

hög

2. hög hät. Klädd adj.

2 hög hatt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höga-bord

höja bönsa

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högbenad

höjbénad

def.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads j

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högdragen

högdrån l. -or, m. och f.,
n. -dråd, pl. -dråna, komp.
-dråna, -dråna, högdragen.
Fråga hur ha ed fått
högdråd skf. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höger

hǿgor

K. f. 86.

Repro - form

tr. hǿgor till höger.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x högestadana

högestana sb.
best. pl.

högestalsborna

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd

höjfär, -en

vai Hane hitter all höjfär

svar på meddelandet att „dunan
hade slad ner i ed paraply i stan".

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd II

ja, had dinne höjfären e stor.

Söverstad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd

högfär, m., -en, utan pl.,
högfärd.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Häver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtäid

höjtǽr

de va höjtǽr nar di kom
ma brènda kàfebýnor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

högfärd
sb.

högfär

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

den tjäsen var so. be-
kómen me. högfär,
när. hon. veksta. óp.
Och flicken var så
benägen för högfärd, när
hon växte upp. R. f. 86.

*) uppe-form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. högfärd sb.

du ha lidet med, men mest av högfär. Du har lidit mycket, men mest av högfärd. K. f. 86. Skänts. talesätt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

hoffåre, hoffåred, hoffåra

högfärdig

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

högfäri

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtädig

höjtǽci, pl. -ia

di va ènte höjtǽcia elon
nǽn tíj.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

höjfäri l. -or, m. och f.,
a. -ret, pl. -ria, komp.
-riare, -riast, högfärdig.
Bromma.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

högfära

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Högljudd adj.

högljud

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höglydd

högljud

hon - e - so - högljud. Hon är så högljudd.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höglänt

höjländ l.-or, m. och f.,
n. - länt, pl. - ländа, komp.
- ländare, - ländast, hög-
länd.

Samt e med höjländ av
de som hör te de ställed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. höglänt

höglänt; pl. -a adj.

dí bàkana e. so. höglänta. De där backarna är så höglänta. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höglänt

2. höglänt
Ld.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högra

höjra

den som bryder en annan manns bröv,
ska mista höjra hånen.

Nr 3906 högerhand Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högrest

adj:

högrést

(om människor)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högröd

högro l. – or, m. och f.;
n. -rut, pl. – roa, utan
komp., högröd.
ed högrut sort.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt

en ska ga höjt öp.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kögt
adv.

kojt

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt

höjt, adv., komp. höjare,
- jast, högst.

röva så höjt du kan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt

Ja sto sa höjt i rummen hos-na.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv

höjt

den som höjt vill klya fallor fortast ner.
(= högmod går före fall). ordsp.

Tjyder hänjon så höjt, så ja kan
ente nå-d. (sägs i hist på kött).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt

du ska tå höjt, trampa högt
= ta höga steg. /b tåtå.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt el. höjt

hum höja sa höjt ifra
gåled.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt. komp. höjare

di kvinnan satt fönstoran
höjare öpad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

höjt

höjt

dds.

han, hopar, höjt a, vared.

Han hoppar högt i vadret.

K. f. 86. / jä sta, ja, höjt,

hos, én ånars. Jag stod

jin högt ansleriven hos ho-

nom (d: läraren) för ögonen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hógt
adv.

hóyt àwanóm
hógt ovanför
n. f. 80. /
tala hóyt tala hógt.
Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högtidlig

högtidelig; neutr. -et

delös usp.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hö~hjälle
sb.

höjälte, -len m.
höloft, höskulle

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höjälle

höjälle, m. -n, pl. -la, -na, höjbulle.

Asm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hlar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höhjälle

sb.

höjälk, -ä:n m.

höloft, höskulle

n. f. sa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höhyppa

1 höhyppa, s. -n, pl. -jror, -na, höväln.

2 öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höja
sb.

höja f.

inhägnad mindre betes-
mark (behörde ej ligga
i närheten av gården).

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja, 2.

höja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

/3.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hòja

hö:a
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80.
Refl. hö:a, se klarna i väd-
ret (då molntäcket lättar).
R. f. 86. / de. hö:jor, se.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd, s.

höjd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

14.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

Hodz, m., 1-en, pl. 2-a,
-na, Hök.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löfdg

Löfdg 1 s.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

92.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

hø̄dz, -'en, -'a m. sb.

R. f. 86/ var. dh. -'en, -'hø̄dz:
Var det en hö"k" (= som
flög där).

Jfr segr som duv-, näbb-
o. sprät-hök

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökare

hø̀kare m.

(om förhållandena i Ystad).

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökägg

hö²dzaèdz, n., -- ed, pl. =, -en, hö²gg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hål s.

hål r. j 2 a

hålj i å.

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hål
sb.

hål

djupt ställe i vattendrag

n. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj

hål, -en, -a m.

djupt ställe i vattendrag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja

hùlja . hùlde . hult.

p.p. huld.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja ; -or, —; hölde; hult. hölja vb

hölja

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja vb

hölja; hölgor hölja; hölde; hölt.

hölja

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja

Öret.

hulda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

so. hulda dén bägda
fårorna. Så höljde den
(): den bluvna akerryggen)
bägge fårorna). cM. J. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja

hùla, hùlade, hult

de skola hùla grúven.

De skulle höja ögen

åket. /

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja, v.

hÿla

di vela änte betåla, for
gråven ble hÿld.

Tillägg 1956. J.J-s.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

101.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö̀ljå

hy̆la, -or pl. hy̆la;

hy̆lde, hy̆lt; pp. hy̆ld,

n. hy̆lt pl. hy̆lda; Imper.

hy̆l! pl. hy̆len!

han hy̆lde pantoflorna, när han

dröj iblan dom. Öja, Hemest-bd

P.L. 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hölja

hùlja, hùlde

Pres. { húljor / héljor

hùlde pret.
part. pl. obest. form

med åder
l. räfsa (kratta)

hölja jord över nyst som är
satt l. satt. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hölja

hygla - øvor höja jord
över / da - hulda - øvor.
man höjde jord över. /
so - hyßor - er pantöflor-
na. Jo höjer vi jord över
potatisen (vid potatis-sätt-
ning) d. pantöflorna e -
hulda. Potatisen är höjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

de ~ húlyor ~ dom, | hölja

nor ~ de ~ drijor. Man

höljer dem, när man "dri-

ver" (d:kör med åder D. /

vr ~ skola ~ hulja ~ ǿvor

me ~ rìvor. Vi skulle

hölja jord över med räfor

(hrāor) /.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. hölja.

v. skola. hulgad ma. rivor. Vi skulle hölja det med räfsor.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kõja,
kùja, -or, kùld,
kult;
so skùla di kùja
ju'

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kölja

hylla / 1 lor, pl. 2 la, 2 lda, hylt,
hyld m. och f., n. hylt, pl. hylda,
hyl, pl. 2 ln) fr., kölja.
han hylde pantöflorna, när han
droj iblan dom. öja.

hulja (1 ljor, pl. 2 lja, hulde, hult,
huld m. och f., n. hult, pl. hulda,
hulj, pl. 2 ln). sk. Köpinge, Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja

hùlja

di motte dà läggja si å hulja

pó si

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kölja
v.

hälja el. hälja

pret. hälde, sup. hält

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja på

hyla på, hulda, hult

påhuld
(= påhöjd)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

14. 21. 22. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hömeja

hömája f.

folketym. omdaning av × homeja.

halvrunt takfönster genom vilket höet stacks in på skullen.

n. f. &

Hf. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönas
s.

hynä -än

m.f. 74.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönа

hŷnan best. sg. f.

N. y. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôna;

hôpna, -an s.

-ôr, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôna
s.

hÿna m. -or

di frk èda sina èna hÿnor

m. f. -1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôna II

även hŷnä. -än

hŷnän va rént jèvli.

(övermorg)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôna:

--- kùsta nud ta hỳnorna --

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönа

hunа hȯ̀na

Hum läggjon ti' me hunan å tïdon
öpp me toen.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hŏna, s.

hȳna

!

57. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönа

hägna, ~ an f.

Sl. vard. hens

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönesoppa

hönesoppa

hönssoppa

K. L. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönkyckling

hönatjäll; pl. ---ar

kyckling av hönkön

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Könkryckling

Högretsgrälla

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höns

hens. / en. pl.

har du fått hönsen, om de har ägg?

(känt efter på hönsen, etc.)

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôns

pl. hœns, -ən

hœnsən di gɑ̄l.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôns

hwns, -en

Blott i pl.

dr ô va hópa *1 ti hwnsen

hôra samman dras till

hônsen. M. V. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

*/ Läs: hópa.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóns

pl. hens, -an

dén han tø hóns ifra folk.

de tyttjor hóns óm, nar dee spét.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôus

huens. 'an. n.pl.

di hadè hùns a dè jèk vilt-
di' sprètta jàgè òp plàntonna.
-- han sà tè dom. di skòla
hàla dònas hùns èyestàyda.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lönn, s.

Lunns

Fan ja ente kanikon, så
fidon ja i lena hüns

10 årig gosse c:a 1910 till föräldrarna.

Tillägg 1952.

82. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåns
s.

pl. kuns. -an

ska jä' gå äta kúnsan?

1953. Öja. Hemsetads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hönsa

hens pl. kod.; -ɨ-an

drusla- ned-

n. f. 80. / lid. så tr. hön-

K. f. 86. / sen strö ut litet

såd till hönsen. K. f. 86.

hönsen e. so. gåa vän.

Hönsen tycker så mycket om

den (d. v. s. ärtarven).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hönsb.

vi har so lidad
hönsnät. Vi har så få
hönor nu.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönsablund

hönsablöj, -en

en kort tömn

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads J

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönsa-fyle

hönsafyle, -ed

höns-kretsen

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsagräs

hönsagrä̲s, -et

bot. = polygonum aviculare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsbala

hönsabåla sl.

fördjupning i marken,
i ett sädesfält e. d., där
en höna legat och valdrat
sig.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönsbala

hönsabåla sb.

Se 1. × bala sb.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsfjäder

hönsafjär l. hönsafjär,
m., -en, t/utan pl., kollekt.,
hönsfjäder. di sa folk förr
äfv. do, om di la jo hönsafjär.
Bromma, 2/ med pl. -a, -na,
fåna af höns.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsfjät

hönsafjéd n.
"höns:tyg", mycket kort etc

Ån. ≥ -fjél

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsfygle

hönsafyla n. sb.

höns

Vi ha mòga hönsa-
fyla. Vi ha gott om höns
(manga höns).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsgräs

hùnsagrès

en slags ogräs; mjöl. tramp-
grès.

(s: en - stór rèva, rèva
blòmor, små, den - lúzor
od - márken hasom - en -
màta). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kånetgrås

kùnsagrès -ld.

bot. = polygonum aviculare

1950 4878. St. Hennestad, Hennest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsagräs

hönsagräs, -et

bot. = Polygonum aviculare

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsgrés

hönsagrés

sb.

en ört; mjl. trampgrés

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hönsgård

hönsagår, ½ – 1 an

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshus

hönsahäsed best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hönshus

hùnsahùs n.

de ha vel
hùnsahùs. De ha
vål hönshus. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshök

hönsahög m.

Enl. uppg. detsamma som

duvhök

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönskadorra

sb.

hönsakadóra f.

hönsakóterska o. d

större gårdar.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönsakadurra

sb.

hönsakadörra f.

(i regel) äldre kvinna som sköter hönsgården vid större gårdar (bl. a. herrgårdar).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsnät

hönsanät, -- -ad å.

-- -nät, -- -ad y.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönspinne

hönsapinn

sittpinne för höns

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hönssallad

hùnsasalát

ett slags sallad

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hönssoppa

Hönsasoppa f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsstek

hönsastegz

R. L. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hönsatös

hönsatös.-en

juga som sköter hönsen.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsvatten

hönsavänd best. sg. (sb.

dricksvattnet för hönen

där ha gräspórana

bådad i hönsavänd.

Där har gräsparvarna

legat och plaskat i hönens

dricksvatten. R. sl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hönsägg~~

hönsägg n.

-ägg . -ä. -äg.

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsägg

hönsaeldz, n., -- ld. pl. =, -- en, hönsägg.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hår

sb.

hør, -en

~~xx~~ lin

dr. brød-hør. De brötö

lin.

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör
s.

hör . lär

lin

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kõr;

kǫr, - ˈkm s.

kin;

di tòrdh kǫ́r,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hör

hör, -en

lin-

rnesta hör, (eg. rista), vid skörden

av lin dags upp linplantorna

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kör

hör, m., -r, -n, utan pl.,
lin. Allm.

Sönna² fjör² hädde hör sad.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

kåa

s.

kør. / en

dør e ta a sèta kørem på

(mål. på spénarocken nid spénaergen)

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör, -len

lin

R. f. 81

*"hör"
sb.

Nr 7533. Herrestads hd
Hedenskoga Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra

hȯ̀ra, hȯ̀rde

pres. pass. hȯ̀rs i hȯ̀rdes

den som har fi̇̀n hȯ̀rsal, se

hȯ̀rs ed ji̇̀n grȧ̀nt.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra II

de hördes ja gránt

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra

hø̀ra, hø̀rde, hørt

Pres. sg. hør

Vera genuint pret. hørde och sup. hørt. J. J-s.

de hørde, jo tjøran.

De hörde ju rösten (:: och kände igen honom på den).

n. f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kóra

sup. kørt

vi kan vànkan kørt ela sét nad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø²ra ; hør eller hø²re , — ; hö²ra

hø²rde ; hørd , hørt

ja hø²re : jag hör

hö²ra

Likaså : du hø²re , han hø²re .

Numera vanligast : hør .

la e lt la sam hø²re te lå'ken .

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hø²ra te¹

höra de

tillhöra

sa far de¹ andra hø¹ra di¹ te

(tillhöra dig)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

hörа

vb.

hö:rа, ⁱ-de, -t

Pres. sg. hör

de hörde ozor Kragen-

hólm. m. f. 79 / de hörde

jag ålre. m. f. 79.

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) hörа

--- e den jåren som hør
ti vrdesten.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra

hôra

Öres. sg. hör

Öres. sg. pass. hörs

de. hörs. so. gåled.

Det låter jn bekant.

K. S. 78.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kôra

hôra (hôr, pl. ²⁄₂ ra, ²⁄₂ rde,
hôrt, hôrd, m. ah f., n. hôrt,
pl. hôrda, hôr, pl. ²⁄₂ hn)
tr. ah inth., hôra.
hôra fô, hôra tê, ²⁄₂ êlth.
vi ha ²⁄₂ êlth hôrt aw jins fo
²⁄₂ lêngth. Bromma.

öja

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hörr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lära, v.

lära, lärde, lärt

lärs, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

36.39.57. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lövå, 0.

Lök, ängsl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

35.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôra

pres. hør

dær e ègen a hór ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

høra

høra, hørde, hørt

Pres. hør

Pret. part. pl. hørda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80, sk. f. 86.

høra - på' hörn på. sk. f. 86. /

ja - har - ålru hørt non

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hôra

har - trâts. Jag har aldrig hört personer gråla. K. f. 86/ so - hørde - de - ja hènes - snâk. Ja hörde de (d: bersnâk) j'in hennes (d: moderns) dialekt (d: och lärde sig denna och togo efter). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. höra

--- lita som man hör ... enligt vad man hör folk säga (d. v. s. förhåller det sig så och så). R. f. 86. / de hördes så väl, at de va jöga. Det hördes så väl (på dialekten), att det var görgar. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. hôra
vb.

torbágabýnor e.
ìte hørda. "Tordyvels-
böner bli inte hörda". Se
närmare u *tordbagga-
böner.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörn till

hœra tí

ja, dæn va et bœ́n som

hœrde stùan tí

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörr till

met. hörde te

de hörde te klóstored ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra över

höra över

fara över, genomgå

det var mitt att höra över

(om stödningen av ett stort hus)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hóra óver

hǫra óvər

óverfara, genomgå

sóna stòra flæya, som di
hade a hǫra óvər

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höras

Pret.
hördes tryckt.

han ˌ sör, so ˌ de ˌ hör-
des ˌ lòza vàya. Han
sör, sᵉ au det hördes långa
vägar. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hårfrö

hårfrö

linfrö

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hörfrö

hörfrö¹, n. -, -d, -l/ utan pl.,
kollekt. ¹/₂ med pl. = -, -n,
linfrö².

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Lönlaut

hörålän) l. hörålän, n.,
– ld, pl. =, – hn, linland, – åker.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lönn, S.

Jönna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

37.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kŏrn s.

jørna r. ; —or

kŏrn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna
s.

jörnå, -an

hörn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna
s.

jörna, -an

även i bet. "hörnstycke av brödkaka".

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna
s.

jörna, -an

hörn

jänast i jörnan vå skåwan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kõrka
s.

jòrnå. -ån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna

jørnpa, -an, -or f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna

jörna, f. -n, pl. -nor,
-na, hörn.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnskåp

hörnskåvad best. sg.

1:a leden sup. päv: jfr jöna, höna. Men hade alltså väntat
* jönaskåv. J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörnskåp

hörnskåv n.
l. hörnskåv, – -ad
(Förr leden repr.)

T. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Lör-repa

hörariva l. hörgariva, s.,
- n, pl. - or, - na, linrepa,
bräde med grofva långa upp-
stående järnspetsar, mellan
hvilka linets fröhus afrepas.
Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsel

hörsel, m. – hör, utan pl.,
hörsel.

Sum.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Olån

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsel, s.

hörsel

39. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörsel

hørsel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsel

hø'nsel, -en

den som har fi'n hø'nsel, sa
hø'ns ed jin grå'nt

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kör-tava

hö²ratàwa l. hö²rätàwa, f.,
- n, pl. - wor, - na, linstång².
bi¹ffa hö²ratàwor sa grö³a
o la²nga! ö²ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kōitott

kwrtot't

liitott

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörtåvor (pl.)

× hörtågor pl.

tågor av hör

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hǿsen best. sg. x hös
sb.
(Skallen)

Intr.: fa-ja-hǿsen fa
stryk.
han-ska-fa-ja-hǿsen!
àta du-du, so-du-nte
far-ja-hǿsen! Akta
du dig, så att du inte får
stryk! R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kösmölske

kösmulfe, n. -d, utan pl. sönderstuladt hö, af höst fallna blad, blommor fröhus och frön.

kösmulfe kan en färja fästeafälz i.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

høst ´an ˋa ˋana

skörd; skördetid

gu´ti dæ`yadasvæ`ifa om hæ`stana

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

høst, -en

skörd, skördearbete, skördetid

inäga gäga på höstens tid

dan e strä̀y höst va gården (= intensiv).

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst
s.

höst, -an

skörd, skördearbete

dan va tól husmén båra
nan de va höst.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höst III

blev de tösnuvän i månan,
ska vi ga på höst.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst s.

höst r. j 2 a

höst

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

Hŏst, m., -ˉ en, pl. -ˉ a, -ˉ na, skördetid (för sädesgrödan).

Om höstana jörr vi försla te bjersehölm.

Bromma.

Aem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höst m

inbärgning av hö l. sädd

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads h.d
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. höst

høst, ¹-en

arbete med mejning och
inbärgning av säd; skördetid.
... nor. da. sv.
n. f 80. / høst ... när det
var skördetid
Betr. årstiden höst se efterhöst

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hõst,

høst, – hn s.

de e tila høst,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. höst

2. höstens tid under tiden för sädeskörden. K. f. 86.

Ao. i versen: välkomnen nyskörd o. välkomnen hära mellfo. me. höstar o. gått korn om. hösten. K. f. 86.

Jo. 2. nyskurds hd

Nr 7535. Hedeskoga, nyskurds hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

höst

da va fjäjftsed 86.

höst. Det var bevårlig

skördetid (med regn o. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta

hösta, =

i'nbärgs hö eller sädd

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hósta
v.

hø̀sta -a -ad

skónda

han hø̀sta tjùga sètta på

tyngelåned

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kösta

kan jälp kånom a kösta i
två då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôsta:

sǫ skǫle di hǫsta en sónda

ve kǫlsfélt

hǫsta ég

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta,

hösta, -ar, -a, -ad,

vi fick o hösta,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta
v.

hø̀sta

skörda, inbärga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta
v.

hœsta -a -ad

stœjman han har vad hœma
a hœstad hœ --- gu bevars
sont hœstane!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö̀sta
v.

hø̀sta -ar -a -ad

skörda, inbärga.

hø̀sta hǿ

dær va ènta mi̇̀ad hǿ for-an
a koma hùm a hǿsta.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta

hösta (-ar, - pl. - a, -, -a, -ad,
- ad, pl. - ada (l. -ada), - a, pl. - nl. tkn)
kr., skörda. Asen.

ja je o hösta rw kna
kr for skps år sien.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta

hòsta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

inbärga hö (klöver) l. sånd.

hø̃sta, hø̃ inbärga hö". /

N. ∫. 86. / när, da, rägna,

N. ∫. 80 / när, de, va, 2,

lav, ma, o hø̃sta

... när det regnade.

när man var färdig med

sko"n dearbetad. N. ∫. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstack

hoståk, m., -- kn, pl. -- a, -- na, höstacke.

När jöfsen ser den fösta hoståken, så hålor han öf o gåla. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstarbete

höstaarbëj, n., -ed, pl. -an, skördearbete.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö'stande

hø̀stane, neutr.

handlingen att hö'sta; skördearbete.

gå bevåns sont hø̀stane!

jfr hösta

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästatis

ve hästati

vid skördetis

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kòstavagn

kòstavòjn -an -a -ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstfolk

hösla²folk, n.,- ed, utan pl., skördefolk, folk som deltager i sädesbärgningen. Bönorna behöfver hösla²folk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstfrimåndag

höstafrimånda, -an

arbetsfri måndag på höstsidan

för vårfrimåndag

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille

hö̀stä̀ji̇̀le, -ad,

gille med måltid å dans efter grödans inbärgande, som husbondefolket anordnade för de anställda jämte tillfällig arbetshjälp.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösttygille

hø̀stajíle . n. eller -a -

(se andra uppt.)

han spèlá hǿn ve et pá́n hø̀stajíle .

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Höstlig'le III

ja fo'r va de ja sa i
bu'g ina didä'n hö'sta'jilan

Mathilda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höstfgille

hö̀stajile. -ad

festlighet som husbondefolket tillställde
för samtliga som deltagit i hösten
(höstan) = skördearbetet.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôstagille

hø̀stajíla, -ad.

(se andra samf.)

de va så kalad lit hø̀stajíla.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstagille

hö̀stajíle. -ad

gille med mat & dryck & dans efter skördens inbärgande.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstgille

sb.

hö'stagi'le n.

skördekalas (sedan rå'den inbärgats).

R. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hösvingel

hösvingel, -en.

Sruna av trä varmed man snodde höband, som användes att binda kors.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstväder

hö̀stavä̀r, -ed

skördeväder, bärgningsväder

ja', e dé hö̀stavä̀r?

(sagt en regndag, 15/8 1956.)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötta

hõda hutte hutt

hutt e ittje hutt.

den som hödor å inte slår e et räkel fåraksår.

Nr 3906 Högsters Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höta II

hö²da / ¹- dor, pl. ²- da, hu²lt,
hu²f, hu²f, blow i n. sing.,
hö²d, pl. ²- en / ²nn., höta.

mo²r lå¹fods hu²lk od pi²an.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hôta
v.

hø̀da , hy̌ta , hyt

sa sto̜ la̜nsma̜nen a hy̌ta me
sábalan

(nä utdelning av spöstraff).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höta

hödda, hötta, hut

Pres. sg. -or

ha, hödor, du för

Därför höter du?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hö̊ta

hö̊da / 1 dor, pl. 2 da, hůte,
hut, hut, bloū i n. sing.,
hö̊d, pl. 2 hn) intr., hö̊ta.
vēl hůte han ö̊d mi, men
han slö̊ e̊nte. ö̊ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kötjuga

hoftfjuva, f. - n. pl. - wor, - na, hötjuga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höflig

hö²fli l.-or, m. och f.,
n.-t, pl.-a och efter
for, för, ¹-fli o. s. v., komp.
²-fliare, ²-fliast, höflig.
Fa ²ente glö²ta lä²ra o va
hö²flia i skö²lan, hä²r ska
di då lä²ra ¹d² ö²ja.

Slär.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höflighet

²hŭflihèd, m., -en, plur. pl.,
²höflighet.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Skär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höflighet

höfflihed

bn får ente plåjta fain höfflihed.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hôvål

hôvell, -en

rep som bindes om hôlass.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hôvål

hovål pl. -a

rep att binda om hölass

di' konè ènte bòna me

àtan hovåla.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hövål

hovål[1], m., -ln, pl. -a, -na,
långt, smalt rep att linda
om ett hölass[2].

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lövål

lövål, pl. -a

rep att binda om lålass

m. f. 1881.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövändare
s.

hovénare, -en

maskin el. redskap varmed utbrett
hö vänds

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hôvāvel

høvél sb.

länyt rep aū surra om hôlasset.

n.f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hö"vel

*
hø'vel ; hø'vel**), -'-en sb.

läng rep att surra om
hö"lasset.

*) n. f. 80.
**) K. f. 86
V. f. 86.

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~er~~ i pron.

er (obj. form till i, pron.)

på skola - läpad - är

Jag skulle ha piskat upp

er.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
prom.

i, obj. er
(–) (–)

i far ĝuta va i ska, om i
har tad er pe.

Nr 1879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

2 trygghest. pep.

2 trygghar.

2 - dessa ärtorna i denna trakten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
M. J. 90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2·

2; tryckskr. 2 prog. avs.

nära 2 åren

m. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i

i, nekande partikel, icke, ej. Brukas i satser som börja med ett nekande, bedyrande uttryck.

Ne men ha vi i o mölka.

Ne min fel får du i law o ga bort i da ijn.

Bromma.

№ 300 Herrestads Hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

adv. prep.

(i)

där sad fröna i

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

J

2

Nr 7533 Hedeskoga, Härestads hd
Hugo Aresköug 1901

uppges ha nybjudits som
som tilltalsord till en
person, som man gi' duade,
och till flera.

Hör ska' i' gå' å dä'?
Vart skall ni gå i dag.

K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. J

i, mǫor ni, mor pron.

(av barn till modern)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

i

2 trykst. prep. ab.

2 trykss.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja, sator, 2 l, spisen.

Jag sätter eld i spisen.

n. f. 80. / ramla i ramla i n. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

i

prep. adv.

vr skola ha

bröd i ugnen. Vi skulle

ha (sätta) brödet in i bak-

ugnen. K. f. 86. / där ha en

sprängd mjed i dj kälorna.

Där har man (jag) sprungit mycket

i de backsluttningarna. K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

adv. o prep.

i, swagton. i

ha i si = ha i sig = förstå

allt va vi skola ha i vos, se

va de övverlägad aw sådd o

mögg.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i II

prep.

dæ va ènte mø̀dz i dom

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

pron.

i

(–)

följes av plural predikat:

i pàken vel mélad i bíyan?

P. Larsson 1901. 300. Bjeresjö, Hemest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I
pron.

i, obj. en, svagton. en, n

bara i édon, sa i stán en!

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. i

ingan en kom ej ind.

Innan man kom in i det
(blev invalt i det).

K. f. 86. / di ha jag syt
möga tusen i. Sådana x)
har jag syts i många timen.
K. f. 86.

x) Vånl. hyskor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. i

han sad i årtan
år. Han satt i fängelse i
aderton år. M. f. 80. / de
sidor här i trän. De
(fasanerna) sitter här i
träden. R. f. 86. / jag kan
lagja i. Jag kan lägga i
(d: lägga ned i gropen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2

so hade di nod
égz i. Så hade man nå-
got (ett eller annat) ägg i
(:: stenkaksmeten). D. f. 86.
där stélor, så hårad rét
a vårad. Där (:: i hjärsan)
reser sig hårct rakt upp i
luften. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2'

vr fa sata en
rœbœba z pantófla-
stétzad. Vi få åta en
fågelskrämma i potatis-
akorn. R. f. 86. sé, om
dær e 2 gísen! Se ef-
ter, om det finns bränsle i
gisen! R. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Alleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. i

da va som pàga
pk o blèsta i. Det
(d: fläderpipor) var så dant,
som pojkar gicke och blå-
te i. K. f. 86./so. fk.
han snaka óm, va dar
va i ld. Så måste han
(d: auktionsroparen) tala om,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII

2

vad som fanns i det, dvs.
vilka saker som stoppade i
det som täldes under tom-
ma stoppa.

K. f. 86. / dar ... gick ... ór ...
stólen. Det gick
or (trämask) i stolen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. i

dær va et spíg
a èner, som hogda í.
Det fanns en spik i ändan (av
staven), som hogg (tag) i (i:en).
Jc n. pikstav.

n. f. 80. / ja fek en àna
a yad. Jeg fick en agn (av ett
fiskeredskap) in i ögat. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

i

u smola brå u
drifzad fór. Vi smulade
brödd (och lade) if i svagdricket
fór i tiden. K. J. 86. / so u
va han gånes u stån.
Ja hade han gått in till
staden i eu ärende. K. J. 86. /
da va ja u di åren. Det
var in under de åren (d: som
det och det hände). K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

2:

I min uppväxt tid.

R. f. 86. / glùta vl. jo. järna sprinja i. vem-kórar. Barn vill jù gärna springa (omkring) i vattenpölar. R. f. 86 / i mikaelsdàna under mickelsdagarna måste tjänstefolket flytta från och med mickelsdag (24 okt.) R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. 2:

so stopa di en
sid i tänan. Ja stoppade
de en (brännsins)sudd i (den
värkande) tanden.

K. f. 86. / di e di en
slår i. / Det (s: ilslaget vid
vaksning) är det som man slår
i. K. f. 86. / --- när di puke
de (tjänarna) trädde tjänsten. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

i
de va inta nan. prep. adv.
jänväj för en präg

o ga a at ärtalan. Det
var inte någon genväg för
en pojke att gå i ett art-
land (d: pojkar skydde in-
te något besvär, om det gäll-
de att komma över något
gata). R. f. 86. Odepr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

i
prep. adv.

vi hade ingenting
att sla upp i. Vi ha-
de ingenting att hålla upp det
i (d: svagdrickat). N. f. 80.
våned har stied i bäfsen.
Vattnet har stigit i backen. K. f. 86.
där hila ja mr o flé så
i vägen. Där stannade jag och
föll handlöst mer på vägen (väg-
gen). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

i

prep. adv.

den ~ som ~ ger ~

sz ~ z. lé̲ʃzen, ʃar ~ hå̃la ~

stré̲ʃzen. Den ſom ger

ſig i leken får hålla

"ſtreken" (d: ſkylla ſig

ſjälv, om det går illa).

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I pron.

1

I, ni

har 1 2. (en 50-årig son till
en 77-årig moder)

ja mor, 1 snåkar pa or le.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i aftes
ads.

i gàtas

i gå afton, i går tvåll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'aftes

i'àtes (i'gàtes) ads.

i'gå afton, i'afse

N. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i aftes

adv.

i gàtas

i' går aftor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

x i bak

prep. adv.

i bág

prep.: bakom

adv: bakom huset; på andra sidan om något

hær ~ e ~ at ~ mol-

súrtsahól hær òpe

i bág. Det finns ett mull-

vadshål här uppe bakom

knoet. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* i bak

prep. adv.

de gjûtor, sa, ìgan

de blør tòrā bag-ǵrnen.

De gifta sig, innan de bli

torra bakom örnen (d: som

mycket unga).

i bag-ǵrnen av meddelarna

fått som "i bakörnen".

K. ǵ. 86; N. ǵ. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. ìbland

ìblan tryckt. prep.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so ~ flø ~ dr ~ hẹ̀n ìblan ~
stùdabẹ̀nen. Så flög de
bort bland oxbenen (benen
på oxarna).

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. i'bland

prep.

iblán

dær. ble. rantafsj

iblán. dom. Det blev

"räfst och räddarting" bland

dem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ibland
adv.

iblån

iblån so. -ar, -de.

Ibland täcker det upp
skyar på himmelen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. ibland

iblan de ánra bárnen.
bland de andra barnen. K. f. 86.
iblan bínorna bland
bönderna. K. f. 86. / kon
kona ga ig rákt
iblán dóm. Hon kunde ga
in rakt ibland dem (: bina)
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. ibland

dr la - bèdablå

iblan i màsan. man lade

betblad bland betmassan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. ibland
adv.

iblán

stundom, emellanåt

iblán slås de. Ibland

slogos de.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'bland
adv.

i'blán

tidsadv.

man nèktat lùstan ata-d
i'blán.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

iblån[1], adv., ibland, stundom.
Alum.

№ 300 Herrestads hd

Slån[2].

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblan

iblān (l. blān) prep.,
ibland. Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

blärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

2 iffr, nekande partikel,
icke. Äfven ah vanligare
2 inte.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'cke

èke

anv. vid mera eftertryck

vi kan èke fråd säja sin

misoma .

m. f. ç-a 1900.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ifje

huem ha sit reta fornöft,

fost huem ifje kan snaka

P. L. 1901. Högestad, Hen. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ìke

mera eftertryckligt än ànte.

Obs. Den mest genuina formen torde vara ètte.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɛ̊fʃ̊ɬ

i ɛ̊ɬɛ̊l

icke

ja, vɛ̊l han ɛ̊fʃ̊ɬ ɛ̊da nu !

(= å, var så god och ät nu !)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'che
adv.

ètte

inera eftertrycklight än èrta: ch.
samt eller i förb. med bekräftelseord:
èja tèson, jagu ètte

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ìke

betonat, emfatiskt; annars vard. ènte

den genuina formen torde vara èfge.

Belagd i utte.

gu vid efge alt. Tillägg 1952

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i dag
år.

i dåa

de e so rùsked i dåa

N. f. 29.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fjor

2 fjór

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fjor

2 fjór

K. f. 86.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån;

i fr ö u prep. o adv.

di kunn sat

i fr ö u;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå(n)

nan en fjø ifra ýsta a
fjø widfósa ---

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrå[1] l. ifrå[1], prep. och adv., från, ifrån.

Bromma. Öja[2].

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

adv. & prep.

ifrå

han hade sat ifrå ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2 fra°

2 frå ; trygdes. 2 fra prep. adv.

2 fra°

2 fran

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

han ~ sa ~ 2 frå han

sade i fra°, sade till

(= meddelade en sak).

n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå(n)

ifrå(n)

sc' ifrå

di va ifrå smistorp .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

ifrå

Hvor. hän e ja kommen ifrå ?

(hem).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån

adv. & prep.

ifrå' (kortstavigt)

kum va sänt ifrå' si', utom sig

Obs. formen ifrå' tillhör målen på Österlen och böjen i Skromna, där den växlar med ifrå.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå(n)

ifrå

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i från

i från

från

från

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i fra°

2frå c. 2frå prep. adv.

(2ifrån

la~2frå spåna från

(en häst) / spana~2frå

ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrånsåld

ifråsåld

mjölan blik ifråsåld.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× 2 fra °

prep. adv.

dær va lòmpa-
pàga, di gik 2fra dan
èna lólàzan ti dan ánra
me hálm. Det fanns "lom-
pepˇkar" (se d.o.), de sicke
från den ena logˆlàngan till
den andra med halm.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

x 2 fra°
prep. adv.

fårs fjärsta e.
èna 2fra. fultanhonra-
tåled. Fars klädeskista
är ända från 1700-talet.
25. X. 86. /hon. kom. ja.
ópad. 2frå. Hon
kom ju "oppåt 2från" dos.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

ifrå prep. adv.

från landskap norr om Skåne. R. f. 86.

ena här ifrå o ti Sjöbo ända här ifrån och till Sjöbo. R. f. 86. / här va' en här öpe ifrå. Här fanns en person här uppe ifrån. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

× 2 fra°

prep. adv.

ifrån ifrån honom.

n. f. 80. / han ~ hade ~

brév ifra ~ hána, dùtо-

ran. Han hade (fått) brev

från Hanna, dottern. N. f.

86. / då kan ~ vi ~ hýra

ifra ~ stán, när ~ de ~ e ~

lýt. Då, när det är lyt, kan vi

höra (kyrkklockorna) från staden.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

x 2 fra°

prep. adv.

spana ~ 2frå

spänna häst(ar) från

en vagn. R. f. 86. / dr ~ fk ~

arbäja 2fra ~ tìlla pa ~

mårånen o ~ tr ~ sèna kvélen.

De måste arbeta från° ti dit

pa° morgonen° till sent på°

kvällen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

× ifrå°

ifrå de största

prep. adv.

ti de minsta från de

största till de minsta.

K. f. 86. / tråd hade lösnad

ifrå vägen. Tråden (el. spaljé-

tråd) hade lossnat från väg-

gen. K. f. 86. / han var rént

ifrå, sa. Han var alldeles utom

sig. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

prästens sön från Fjöbo. Prästens i Fjöbo son. (från prop. adv.)

n. f. 80. / där e. långt ifrån. Därifrån är det långt till bor-det (d: i sitter väl långt från bordet). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå(n)

ifrå

de va lid ifrå, imod jenihil te.

dän hade vi nän änte komad ifrå en nat.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 2 fål

2fål predikativt g.

(obög.)

dräktigt (om sto).

Jfr y. 2fägl

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x 2 fål
adj.

2 fål

dräkt-ig, om sto

n. f. 80

2 fål

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fär oböjl. x 2 fär / adj.

dräktig (om ungsa)

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x 2 fåŋ
2 fáŋ (obój.) adj.

dråktig, om sugga

hon e 2 fáŋ.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fol

2 fufl

dräktig om sto

m. f. 90

Jfr å. 2 fål (2 fól).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i förväg
ad.

Se för i väga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel

igel . pl. igla

lanv. ss. botemedl mot tandvärk/

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel

2
igel, m., -n, pl. -gla,
-na, igel.

Broma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel
s.

ìgel pl. ìgla

blodigel.

den han fick a tå ìgla här
i mòsana

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel II

hâns han hat ìgla pa
for tàna vârk .

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2`gel

2`gla pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blod- l. hästiglar.

han ~ har ~ hat. 2`gla

vb. ~ z. mózan. Han

har (som botemedel mot

tandvärk) haft blodiglar

inne i munnen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3 gel

Blodiglar köpes på apotek.
Enl. uppgift fångades blod-
iglar i en mosse i Färs hd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igelkott s.

2 igelkòt m. ; -a

igelkott

Rspn. -lån !

Ha genuina ordet torde vara x pigswin.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijin

de kan vel vad för i gàmla

tidon ijin. (= i ännu äldre

tiden).

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljén
adv.

ljén

dejóa ènta, for de väkson ljén

x/

x/ Kyn. form för vÿson.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l'gen
adv.

ljén

han skola försöjja a ta den
i äktiséden ljén.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ɨgen

ɨgén

Mera genuint: ijɛ́n

1.1-s.

du - far - koma ɨ

ɨgén ɨ mårran. Du

får komma ɨgen ɨ

morgon.

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

N. f. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

igen

lega - grévan ygén

läggs siket igen. /

vi ha - ét stråg ygén

Vi ha en remsa av åkern

svar att svarka.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijén

dæ̀r ùde, læ̀yor ùde ijén

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i jen;

i jen adv.

ja fjæn or ld i jén;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gén

i'gen
adv.

hen ijén. 1-s.

n. g. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljen

ijinn

Nr 3906 Högestol Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

igen

gå ~ igén gå igen (om döda)

han ~ gick ~ igén

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijen

han lèda vos ud ijen

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen
an.

ijén

så jälpa han hånom ijén

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

i'jɛ̄n

lægon bòrte i'jɛ̄n

kɔ̄mor du nú me din bɔbi'd i'jɛ̄n?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ägen

ägen

kvar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en, båd ägen så skyldig

kvar

n. f. 80./ fémte krònor
ägen. Femtio kronor
kvar. T. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

i'gen

de har fullad dom

yén. man har fyllt i'gen

dem (d: märgelgroparna). K. f. 86./

de rinda ùd yén. Det

ramm ut i'gen. K. f. 86./ hagor,

de grènarna äw, so bler

där en rödja yén. Slag-

ger man grènarña av, så blir

det en långa hvar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

igen

ska ja komma igen?
Skall jag komma åter?

K-f 86. / SO komor hon
om igén. Så kom-
mer hon tillbaka.
K. f. 86. / SO vänt
han tebåga igén. Så vänn
han tillbaka (igenvänd) igen.
K-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. i'gen

dr. tsörda. i'én

fårorna. man körde i'gen

fårorna. K. f. 86. /so. lå.

han. den vena. ón. i'én

så lät han den vända om

i'gen. K. f. 86. /sín brända. ja

me i'én a. i'men. sedan brände

jag mig åter as i'mman. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. igen

so. gelda. dr. ed.
zjén. Så återbetalade de
det. N. f. 80 / röwsa.
zjén räfsa (kratta) i'gen
jord. R. f. 86. / sín fik.
han. dén zjén. Sedan fick
han den tilbaka. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

igen

so slar di op

fèmtan igén. Så slå de
upp femton (rötter) igen (d: om
man skär av en, om tisstlar).
R. f. 86. | so kan já jora
dèj en ànnan vèlchèd igén.
Jå kan jag göra dig en annan
tjänst igengäld. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

ägen

so fick de äta
sälja, medan de skola
ha han ån egén. Så fick
de (hos bilfirman) inte sälja
(någon bil), utan nu de skulle
ha en annan i utbyte.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijsn, adv., igen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijén

om ijén

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijén

fór hànom ijén ---

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'gen

adv.

ijén

sa legjor dar et hús ijén
jènast méd ta vejan som vijón
ta vänstor

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijin

öjn ijin klokan tre

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ijén

den e nénéven ijén

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfluten
adj.

yénflúden; n. yénflógded

översvämmad av vatten

yénflúden ma. ván översvämmad av vatten (t. ex. om en äng) / da. var rént yénflógded. Det var alldeles översvämmat.

R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfruget n. igenfrusten

igenfrugad

igensnöad av snö

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfyllad

ijénfúlad, neutr. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenfylld
ag:

ýánfúlad

igenfylld

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads kd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìgenfyld

ìjénfùlad, neutr. =

daímen e ìjénfùlad

men i infinitiv: fulla ìjén.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijénom

så kona di gå tvänt

ijénom kwsed .

kalva ijénom

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijíman

i fjör kom ja ijíman

hàmenhöj.

äv. ijínom, tillägg 1954.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i genom

i jimman

jåsa. du har gått i jimman horgsvatta-åren

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijémen

raedja ijémen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ijenom

ijénom

ja e komen ijénom lój

flène gàza, bilànes.

Nr 4062. B'eresjö.Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom;

ijénam adv.

de ska di slöa

ijénam tre gånga;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom
adv. & prep.

igenom

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ij/i/enom

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

zjénom

zgenom
prep. adv.

dér ha de fnugad zjénom.
Där har det zrt zgenom.
N. J. 79. / dér ha de
fnugad zjénom dén
sprikan N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962
Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijénom

gåd ijénom

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijénom

rét ijénom bjen

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijr̲man, prep. och ado.,
genom, igenom.

Bromma.

ijr̲man,

Konie.
Högetad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Alåker.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

ìgenom

zjínom l. zjénom prep. adv.
l. zjénom, l. zjénom.

Kr 7533 Hedesloga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

di stak jo zjínom
jo rzjggen. De stack jì
ìgenom jo ryggen. / rét
N. f. 80. / zjínom mùlan
/ rakt ìgenom kvar-
ren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

igenom

dén jek. yénom dær.

Den gick igenom där. /

Nr 4550. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

sílen e en sálm, de

rlanor yénom en. Mjölk-

silen är en skälm, det rin-

ner igenom den (talesätt).

R. L 86. / vintorn yénom

vintern igenom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2 genom

här vå led skrózal
genom ad. Här ver lite
berår genom det (på grund
af det). R. f. 86. / de hade
en låga genom rörtan de
kona gå genom. man hade
en dörr i porten som man kunde
gå genom. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. igenom

han har gått om
mökad o sörad dån
igénom. Han har gått
(omkring) och grålat och
svurit dagen i ända (dygen
lång). R. f. 86. / de stake
igénom. Det stacke igenom.
(om myggstick). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

hon. hade.

igenom

Kr[ä]ved. genom. fönstored

Hon hade krupit (in) genom

fönstret. *) R. f. 86. / där. va.

et. hål genom. Där var ett

hål (rakt) igenom. N. f. 80.

*) d: och på så sätt krupit sig in

i' gummet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. ìgenom

ìgenom, dær, va,
en, knárt pö grund av
att (emedan) det fanns en
kvist (i träet). N. f. 80. /
so, fick, de, hàraskár,
ìgenom, íd. Pö fingo de
har, mycket genom det (pö grund
därav), R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

i'genom

de. skar. jo.

yénom. Det skar jiu i'genom

(d: hjulen skar i'genom jorden,

når man körde på upplöst

mark). R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

ijénom G.

jänte ijénan K.N.N.

dɛ jɛk ijɛnom hànom, tuélbäɛ.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i genom
adv. & prep.

i/i man

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ᵏ ɨgna de

ᵍgna ; -r, — ; — ; -d

hysa betänkligheter, dra sig för

de hädᵉ han ᵉnte ᵍgnad för a sat.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t igna

²ignra (- ar, - a, - ad, - a, pl.
- nan l. -(nen) inth., hisna,
draga sig undan, draga sig för.
vart tosakrefz kan nok
bo fild vk manen, men
hum ²ignar for pänga.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

igår

igår

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

igår kväl igår afton

(sammanfallningsaccent)

K. f. 86. / igar nät y.,

igar nät ä. Sist förflut-

na natten. Uttrycket i nät

i nats användes dels om instun-

dande natt, dels om den för-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

i'går

flatna nästan, om man utgår från en tidpunkt strax efter nattens slut, t. ex. på morgonen kl. för middagen. K. f. St. / dn. var för i går. "det var för i'går," dvs. det var i gårdagens tidning det stod. K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller
dd. kaj.

i'hélon

já' se fólked va ènte
oplýsta dá i'hélon.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller

i'hé'lor = heller

far änte fjärsti i'hé'lor

mer an två bi'da só'kor ?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i heller

i hélor

de e di änta inné i hélor,

vu de batréfar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller II

de e ènta so bilat a

ha kàta i'hélon

1958 4062 Bjereyö. Hemestads h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'heller
adv.

i'hɛ̀lɔr

= ej heller. inte heller

de tɔ̀re di i'hɛ̀lɔr

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iljal

ijal

sla ijal

m.f. 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

ihjäl

ihjäl

M. Areskoug 1926.

№ 303.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hjäl;

hjäl adv.

di hade slad
hjäl dam mål;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålyål

ål ål sa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

24. Per Larsson 1901, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

ijä̲l¹ l. ijä̲l¹, adv., ihjäl.
kum ha ä̲nte² kn fjä̲l, sa
kum kan kö̲²a kn lu̲s
ijä̲l¹. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ɔ:hjäl

ɔ:jél

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sl& ɔ:jél sl& ɔ:hjäl.

K. f. 86. / han slo ɔ:jél kasórstkan.

Han slog ɔ:hjäl kassörskan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ihjäl

han slo ihjäl hinn.

Han slog ihjäl henne.

K. f. 86. / han slo ihjäl

na. Han slog ihjäl henne.

M. f. 80. / den svält ihjäl.

Den svalt ihjäl. K. f. 86. /

ja stak ihjäl en sön.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. žhjäl

Jag stack žhjäl en sådan (d: en vessla). N. f. 80. / de tå-ed o. sla-ad-zjäl. De togo det (d: eū krypa) och slogo žhjäl det. R. f. 86. / dær nère, dær-de-slå-zjäl-sz. Där nere, där de slog žhjäl sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjäl

ɪgɛ́l

sla ɪgɛ́l

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'hjäl

ijä'l

dǫ' hade di' fǫd svǫltad-ijä'l

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hjälosad

i gälösad; pl. – – – a

kolas förgiftad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihjälslagen

själslån

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'hop
adv.

i'hɔ́pa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 hʊ̄pans i hop

2 ånars sa flyde alt i hʊ̄pans.
ihop

dr e ban 2 snʊ̄da hʊ̄pans au 2 hämpa.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop
av.

ihåv

de skola bryas ihåv me
älgegrumor.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd.
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härdig

härdi; pl. —ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop(a)

ihópa

di mota ǰùta ált ihópa

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop
av.

ihópa

nar di har komed ihópa ----

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

shóp

ihop
adv.

de e fårlat, har de har
rygdat dí shóp. Det är
förfärligt, hur dc har rört
samman det. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop

ihóp

raga ihóp tr. gród.

Tillaga gröt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ɨhop

ɨhóp l. ɨhóv

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de. jɨk. ɨhóp. Det

gick ɨhop ekonomiskt n. f. 80.

dɨ. e. ɨ. jɨ̈leslav.

R. f. 80. / ɨhöp. De tillhöra

K. f. 86. / samma ungefär lag.

II.

lima ~ hop

ihop

lima samman

K. f. 86. / de ~ vola ~ lua ~
hop. Det ille
"lopa ihop", bli en tjock
massa (om blod vid slakt,
som skulle vispas). K. f. 86. /
en ~ kone ~ rula ~ hop spela-
kort. Man kunde rulla samman
spelkort (och ha till s. k. spultep i por)
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop(a)

i'hɔ́pa

anGynt de va som ènte
honde i'hɔ́pa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihop

ihɔ́v

á̲l̲t ihɔ́v̲, allt ihop.

á̲, dé e skɔ́l̲ a klá̲b̲ á̲l̲t ihɔ́v̲.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'hop(a)
adv.

i'hɔ́pa

bɛ̀ya i'hɔ́pa

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hópa

hopa
adv.

rörde hópa rörde

tamman drän

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hopa

hópa

tillsammans

de. hör hópa. det

hör (fakt rikt) till sam-

man. / krama. hópa

St. Kil. 28 krama samman

St. Kilbrestad

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ihopa

de hade e bo e krégz
o ógz ihópa. De hade
både kreatur och hästar
tillsamman (d: alla i
samma stall).

K. e. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hopa

hópa l. *hópa* l.
hóva

tillsammans, tillhopa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han ~ ore ~ hopa
en ~ bosvika. Han
ved samman en halm-
viska. N. J. 90. */ upp-*
tom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

+) ihopa

fela, ihôpa fälla

samman (t. ex. en krans)

n. f. pl. / ärtor o. vrîfsor

ihôpa ärter och

vicker tillsam-

mans +) Repr-form.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. ihopa

ihópa l. ihópa

tillsammans, tsammans

K. f. 86. / de hade

nìa bárn, ihópa.

De hade nio barn i sitt

äktenskap. / nú vrålar

K. f. 86. / De màtan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

i hopa

i hópa. Nu vrider
de vårdslöst mycken sam-
man. R. f 86. / de hade
buntad i hans kläder i hópa.
De hade buntat samman hans
kläder. R. J. 86. / de hade
inte sladd ed i hópa i nóte.
Man hade inte slagit sam-
man det tillräckligt (vid vävning).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. ihopa

du skåla, du
stuta. glåsen ihópa. De
skålade, de stötte glåsen
samman. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopafallen

ihópafält n.

ej tillräcklist uppjäst
(om bröd).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopaknipen

ihåpaknipen +/

ihåpaknipen +/

mycket mager

n. f. 90.

+/ första leden upp. -
på.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopalödd

ihópalödad; pl. -ödade

sammanlödd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoparrödad

hóparrjédad; n. = adj.

hoprost; ex. mej ij,
hoptorad (t. ex. om
klöver)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihoparörd

ihóparört n. adj:

(i en enda rörа)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopasatt

ihópasat

sammanfogad

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i hopfallen
kg.

i hopfälda obest. pl.
med böjd hållning.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopflätad

ihopafläta, reuta.=,

pl. -ade

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihopstött

ihopstut

Moor. hån e ja kommen ifrå
lu e ihopstutt i' et vångale.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ihåg

ihú

I uttr.: koma, ihú koma

ihåg, minnas.

K. f. 86.

Jfr × hugsa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i håg

i hu

i håg

kåma se i hu : komma i håg.

am en kåma se båra i hu, så
va dar mye, mye å sia, men
en kåmar se ente i hu
en kåmar dam ente i hu.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i häg,

i hål adr.

i håg,

ja kan kuma

i hål mid,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i högkommen

i hökömen

tom har gott mina, minesgod

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i håll

shål

"hand"

-- sa ska ja ta shål ma hd

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i jäns
ack.

i jäns

nyss. för en stund sedan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i jäns

i jäns (någon gång i jänslig
adv., i jäns.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2jàns

2já̀ns

nyss, för en kort stund se-
dan.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'kapp

i'kár

lua - i'kár springa

i'kapp. ff. v'väglöpa

M. f. 9.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ ägna
{ ägnfa , =

× äkna
vb.

Pres. är

av fruktan l. obehag dra sig för att göra nyt. hesitera;
rygga tillbaka för:
de ägnar hån åt för.
Det drar han sig inte för.
Ö. f. 86. / de ägnar ja för.
Det ryggar jag tillbaka för. K. f. 88

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ìknelig
adj.

ìgnelat n.

så beskaffat, att man ryggar
förskräckt tillbaka.

R. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring

ikrej

han lejde ikrej me kålen.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring

ikrej

ronten ikrej

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ikring

ikring, prep. och adv.,
omkring.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2kring

2kring, 2kring

omkring

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2kring - vb. - jären

kring gårdsgärdena. 12/80.

N. f. 80.
Nr f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ikring

här vå ŋta ikriŋ.

Här fanns inte (trodanx)) här omkring.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) d.v.s. valnötsträd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i kull

i kúl

omkull

ramla i kúl ramla

omkull

Jfr omkull

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 kull

2 kull

omkull

m. f. 80.

Jfr omkull

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'kull
adv.

i'kǫ́l

di' skǫla spræ̀ya na i'kǫ́l

(om Öja gamla kyrka).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× idug

²ilig, m., -en, pl. -a, -na,
rägnskur.

Det som en ²ilig, så vi
må²le gå hem ifrå hösten.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äling
sb.

äl'iŋ; pl. ä'-a

häftig regnskur

en c. stör äl'iŋ. En

kraftig skur.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ilingavåder

sb.

ìlzzavåer n.

vådarlek med korta, tå återkommande regnskurar

Jfr regniling

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. "Ilingaväder"

b.

Ilingavär

Nr. 933 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

väderlek med korta, häftiga regnskurar

R. f. 86. / Ilingavär o. fjäringatråta

de vårar so lange världen står. Ilingaväder

II. × ”lingavädder

sb

och kåringträta

det varar, så länge världen

står. (Telesätt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ilingregn

²ilingarèjn, n., -ed, pl. obrukl., régn som faller skurvis.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

illa
adv.

illa

de måda illa. De
mådde illa.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ˈilla
adj:

ˈlla
elak (om smak), dålig.
de. har. son. ˈlla småg[1]*).
De ha o'den elak smak.

*) Genuint: småg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. illa
adj:

dålig

de ha inte vad
illa. Det har inte varit
dåligt (om ett medikament
i en gammal husbok)
R. f. 86. / de vore inte so illa. Det vore inte så illa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìla

2. ìlla
adv.

hon mènta, ja ìta só
ìla. Hon menade ju inte
så illa (det var ingen ond
mening i hennes ord).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

illande
adv.

ìlana

I utr. ìlana rǿ eldrød

K. f. 86.
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× Jfr gloende i samma betyd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

illavarden

ilavärken, m. och f., n.-ref,
pl. - rna, komp. - rnare,
- rnast, illavulen.

ilavärnare manfölk en han,
kåne som ålri rägad tå blo
jälor me. Bromma.

Hann.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ilsk

adj.

ilsk

ilskan

han - bler - ílsk (om en gris)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìlsten

ìlsten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× im

im

änga. i'munn.

en kan knafft te enan fån dinne

tjocke imen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ im

im, m., 1– kn, utan pl.,
inna.

~~sl̲o̲n~~ sl̲u̲n sl̲o̲ f̲u̲l̲ me i̲m.
Bronna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåva

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

i'm

1m, 1an

sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
i'm Hugo Areskoug 1961.

n. far ˇ öpna, so ˇ i'man
kan ˇ ga ˇ ut. Vi fa°
öppna (dörren), to° att
i'man kan ga° ut. K. f 86.
Si'n brända ˇ ja ˇ mr yan
a ˇ i'man. Gdan brände jäg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

åter av simman. K. f. 86 [im / sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imedan
adv. & prep.

i'mɛ̀n

utmed, invid

nú e dɛn bɔ̀jt en ný stùɛlɔ̀ja
i'mɛn vɔ̀jɛn

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ imedan
prep.

1
inén

utmed, inom

inén hèla kánten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i medan

prep. adv.

1 men

1 men trygskv. 'ut med'

Hört bl.a. i sammanställningen

1 lösv. 1 men lång med

K. f. 86. / här va en

/ stil 1 men, järved.

Här fanns en gångstig ut-

med / gärdesgården. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'medan

i'mel'n = utmed

i'mel'n väj'n.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*i mellom

prep.

i mellom

emellan, mellan

där va en ryggz

i mellom. Det var en

"ryggz" (oplöjd remsa) mellan

åkrarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*i mellom

i mèlom

mellan

i melom, målma o.

árlöv. mellan Malmö

och Årlöv.

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i mellom

prep. adv.

mèlom

emellan

n. f. 79.

dr far flètas (flètas)

mèlom.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i mellomåt

adv.

i mèlom/ò̃d l. — ˋ — ò̀d

emellanåt, då och då, stun-

dom

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× imen;

imén adr.

utmed;

imén jèrn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

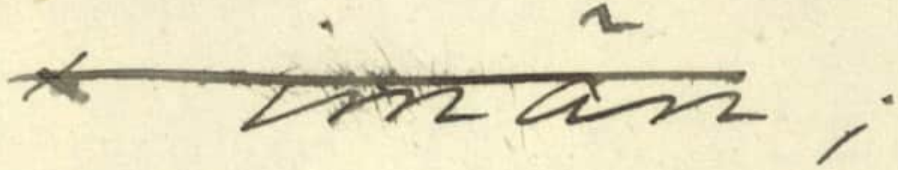

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imma s.

Im r.

imma

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

imma de

2
imma ; – r, – ; — ; – d.

imma

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'mma
vb.

i'mpa, =

Pres. i'mar

ånga, bildas i'mma

K. sf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

immig

adj.

ìmad, n. =, ~ -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i morse

Se morse

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ÈN
aN.

Ej

tøsan kom gjedanes ej

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ɛ̀ɣ

e de sa grènana kæjor ɛ̀ɣ
ǿvor ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
ass.

ey

dan bars ey laxhálm ta a
lixza pa

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 in

2 y

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

32.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ein
ass.

ej

di kann ga ej i vikan bäjty
som helst, utan prästafruen.

jfr bänk.

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in II

dæn di ſyttja skiædaren

ey po dom ---

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in:

gláns han va sa flàsad, nar
man kom ej om dóran.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

ej

nar en vilon ej imod

bjerkoholm te ...

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

an.

ig

kom ig a halsa på!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
an.

ɛŋ

nɯ́ fan ja ɛ́ŋ a sata
kàfa ɸ́on

dɯn skɑ̀n ja ɧɸ́n ɛ́ŋ

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in i

ey ad.

O

de vä, nor di og

ej i

O

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in
ab.

ɳ

stala - sz - íɳ stålla

ɳi in (hos ɳɳn)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

in

iŋ, adv., in.

Allm.

Läs iŋ, som avses.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. aˇ y. iˇn

ıˇŋ l. ıˇʒ

Soˇ komˇ hanˇ ıˇŋ herˇ.
Saº kom han hit inˇ.

N. f. 80.

aga ˇ ıˇʒ "åkaˇ iˇn", inbörˇga
hoˇ eller saˇd. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ingan tin kom ig i
ed. Innan man kom
in i det (blev instuckt i
det). Sov hota du
K. f. 86. / dén íg. Så kas-
tade de den in. /
kom íg óm! Stig in om
dörren!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

stat~ɲta dær ùde, in
ùdan~ kom ig! Sta° inte
dår ute, utan kom in!

K. f. 86/han~bada~
staked~ig~ed~ bårmen.
Han hade stuckit in det i
barmen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hjerrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

in

Lèden ez-te-hà:ven.

Grinden in till trädgårds-
tappan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

cabilla
v.

tybilla -a -ad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbilla

injbíla (- ar, - a, - ad, - a, pl. - an
l. - lɛn) fr., inbilla.

Högestad.

läs: injbíla etc.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× inblåndad

ínblénade obest. pl.

dɛ ~ sɛ̃or ~ dær ~ e ~
so ~ moza ~ ínblénade ~ ɛ ~
ɛd. man säger det är så
manga inblandade i dat,
R. f. 86. 1:a leden repr. pär.

Nr 7533 Hedeskoga, Hjerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i inbunden

i injbongen

förbehållsam

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inbördes

ɪɜ býɾas

de slås ja áltíd ɪɜ-
býɾas. De slogos jɪ alltíd
inbördes. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ndelat

i'ydelad , sneta . = , pl. -ade

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inflätad

ifflétad, neutr. =

vägga de har man sét

gàmla som dar har vad

bós ifflétad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× indömmelig

ej dömmeli

inbunden. inåtvänd.

Bjeresjö eul. Steinan.

1934. 100 Hemestads bl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× infóra
adv.

ínfora

infór. inåt

gå ínfora, t.ex. om inåtgående
dóm.

ín vídfora. J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i'nföra
ae.

i'3fö'ra
i'nåt

de slog i'3fö'ra. Det slog
i'nåt (om en sjukdom).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ingelstadana

sb.

ingelstana best: pl.

invånarna i Ingelstads hd, Kristl.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~Ingelstaddräkt~~

Ingelstadräkt

3

den gamla allmogedräkten i Ingelstads härad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen,

ögon pr.

— ögd n.

— öga pl.

e dar öga o dör

öpa i — rödöga.

— —

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ìgen (ègen), ìgad

han jöra vel ìgad kalás!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ìzan, ˋad, ˋa

y. för ìzan

de hade ìza spˋesa.

De hade inga kameˋner.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngen

ènjen

hèn e nastan ènjen aw di'
gàmla kvènjorna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ìgen

vi jǫ̀n jǫ̀ ìgen fortnèd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
mon.

ìgen

dær va ìgen a bàga

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägen
pron.

ägen pl. äga

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ìŋa pl.

dær vaɾ ìŋa stàla.

Dær fanns ìŋa gårder

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ingen

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

29.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

pl. ènjà

de va dæn ènjà hàde dà

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ìgen

hane ìgen han sát-nantìg.

dene ìgen a nar óm -ed.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ingen, inget, inga

han e ingahus människa

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ìgen, pl. ìgå

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
jeon.

ègen

dæn gær vest ègen nø ød na

dæne ègen a vel gø ètor - en
(om ti'dningen).

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ègen

dé' e dær ègen a vé'd

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ìgen

dan va ìgen mènnìga kòne
vàra ofa.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen

ingen m. inga

han hade inga barn sål

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngen
pem.

ègen

di hade sa lidad fo'r i
tiden, sa de lijta ègen tè'j.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
men.

ingen

dan va ingen tagnesney áls

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ègen, n. èged

dæn va èged tæ̀g æ paréa
præsès.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingen
pron.

ègen

dæn e ègen a hǿn

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. y. a. ängen

ängen l. ängen, äng pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Hjelmestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han kömor ängen väg. Han kommer ängen väg i arbetet. K. F. 86/
där e ängen egen
jor. Där finns ängen egen
jord (d: ängen av bönderna
är gärdsgårdade).
N. F. 80./

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ingen

dær, var inga fron.

hade, hátt på dén,

tiden. Det var inga (kvinnor), som använde hatt på den tiden. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenjör

ingenjör -en

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenstäds

ingenstens

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ègan tèg el. ègantèg

di fùte-d so dan blèk
ègan tèg på jården

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ingen ting

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ingenting

ingenting

hon sa hon kuna

ingenting.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ègen tèg

en fètt arbèja for ègen tèg.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngenting

ègentèj el. ègen tèj

de lìgna ègen tèj

I: va ohållbart, odugligt

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'ngenting

ìyan tiy

/ja hade ìyan tiy a

klàga ǿvor.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting,

ingen

får (~~han~~) han hade

ingen för han

gråta.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ìgantiŋ

y. fr. igantiŋ

dä' gör ìgantiŋ. Det

gör ingenting.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingenting

ìŋen tiŋ [x1] l. ìzentiz [xx1]

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

for ŋen tiŋ för ingentiŋ (v. gratis) N.f 80.

x1 N.f. 80.
xx1 N.f. 86

han ŋpa ìzentiz. Han ŋpade ingentiŋ. N. f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingniden

adj.

ízgnėna ob. pl.

di e àlgada o ízgnėna.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingraverad

ɛ́ gravɛ́rad, pl. -ada

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingång

ingóga pl.; inggóga

(till rådja).

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ingången
a.

íygàn

inband, anpassad

kú e jà so íygàn me -ed.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers_1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nhysare

inhýsare m.

person som hyses hos en annan, bor hos en annan; end. uppg. om man som lever på undantag (se d. o. samt undantagsstuga). R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nhyses
abs.

i'zhýses

i'nomhus

Jmtr. som: de kona gå i'zhýses. De kunde komma från den ena gårdslängan till den andra utan att passera gårdsplanen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nhägnad

inhägnad

i'nhägnat område

Rspors- ord med låsuttal och anpassat efter målets accentsystem: den genuina formen torde ha varit *iŋ hǽjnad. 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhägnad s.

enhägnad r.; -or

inhägnad

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhägnad

~~inhägnad~~

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Förr ledan har anpassats efter målets fjudelokicke, senare leden är et. på långstal.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* inhärdig

inhärdi[1] l. – or, m. och f.,
n. – det, pl. – dia, komp.
– diare, – diast, ihärdig[2].

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

[2] Häst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'hôstas

íyhøstad, reuti =

nær di hade íyhøstad, de
va vàyasøen, de sísta låsad.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhöstad

íŋhø̀stad n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

inbärgat

ha. íŋhø̀stad ha säden inbärgad

M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inhöstad

ɛ́jhœstad, neutr. =

inbärgad. om grödan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

initiativ

initiativ, -et,

Nytt ord, inlånat

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inknipen

i knipan

hopsjunken, böjd och hopsjun-
ken (t. ex. om åldringar).

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'kommen

ɛ́ykɔ́men

ja va jɛ̀nɛ́st ɛ́ykɔmen om

dɔ́ren

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i n k o r p e n

adj:

i z k r i v e n

hopgjinken, böjd och hopgjinken

(t. ex. gamla personer)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkråm

inkråm, -ar, -ed

innanmäte, -n, -d

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörd

ryggsörd
(om häst)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörsel

inkörsväg best. sg.

inkörsväg till en gård

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr inkörsel

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) inkörsel

sb.

Genus mask.

den nära o den sämre

ingången.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörsel

sb.

utfart

inkörsväg, infart till gårdsplan

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inkörsel

utförseln bf. sg.

inkörsport o. d.

Genus fem.

N. S. 90

Nr 7474 Öja Hemsestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x illmarig a.

ɛzmaurɛ, ɛzmaurɛd, ɛzmaurɛa.

illmarig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inmarig.

ey märi a.

eymäria o lèa

é di illmarig.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x inmarig adj.

injmäri

inbunden. Hörborgad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ i'mang

ey mâni

i'mang; inbunden, slug, ej fri o öppen

åk, du e sa ey mâni

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linan

prep. och konj.

Ijan

de e ämskafad Ijan min tid

... Ijan ja då kom hemad ---

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inan
konj.

ìyan

de va ìyan jâ va veda
a ekséra

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

konj.

ɛ̀jan

--- ɛ̀jan di rɛ̀sta hùmàifrà ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnan

konj.

ènjan

vi kala álti dæn, ènjan

de blèk plàntad, fon "ýsta

sèn" (om Sandskogen).

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan;

ɛ̀yan ad̀.

Ō

dɛ̀ vil̀ ârva mɛ̀

ɛ̀yan ja ɛ̀ dø̀;

Ō

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

igan

--- igan, vägen hen-
bgtfg. ómlåd --- innan
vägen blev omlagd.

N. f. Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan
konj.

ìgan

Ógan tror, igan- de-
komer - hém. Hästarna
lämnar innan de kommer
hem (d: är i vägen att kom-
ma hem).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

.2
iʒan, prep., adv. ok konj.,
innan.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan

ìnan

59.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnan

konj.

ìyan

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innan
konj.

i
Egan

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

y. å. innan

konj.

innan l. innan

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

innan en. kom. inn. i.

ed. Innan man kom in i

det (blev innatt i det)

K. f. 86. / innan vi. blev

fulla ... innan vi

blevo sjuka.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. innan

innan ja ble at år

innan jag blev en år gammal.

K. f. 86. / --- tila, ogan

sólen gik óp --- tidigt

på morgonen, innan solen

gick upp. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. innan

han ~ fägnde, vem ~
de ~ vå, ìgan ja ~ kom ~
fram. Han skönjde, vem
det var, innan jag kom
fram. R. J. 86. | --- ìgan där ~
ble ~ zidgrävad --- innan det
blev utgrävt där. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

dær - jek - at - hélt — innan konj.

ár, - ssan - ja - blé - brá

2. dán. Det gick eu helt år,

innan jag blev bra i den

(d: innan handen blev läkt).

K. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanför

eyanför

en eyanför a en udanför

(stor och kliste ladvägg).

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innanföre
adv.

i̲nnanfö̲re

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. innanlomma

innanlöma f.

innerficka

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanläka

ìyanlèksa pl. -or

i'bet. prövning i innanläsning

de va ìnnanlèkson a ìyanlèkson

l: på kaströrsen

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnanom

i'yanom

i'nnanför

i'yanom dönan.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnanom

ɛyanom'

den va ɛyanom' ijɛn

= i'nanfɔ'n

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innanom

adv. & prep.

ìnanom

innanför

den va en pål ìnanom

fjòrkedòren

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innansida

²inzansia, f. -n, pl. -sior, -na, insida.

¹falen e ²lia gran po ²inzansian. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innansida

²inʃansìa, sf. -n, pl. -sìor, -na, insida.

¹fålen va gran inu ¹po ²inʃansìan. ²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innantill
adv.

ìganti

lesa - ìganti läsa innan-

till.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innantill
adv.

ìyantí

på insidan

di hade ràpad ìyantí

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ innast

inzast, adj., superl., posit.
och komparat. fattas, fl. = 4,
innerst.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne:

Eya i ýsta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ine

ège

ège pu ón

(ón Lybeck i Knagekolonsjón)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

ìya

anv. på tal om kontinenten eller utrikes länder:

di va ìya ifra udlånad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Line II

vi' vå' dæ eya i fòsefjòn

(nånd. i Danmark)

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne;

ägde adr.

han sådde där äpple;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lìne
an.

èya

á de va vèmelat a ha
dom èya sá.

hâml. att ha fåren ine i stugan
under klippningen.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

inʒh, adv., inne?

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Alänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ine

eya

hane eya i stän a sedor
a skeivor.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nne

ène

dén e jùsane ène.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inne

ège

vi ska hèla na ège

(om en hund)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ine
adv.

ège

restaurérad både ège o lida

(om kyrkan)

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. a. y. inne

ìŋa l. ìŋa

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

hær ìŋa hær ime.

n. f. 80. / sida ì ìŋa

K-f. 86 sida i hakte

12. f. 86. / de

svärmde ál til ŋa. e. var.

trégár. de (bina / wi mede ekkid

ime i wa trädgard. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. i'nne

han ~ har ~ hat ~ ögla

ögla ~ ö ~ mögan. Han

har (som botemedel mot

tandvärk) haft blodigelar

i'nne i munnen. K. f. 86.

hán kan ~ vá ögla nu. Kan

(d: katten) ren (gärna) stanna i'nne

nu. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

inne
adv.

dær e so mórt i ýga, hér e jùsår. Dær är så mörkt inne (i det rummet), hår (i dèna rummet) är det ljusare. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnearbete

i'yearbe'j, n.

i'nnhusarbete

hum jöa a'lt so'dant

i'yearbe'j.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i'nnefnuken adj.

i'nfnigan

i'nsnöad

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x innefnuten

ìnnafnàgen, adj.

pl. ± -fnàgna
insnöad l. ± -fnügna
l. ± -fnàgna

du va ìnnafnàgna. De
voro insnöade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*innefnuken

Ingefnugan

innesnöad

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nelåit

ìyelåst

ìyelåst i badhúsed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i'nne.i
adv.

ìnzaì

i'nuti

dær. vá. nú. ìnzaì.
det fanns nåjak i'nuti.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innelyckt

adj.

ìnjelöjt n.; pl. = -- ¹a

inhägnat (om betesmark o. d.)

de. é ga ìnjelöjta. De är ju

inhägnade.

R. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnemuar

ègemùnad

best-f. neutr. sing.

den ègemùnada plànan

1954

Baldringe. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènnestängd

ègastägd pl. -a

kan sa tè dom, di skala

hala donas kùns ègastägda.

Nybro-

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innestängd

ègestæyd . pl.-a

dær ble två kvègor ège-
stæyda i fjòrkant

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× innet
utv.

ijad

biform till ij, in; endast
i starkton.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'rnet

ɛ́yad = ɛy, in

kò̀ŋa a sónt di' kone

ga ɛ́yad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'nret

sd.

ɛ́jed = ɛj, in.

dɛn va tvåu dånska kom ɛ́jed.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a. y. ~~inåt~~ x i stället anv.

ínjad l. íjad = íj. in.

oftast Nin 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær íjad dit in / dæ
gàmla sa gos-
K.f. 86. / fré, nar de
kom íjad. De
gamle tade gudsfred, nér de
pomno in (i stugan) K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nnevid
ad-

ègeve

kärge i'nne; på i'nsidan.

man böja ègeve a slö
wdfo:a.

(nä träskning)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

innestängd

ègestǽgd, neuta. è — stǽgt

dær va ègestǽgt, sa di kǽne

èinte ga øvær nǽftjed.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linåtta

k.k. Eyrestad, reute.=

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inrätta

eyreta -a -ad

di hade eyretad i en åxen

läya rom te -en.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

insatt

ɛ̀ŋsàt pl. -a

lɔ̀fanna di e jɔ ɛ̀ŋsàta pɔ

dɔnas omràde

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i enskifte

ägofigur, -en

ägofigur, -ar

(uppkommen genom enskifte).

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

inskifte

ej gifta, -ad

= enskifte = ärval. ägofigur (uttr.
tillkommen gm enskiftesförrättning)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* inskifte

Ej gift, -ad.

1. enskiftesförrättning

2. ägofigur, ursprungligen tillkommen genom enskifte.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'spektor

spektör

gårds- el. gods inspektor.

den var ägen spektör.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

spektör -n

lantbruksinspektor

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

inspetör

lantbruks-inspektor

han kom dit liksom inspetör

– även spetör el. spektör.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inspektor

spektör, m., -ören, pl. -ör, -na, inspektor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ènte

ènte i àlmanhéd

nó ènte já ska gó.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte;

inte adv.

han va inte

hima;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ènte

ènte

klíston fáns hen jo ènte

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linte II.

Linte de jå vrd J.P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nte

ènte

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte:

ja ènte for dé, for

de va rélat

= ja visst, för all del

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
ente

inte

inte

hon farbäu maj at ja

skåle 2 ente say hänes namn.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

ånth, nekande partikel,

icke, ej.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Alån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

inte

vanlat va ad inte.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte
adv.

ɲ̊te

ɲ̊te so värst inte så° svår.
Dales mycket

N. f. 79 / dí kan ja men
gæl ɲ̊te sé.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nte
adv.

ènta

ja komon ènta i'hé va
de kòsta

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte
adv.

inte

den va ögastäyt, så di kunn
inte gå över näfjed.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

inte

inte på ét vis

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. inte

inte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja - hada - inte lust -
för - ed. Jag hade inte
lust för det. N. f. 80
den va - nor - inte -
N. f. 80 / blöad kom - üd.
N. f. 86 / det var, när blodet in-
te ram ut. N. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. inte

ɲ̊te som jå, vɲ̊d. Jate
vad jag vet. K.f.86. /
hår lonz språntɲ̊te gluta
for! Hur långt sprang inte
barn förr i världen! (?: för
nu fa tag i ett äpple, ett päron
e.d.). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ínte

tréna é, so-an-kan-
ìta rùsta-dóm. Frukt-
tråden är sådana, att man
inte kan skaka dem (d: för
att få ner frukten). N. f. 86.
ja, vèd min lív ìte.
Jag vet min tann inte. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

inte

ja hade so ónt

i benen, so ja hade

inte moxtól. Jag hade

så ont i benen, att jag

inte kunde hålla tillba-

ka jämmerropen. T. f. 86./

han talar kalkónska, for-

nte hánsen ska förståd. Han

talar kalkonska" ("fint" obegriplig

Nr 7533 Hedeskoga, Hörröstads hd

Hugo Arcskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

språk), för att "hönsen" inte
(vanliga människor) skall förstå
det. R. f. 86. / e. n:r ält
öpa o. nta grédor? Är
ni redan uppstigna och grä-
ter inte? Eller skämts. ta-
ler inte? Eller skämts. ta-
les åt. R. f. 86. / --- när
de. nta hade jäst. räktad
--- när det (d: brödet) inte hade
jäst riktigt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

inte

--- so dæ nte

dröste --- så att det inte

dröade (d: så att kornen inte

föll ur axen, när man satte

hårt mogen säd i skylar).

R. f. 86. / de lå dön

pösa, for de nte skola

mulna. man lade dem (d: bröden)

i pöser, för att de inte skulle

mögla. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

inte

--- nar de nte
vle la ner --- när de
(kona) inte ville ge mjölken
från sig. K. f 86. / den bla-
gar på fönstorna, so
an kan nte se. Den
(d.: snön) lägger sig i stora,
våta flingor på fönstren,
så att man inte kan se (ut)
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

inte

hâns han ~ bler ~
so ~ fórt omtând, so ~ han ~
kan ~ ñta eda ~ èbla. Hans
han blir så ~ lätt omtând,
att han inte kan äta äpplen.
K. f. 86. / dár skola ~ de ~ rðra,
so ~ ñte da ~ lðvra ~ sz. Dár (= i
slaktblodet) skulle de röra, så
att det inte levrade sig. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

inte

de e vél de
ìnte e vårad härifrå. Det
är väl att vinden inte kommer
från det här hållet.
K.f. 86. / ... for nte pórten
ska saka nér ... för att
porten inte skall gjinka ner.
N.f. 80. / dar va so
tränt so en ìnte
kone koma främ. Där var
tränst, att man inte kunde komma
fram. K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

inte

inte

smörj nu vagnen, så inte han piper! Smörj nu vagnen, så att den inte gnisslar!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. inte

du - får - hòla - stóvad,
so - nta - du - véltor
bùtan. Du fär hålla i
staversn (= handtaget), så
att du inte välter bytten.
(Märk ordföljden!)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ívis

ígvís l. - or, m. ok f., n. -vístf.
pl. - vísa, komp. - vísare,
- vísast, envis.

Högestad.
Hem.

Läs: igvís.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 invålvor

isvålvor, genus obestämbart
- na, pluralet, inålvor.

Rem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x inväändes

adv:

ejväändes

inväändigt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'nvändes

adv.

ẹ'jvändes

i'nvändigt

lerslåna vägga – di va

kàlkåda ẹ'jvändes – dan va

hålm slåd fö'r u'dvändes.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'nåkt

ɛ'yägad,

ha ɛ'yägad, fristående

supinumform, ha inåkt (grövan)

i'fjän hade di både ɛ'yägad a

midtönjad i agösti. månad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

is

is. Han

ja han sél vad mé a

lued pa is.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i

is, m., 1 -en, 1/ntan pl., kollekt.
is, 2/ med pl. 2 -a, -na, is-
stycke. 2 2 2
isana, an en o jo en an.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2's

2s, 1 kn

n.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 s

2 s, -lan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Alfeskoug 1961.

vr. fik. springa. röntenom

pro. 2 slan. Vi måste

springa runt omkring på

isen (2:o för att hålla oss

varma)

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìsa
nb.

ìsa, =

ta upp is från fruset sjö

m. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìsa, = ìsa / 26.

taga upp i's från framna

vattendrag

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× i'samman
adv.

i sámen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I uttr.: ringa i sámen ringa samman i kyrkan, ringa till högmässogudstjänst.

dv. ringer i sámen.

K. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i Lappmarken
ad.

i Sämen

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'schiavärk

i'sravärk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

i'schias

hán e dan ènda, som
kan bôda for
i'sravärk. Han är den enda,
som kan bota i'schias.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~i slätt~~

~~46.~~

2slät n.

2'slag i vän

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

istapp

istaf, m., - en, pl. - ar, - na,
istapp.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ister

1 ister, m., - ed, utan pl.,
ister. Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ister s. 1

ister

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

101.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ɔ'stra

sb.

ɔ̀stra

ɔ'sterklump ɔ' slaktat

gris

av ɔ fsägsta ɔ ɔ̀stra o

ɔ. kåjte rön-

smalta. ɔ̀ster och smälte.

H. f. 78.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× istra

ístra, f. -n, pl. -tror, -na,
istrålagret omkring svinets
inälfvor.
har med vädje bägge ístrorna
öga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ìstra

ìstra, -an f.; pl. -or.

ìstorbildning (i sdr), ìster-

klump / två ìstror två

ìsterklumpar. R-f 86. /

R-f. 86

n.-f. 80. / nyrenad sad, va-

ìstran. Vinen sats

vid ìsterklumpen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'tu
adj. adv.

i'tú = tvärs

dær va pièftwinstorad i'tú.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
itu

itu, sönder.

han har sett bröna itu.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'tu

AN

slå itú

slå tönder.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ɔ́tu

ɔ́tú

ɔ́sönder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

dɔ ɔ́stola ɔ förstɔ slɔ-
lérad ɔtú. Man skulle
först slɔ ɔsönder klɔran
(d. v. s. vid anläggandet av
M. J. 90. en loggsoh).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i'tu
en.

i'tú

sönden. i'tàn

... fæsæd i'tú

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ítu

tú

tónder, tónbrý

spranga, ma, tú grænga

henne (d. en kyrka) ítu. N.f.80,

dan, éna mén

N.f.80. / vas tú. Den ena

K.f.80 / meden var tónder.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2 tu

en ~ kona ~ nöta

sla ~ knudorna 2 tu.

man kunde inte slå sön-

der jordkokorna (på vägen).

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i tubruten

itubruden itúbrygden

vàkbruten, ledbruten.

sjug å itubruden.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ïver

ïvor adj.

skarp i smaken (om ost)

ôsten e. so. ïvor.

Osten är så skarp i sma-

ken. VK. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× iver

adj.

ívor

skap. från (om matvaror)

Bjeresjö. enl. kand. Otto Steinan.

1941. 100. Kernestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iväg
as.

iväj

di fara ja iväj.

de va fjèrana di skole fetta iväj

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i väg
ad.

i väj.

rulla i väj.

[sätta i väg med x rullebår].

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i väg

väg

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

åstad

han, trakte, väg,
na. Han drog
åstad med henne (d: en
ko till marknaden). M. O.
80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*i ö n

i ö n, i j ö n oböjl. adj:

och blott predikativt

dräktig (om tackor)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja

ja' de va' de

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jå

jå

jå. for å l dél.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jå

jå

jå de vå de.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja l. ja

n. f. pl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja bet., ja obet., adv. ah! ja
interj.; ja.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja

ja bet.

ja obet.

13. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

ja l. jå

jà
tintej.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arcskoug 1961.

åk jå! åk jà!
(vid besvarandet av en fråga)

N.f. 80. / jå mån! Ja mån.
K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ja
interj.

"já", sá hán, "da e
ùta ùdan en fitkeùda".
"Ja", sade han (läkaren), "det
är bara en förkylning".

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~jag~~ I.

ja; tryckav. jå, ja

obj.-form. tryckav. mig

jå - sägnar min - kenäv.

Jag säknar min kenäv.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja-da

jádo

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II Obj. ~~mej~~ jag. II

{ mej
{ mæ tryakot.

mæ tryakes.

kan - dæ - læda - óp

de tæ - mǽj? Kan du

leta opp den åt mej?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 109. III

dan var at tvåg
for mej. Det var en
tvång för mej. / han e
m. f. 90. / två år élra en
mej. Han är två
år äldre än jag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jag

ja; tryckes. ja, ja

jag vid särskilt starkt efter-
tryck. Dr. f. 86.

obj: form. mej } mé e. jág fyrta-
mé
N. f. 80 / fýra. Nu är jag
gjutio fyra (år).
Dr. f. 86. /

de e. so. gràna, tyfsor. jág.
De är så vackra, tycker jag. k. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

jag

dut ~ kan ~ gå ~ o ~

grava ~ opp kan ~ tùa, èla

kan ~ jág. Du kan gå och

gräva upp en tuva (d: snö-

droppar), annars kan jag.

K. J. 86. | já sad ~ o ~ så ~ so

nù. Jag sa så och sade

det nn. N. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag,

ja pr. pers.

mi ack.

ja slå mi so fallet,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàg
mon.

jà ; àv. jàg (emfatiskt)

dee sa sánt som jág hedon
anonsnélsen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

~~jäg~~

jäg (vid emfas)

jä (vanlig tryckstark form)

jä, ja tryckes.

jau tjänta jo ~

hydzesta ~ nygär

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Jag

Jag hade drängtjänst

hos Högestads Nygård.

N. f. 87.

Jag sa. åkte nod sydda.

Jag såg aldrig något

spöke. K. f. 98

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

jå, stárkt béton. jåg.

obj. stackton. maj

" sagton. mi

han tå inåd mi

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

ja; tryckes: ja; jag
noon.
någon gång jag (vid efter-
tryck).

han e èlava ar ùjzra en
jág.

dó, nar. já vá. dèr.

n. f. 79

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

de hörde, jag ålru ~~jag~~ pron.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

obj.

maj tryckst.

mr tryckskr.

maj/29

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag l. ja bet., jag l. ja
obet., pers. pron., jag; sing. dat.
ah ackus mej bet., mi obet.,
pluv. nomin. vi bet., vi obet.,
dat. ah ackus. vos bet., vos obet.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag, prov.

905

97.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag
pron.

jag

starkt betonat; annars ja.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag

jag (efatiskt): annas ja

när jag va a lämta
mit prästbatj' ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag 4

ja, han nitja od maj,
for han tjände mi.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I maj trycket. mig 129

mz trycker.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han skramde öp

mz. Han skrämde upp
mig. N. f. 80 / dena kåtan han
N. f. 80. / spända mig. Den
K. f. 86. / här katan han pläste
(rätta) mig. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mig 109

hær ha dú ti dáj
o dìna, om du vill bo
blé méj o mìna. Här har
du till dig och dina, om du
vill låta bli mig och mina.

Ic n. × hyllebläst.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. mig 104:

mor fläta åltid máj.

Mor fläta alltid mig.

K. f. 86. / aP kan du väsla

dän fläman tz. máj? Kan

du växla den flamman åt mig?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jaga v.

jàgà -à -àd

di jàgà dan et pàn gèga
om àred.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåga ; -r, — ; — ; -d, -d. jåga sk

jaga

(jfr jåva !)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
jåva ; -r, — ; — ; -d, -d. jaga vb

jaga bort

2 1
jåva krêgen (jfr. 2jåga !)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I jaga

jàvla, =

Pres. tg. ˙ar

skara, driva på

han ˙ jàvar. Han driver

på (hom) // du ˙ ska ˙

java bǎtor på ˙ dom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

~~jaga~~

du skall driva
bättre på dem (d: i arbe-
tet).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. jaga

vb.

jàga, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ga på jakt

R. f. 86.

ùla vaˌnte hàrˌnàn,

somˌ jàga. Annars (bortsett
dàriˌfrån) fannsˌinte hàr nå-
gon, somˌ jagade. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. jaga
vb.

jàva, =

driva på

java i sät, dom! Jaga
x)

ut dom! K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Övers. d > t fr. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäga, v.

jämra

= jälta, skrämma

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

13.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäga, v.

jàga

= jaga villebråd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

13. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja-Gud

jagu

kaftad

de va jagu i min ogdoin

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja-Gud

jàgʉ

bekåftelseord

di sprɛtə jàgʉ ɔ̀ɔ plàntorna.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåha

jahå

utvidgad form av ja

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jakt

jakt

ga-på-jákt gå på jakt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jakthund

jakthåz m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jalous

sjärlú

ys och ürld . om flicka

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàma

jàma , =

(om katter)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäma

jäma (- ar, - a, - ad) sinh.,
jäma. Om kallen.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàma

jàma , =
(om katter)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari

januára

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari

jänvåri l. jänkvåri,

m., = i alla kasus, fk.

obrukl., månaden januari.

Aem.

Kärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

januari
sk.

janevári

K. f. 82

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàsa

jä̲so

jä̲so de vet i hàlseke
de

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jàsa

jà̲so

jà̲so, kum jek̲ a kóg̲

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jasa

jå sô.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa°

jasó ; jasó

N. ∫. 86. N. ∫. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jåˊl

jaˊ[o]l, n. ,- -ed, pl. =, - -ar,
förlåfningsskalas.

[2]
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jéda

jéda,

eufemism;

kós i jéda náma!

V. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo

jå

jå', de jåne kan

(svar på negerande fråga)

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jo

Jo

Jå, når de vela hå de besvärad. Jo, når de ville ha det besvärat.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Yt. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Jo

Jo

Jo, han ha vått där.
Jo, hon har varit där. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80, K. f. 86. / Ibland användes ordet jo för att uttrycka bekräftelsen vidare: jo, so, tå, hån dån. Jo,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo
Jå; jo tryckes. får.

n. f. 79

jo dí mé, stygom. Jo
det också, ibland.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

så tog han den (nysefär:
seden hände sig så, att han
tog den; den berörande an-
knyter till det nyss sagda).

N. f. 86. / jo, da, sjör. dr.

Jo, det tager man. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo

jo

ss. som på regerande fråga:

jo, bönorna di kan tvätta

Hönarna ta a gå

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jobb

jø̲b. ¹ad

(inlånat). = arbete. (slangartat)

han mø̲te sø̲dja jø̲b i mà̀lme.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jockles

jockles!

ultryck för förvåning.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Johannes-ört

Johannesurt, pl. -or

växtn. = Hypericum perforatum

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jår. Len

hårestana hade jår som
jik nér te fjön.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jør f. ; ²-a jord s.

jörd

de bør åned prs bøde pø

jöra a hus a åned.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord II

i'pl. = jordområden:

nu' dise jårana, kasécen

ha jo tjyft.

Nybro

so sålde han jåren te kasécen

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jor, -en

fylja pär ti jören : säger
om den som vill vara med här och där.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjord;

fjäll, – lun s.

kar i på fjäll;

C 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jor. f. -kn, utan pl., jord
jord.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord, s.

i jören;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

64. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

i ettrighet:

de va en hœrlihéd på jården

= någonting utsökt härligt, t. ex. att
i ett fattigt hem få slakta en gris till julen.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörd

jör, -an

den va lid jör te hysad
för.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jör

jör. 1en

hej ren vi öm lid en
jören

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads h:
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jår, -'an

di' hade jår dær nère

hèla hånestå de e sa

mídgåled for sin bråe jår.

di' tèttan tyyelán jårran.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord II

di'kan ènte et dög jör.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jar, -en

Ä. åkerjord, t. ex.:
ål jården hàda. de
här nèra. Att åkerjor-
den hade de här nere.
n. l. 87. Hugo Areskoug 1960.
St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

vi jɛ̀k pɑ bɔ̀na jɔ̀nan

ude pɑ jɔ̀nan

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörd

jor. ´an

han har ànte mer an
hélten sa mìad jór som di
ànre

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord
sb.

jor, ¹-en
pron. 'han' (se ex. inom parentes)
nera i jören / de rög
(rök) å
n. f. 79. / jören.
(-- om framtidorna,
när han begynte bli fyllde).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd Sövestad

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord

jår, -an

dan va mian jår te
kíprana

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord.

dær va bära lide gräna

jör te'.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jörd

jœr, -en, jœrå, -æna

hærestå jœr gær æna ø/r

te bø/rie jœr; de e jœred som

fi/gør.

N.N.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jord II

på döras jörå hade de -ed.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jord

jår, -'ən

nere ~ -'- jårən nere i jorden /x/

dær ~ e ~ 'ɛgən 'ɛgən

jår. Där finns 'ingen "egen"

jord (d:s 'inga 'självägande

m.fl. /bönder). x/ nya-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. jord

de hade jór èna nér
te bósa. De hade ägor
ända nere till Bunjö. n. g. 80.
de lemor skópa jóren!
nær de komor akáva.
Det packar samman jorden,
när det (= regnet) kommer
häftigt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

jord

de. hade. bara
en. smål remsa. jår. De
hade bara en smal remsa
jord. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbana

jo:rbå:na el. jò:rbå:na,

dansbana av tilltrampad jord.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid - en

sen jik ènast öp på jordbiden

V: tomten.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid -en

jordstycke; mindre jordegendom

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid -en -a -ana.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jordbid -en -a -ana.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jorbi̲d, m., – bn, pl. – a,
– na, jordbit.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kläcker.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbit

jorbíd m.
stycke jord

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbruk - ad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbrug -ed.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbrug, n., -- kd. utan pl.,
jordbruks.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbruk

jordbrug -ad

gamla smitan han hade

jordbrug (i gyst)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbrukare

jordbrukare, -en. pl.=
-arna.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordbruke

jordböyke, pl. -a,

jordhög.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbunke

jarbózkja, -ˊen m.

jordhög

du ska gˊömma dˊen

jarbózken. Du skall

gˊömma ut den jordhögen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

N. f. q. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordbär

jòrbär. -en pl. =. -en

smultron.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordbär

jordbär

skogsmultron

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
jördagarna f. j. — or jordegrumma

Scarmorska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordekvinna

jòrakvèga, -an

förälder. för barnmorska.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordemoder

jòràmòr. -en

barnmorska

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordemoder

jo:ramo:or, f. -- en, pl. -mo:ra, -na, jordmoder, barnmorska. Ö. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfast

jorfast, -t, pl. -a

(om stenar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfast

jordfäst; pl. –fästa
(om stenar i åkern)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordfnåk

jårfnåg n.

sand som yr långs

marken

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ordfästa
v.

/ordfästa, /ordfästa. /ordfäst

den ène èn i fjòrkan dær

satas ligan ey; sæ bæs di

lid a /ordfästas rejelt

pret.-passivi.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordgubbe

jordgöba pl. sb.

Nyare ord.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordhudda

jorhå¹da, f.,- n, pl.- dor,
- na, jordkoja; benämning
på hus med leroväggar².
Bönorna hade² inga² andra² hus
än jorhå¹dor. Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåm².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jördig

jörd² l.- or, m. och f.,
n.- rd, pl.- rda och efter
for. för, jörd¹ o. s. v., komp.
²- rdare, - ²- rdast, jordig.
²rtecknarna ha lidit²gd i händer
o blod jörda². öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordklase

jorklåsa pl. sb.

jordklumpar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordkällare

jårtjéLare, -an

dan va en jårtjéLare
nerazon som va Låvad me stén.

A.P.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordlaken

jåra lågen n.

svepningslaken (för en död)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordlaken

jöralagen jöralägen

liksvepning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jordlyfta
v.

jorlúta

lyfta från marken.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordmån

jormån

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordmån

jàrmèn -en -a -ana

(genuin form!)

jàrmènorna fèldas dan nèra.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordmån

jarmún

l. jarmán (Rspns-form).

K. f. 86

brå jarmún brajord-

mån.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordremsa

jorémsa f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordribba

jorrìba f.

jordremsa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*jordrämpa

jorämpa f. vb.

jordremsa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hr jordribba

han-här en-ledan-
jorämpa. Han äger en
liten jordremsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jordslagen adj.

jorfslån, - slåd, -

pl. - slåna

med (oma°) svarta mögelfläckar
(om vit tvätt).

de, va - jorfslåna (t. ex.
om lakan).

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäu

ja

di hörde ja tågnen.
de hörde jin röstn (d.v. och
kände igen honom ja
den)

M. J. Ljo

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jo jiu

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de stak jo ejnom på
ryggen. De (myggorna)
stack igenom på ryggen).
n. f. 80. / mårn va jo /
dø. Modern var jiu
löd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jie
an.

jo

sa jiya di jo te hànesta

9. f. 1857

han va jo stóist i sóknen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Då fik dän jo lavad.
Da° fick jin han ordna me-
kerna i lasset varstals.
K. f. 86. / etasom i sjan kåsa,
so i kåsa i jå i jo ósa.
Alltefterson sidan (av
halmstacken) gled undan, så° gled
jin jag ocksa°. K. f. Ste. (d: med-
dellerskan stod uppe på halm-
stacken).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jü

jø

den fåns jø ènte ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jù

jò. (jò)

jò - jò = jù - desto

jò gàlnare di svàra, jò

làliare hàde di s: på hus-
hållen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

J. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jʉ
asʏ.

jɑ

de vɛ́d jɑ jɑ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja
an.

jå. jå

men de e katólst jå

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju

jå . jå

di møte vara ena jå

de jälpon ja lid.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju
ar.

jå

ùde i svènte dan va ósa
fiskara jå.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja, ja adr.

hjm han ja
inte fått.

© 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja (tryckes.)

~~ja~~
ad.

han va ja èna bárn
(enda barnet)

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jü

jø

de e jø på bèèjastén

(ort i St. Hemmed)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jɛ

jɑ̃

dɑ̃ va di jɑ̃ sɛdade

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju
adv.

jo
(–)

jå har lést ad jo
= jag har ju läst det.
di tór jo ènte hér i svänja

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja
ar.

ja (-)

de syns dare lergrävor ja.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ju

ja

de va i en bág ja

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jude

jùde pl. jùdə

jùdə di hade stə̀ra knýde
pə rýggen.

kwen sə̀lde hə́r te en jùde.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul, m., 1_ en, pl. 2_ a, _ na,
jul. Högtiden

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul, s.

jul

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

13.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul

b.f.pl. julåna

om julåna

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul, -en, -a, -ana

i jùlas sistlidna julen.
(denne konstr. säkerligen resp -lån). I-s.
det va ett år i jùlas.
Det var ett år sedan vid
tiden för sistlidna julen.
M. f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul jul . -en

Du får ente bära julen ifrå dig
= ingen får under jultiden gå
ifrån ett ställe, som han besökt, utan
att få någon traktering.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul
s.

jul. -an. julå. -åna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul. -an. julå, -åna

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul

jul, -an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

strás for júl strak före jul.*) / ja blę so fúg, då ti júl. Jag blev
*) n. f. 80. / så sjuk, då till jul.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julàtan

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julaàttan

hålа julaàttan : hålla julafton

= fira j.

300. Sövestad, Herrestads hd.

Anna Nilsson 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

julafton
sb.

julàtan oböjl.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julàtan

dagen före juldagen

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julaftonn

julaàftan

julaàftan so konn en kòna di
lèyde i nèrabý tórn.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julaåtan, m., -en, pl. -åtna, -na, julafton.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton

julàttan

di kom på mi. liksom julattan kom

på tyggjaren = överraskande

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julafton II

julàttan å juladá
ha vi så gott som vi orka ha.
men annda jul
jämmor moon sitt goa tul.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julagille

jùlajìlle, n. pl.=

julkalas, -bjudning

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julagubbe

julagobbe . pl. -a

gubbe av fin vetedeg ; kostar 4 öre
stycket.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juldag

juladå

juladås månen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jûldag

jûladâ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

jûldagen. jûlsöndagen.

Står i tidsuttryck i
obest form: han vâ
har jûladâ. Han
var här jûldagen.
M. J. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julbrå

julaklå

när de va åtesätt julaklås

mårren ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Juldagsmorgon

Juladagsmården

I tidsuttrycket (ja° frågan när).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julatid

jùlatíd

de va inát ve jùlatíd di dànsa.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgran

julgrån, -ån, -åna m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julgris

julagris l. julagris,
m., -en, pl. -grisar l. -grisor,
-na, julgris.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juli

juli, m., = i alla kasus
utan pl., månaden juli.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juli

juli

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. juli månad

K. f. 86.

juli tordá "juli torgdag",
dvs. dagen för sommarmark-
naden i Östad.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julkaka

jùlakága

hôdkaka som bakas el. bortgives
nil jultiden.
di' fek álltid en jùlakága a
en jùlá'ást te forá'lrana.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul-lek

jùlalè'gz pl.-a.

g. jùlalé'g

sammankomst för lek o dans
under jultiden.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jùllek

jùla/lèdz

l. =—lèg (4.)

ga-pa-jùlalèdz under
jultiden gå till förlustelser
och leker från gård till
gård. Hände enl. uppg. vara
hela natten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julleck

jûlalèdʒ, m., -ar, pl. -a,
-na, julleck, dansnöje som
under julhälgen anordnas
för byns ungdom.

jûlalèdʒa ha di jin.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul-lek

jùlalégz -en -a -ana

sammankomst för dans bland byns ungdom.

Om jùlalégzana da hade di måd mé dom; da skole tòsouna fé héa sin dréj.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julmat

julamåd

tydja julamåd : om fattiga barn:
några dagen före jul gå omkring hos
bönderna och tigga matvaror till jul.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julost

jùlaåst, -an

ost som beredes el. bortgives vid
jultiden.
di fek álti en jùlakåga a en
jùlaåst te foreLrana.
(häml. tjänarna)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julpsalm

jul²asalm l. jul²asalm,
j. -n, jl. -or, -na,
julsalm.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-julspöke

julaspöga n.; pl. =

om personer, särsk. ungdomar, som under julen tilldelade ut tig och gick omkring i gårdarna i maskeraderskjk. Bl. a. sträckte man sig i ansiktet. I synnerhet vid trettondehelgen förekom dessa bruk.

M. J. 80
Ögn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julstorm
sb.

julastörmen best. sg.

Om den förödande stormen
under julen 1902.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julatid

julatid

julatid

vid julatid vid julatiden

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

julträ

julatre

=julgran (endast hos henskap.)

Högestat.

Nr 3906 Herrestad- h

Jacob Bergström 1926 z.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul öl

jùlaøl n.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru

jongfru, -en

titel för husbållerskan på en herregård.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jungfru

jongfrw, j. - hn, pl. - or,
- na, jungfrur.

ö ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juni

jun̄i, m., = i alla kasus,
utan pl., månaden juni.

Allm.

Lärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jäni

Jäänä

R-f. 86

n-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

justament
adv.

justamént

just, ackurat, precis

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäver

jur, -ad

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäver

jäver, n., 1 -et, pl. = , 1 -en,
jäfver.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Olärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäver

jur, -ad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jur n. ; pl.—

jurer

jurer S.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

juvursprung

jursprängd l. -or, f.,
n. -sprängt, pl. - sprängda,
komp. -sprängdare, -dast,
som har så fyllt juver
att utömning behöfves.

Kon står o e så jursprängd,
så hon får tvångd mjölkas
fjärdast. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläcker.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäversprängd
adj.

jurspräzd

(om kor)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jyntig

jynted

Hjantig

Hum e så jyntet

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† jyntig

²jyntad l. -or, m. och f.,
n. -tt, pl. -tta och efter
for, för, ¹-ntad o. s. v., komp.
²-ntadare, ²-ntadast, fjantig,
fjoskig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x. ä

ja

Jmfr. ja-jä i sam-
manställningen ga-ja-jä
gå för att tilla efter något
man är intresserad av /
ja-komor-ja-jä
bagàtor. Jag kommer efter /
ett stycke bakom. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jå

jå

Instr. pa.-jå i förbindelse med verben spriŋa l. lŋa. spriŋa (lŋa) pa.-jå. Springa efter någon för att spionera på hans förehavanden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jägare sb.

jägare m.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänka, d.

jäxtja

j

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

26. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jämmerpipa

jämorrpiva f.

person som ständigt gnäller och jämrar sig.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämmertuta

jämmertuda

som gråta och jämra sig jämt.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn

jämt n. g.

nu ska du lägad

jämt. Nu skall du

lägga det jämnt.

N. [illegible]

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänn

jönn l. ¹- or, m. och f.,
m. jönt, pl. jönna och
efter for, för, ¹- nna, komp.
²- nare, ²- nast, jänn.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämn

jämn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

89.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

jämna
vb.

jämna, =

göra jämn

du ska jämna den

jordkojken. Du skall

jämna ut den jordkojan

n. f. -Hugo Areskoug 1960.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. jämna

Du ska jämna
midzgan. Du skall jämna
ut godselhögen.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jämna

vb.

jämna, = , -ad

jämna ut nåt (t. ex. en jordhög el. gödselstack)

jämna, -d jämna ut.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Sv.

jämna

sv.

jämna, =

jämna ut ngt (rspro-form).

K. f. 86. / jämna-ud

jämna ut en jord-

hög, en hålighet i marken

o. d.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arneskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

jämna
vb.

dí jämna - dr
po - vårana. Dem (mitel-
fåroma) jämnade man ut
om vårarna). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämnmulen

jämnmúlad n.
(om himlen)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämra

vb.

Refl.

jämra, sv =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

jämra sig Hugo Areskoug 1960.

so, sád, hùm pa, stó-

len a, jämra, se. Så

satt hon på stolen och

jämrade sig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämra

Refl.

jämra sig, =

jämra sig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämra sig:

ja blev så gåten på dom.

nån di jämnan dom.

J: jämra sig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jämse
adv.

jàmsa

I förb.: jàmsa ˇ må i
jämnhöjd med.

den ˇ ligger ˇ jàmsa ˇ må
stakˈgˈtad. Den (som) ligger
i jämnhöjd med staketet.

R. 1933 S.

Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jär
s.

jär. 'ar

jär

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jär

jœr, m., 1– kr, utan fl.,
jäst.

Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, n., 1- ld, 1/ utan pl., kollekt., metallen järn, 2/ med pl. =, 1- kn, järnstycke, 3/ med pl. =, 1- kn, pannjärn, stryk-, prässjärn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn, s.

järn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

87. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa

jäsa. -ad

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jän

jänn, -ad

1. jän i allm.
2. föremål av jän: jännad
spec. = pannjännet

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäːn

jæːn. ¹ad

dæ:r va: smi:t et jæːn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn n.

järn s.

järn.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

järnbesmar f. j-or

järnbesman

järnbebsman

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn, -ad

av järn

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäm

jäm, -et. pl. =, -en jämen

den som har många jäm i illen,
får alltid ont bråt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn,
järn, 1/2 d s.

C 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäːn

jæːn, ¹ɛd

spec. = paanjäːn

et jǽːn ne teé bé́n po

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn n.

Ä. om vissa verktyg av järn.

vi skär, öja, en mejärn. Vi äkar upp den (d:torven) med järn.

n. d. 87.

Jfr torvjärn

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

jærn n.

mera genuint: jǣrn. J–S.

dær - va - jærn ögə -
dóm. Det var järn under
dem (d: slädmedarna)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

järn n. sb.

de skär ma järn.
De skar (tärv) med ett
skarpt redskap av järn.

N. V. 84

Nr 8025 Bromma Herrestad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäin

jään, n.

han hade en stöfflep av jään.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jän

jæn, ¹ed

træfýtrŋ æv jæn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järn

jærn n.

sjænor a. jærn skenor av järn.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jårndörn

jårndör pl. jårndörar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x jännet
adj.

jännad, neutr.

jännhaltig

vänad e jännad

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnhandlare

järnhändlare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnharv

järnhárva pl.

N.f. 87

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ jänharve

jærnhårwe, m., -n, pl. -wa, -na, järnharf.

Hedeskoga

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jänkok

jänkrög, -en.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnkula

järnkúla f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Järnkula

järnkúla pl. -or.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnåttorna

sb.

järnåttorna best: pl.

några nätter på försommaren
då det var ovanligt kallt
och risk för nattfrost.

(d: om sommaren, när de
hakade bedor. Om sommaren, då man hackade betor.)

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnmed

järnmér pl.

järnskodda skidmedar

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnplåda f.
(grov) järnplåt.

x. järnplata
sb.

Jfr x Kakelugnsplata

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnplog

järnplåv -en -a -ana.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* jänplog-djävul

di gàmla jæinplåwajævlana

om svårhanterliga jänplogar

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskena

jærnsʃéna f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnskott

järnskúd n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

järnbeslag på ena
delen av stång, som an-
vändes vid stenbrytning.

där va järnskúd
i änden. Det fanns
järnbeslag i (ena) änden. M. f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnsprät

järnspröjda m.

vässpännare av järn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järnspröte

järnsperrgärde m.

vävspännare av järn.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× järntjudergård

järntjorpéla pl.

tjudergårdar av järn

K. 8. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa vb

jēsa ¹jēs or, — ; jēsta ; jēst

(el. jēs

jäsa

de va inte jēst .

de står a jēs .

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa,

jèsa, -or, -tr, -tv.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa
vb.

jè̀sa, -ˋte, -t

jæ̀ren hade de o sate
te' drìʒʒad, for de skole
jè̀sa. Jästen använde man
att sätta till örickat, för att
det skulle jäsa, R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäsa

jäsa / 1 bor, pl. 2- sa,
2- ste, jest, jest, pl. 2- a/
intr., jäsa.

en bälte malt te mäsa, sa
han som te jäsa.
driftad va ente jest.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäst

jast, -en

vanl. ord.; jfr gär

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäst,

jest, – kn s.

– o so sàta di jèst

ti'

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jästpulver

jastpólvor n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× jön?

jön

i utt. driva jön me = driva gyckel med.

Bjeresjö (enl. Steinsen)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l.
I. Ingers 1935.

1934. ~~100~~ Hen. kd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Jösses

jésses

utrop.

jésses! sätten di inj kacklomma
i Gus hus åse!

yttrat av två Kvinnor i Högestad 1878.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jösses

jösses

s'n terj.

jùlsɛs

jèsses, hors (utskrytt för förvåning)

jùlsɛs, mánen ha-vel-ùta gad-o-tad-ùta skèpa! Jesses, mannen har

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

vål inte gå ö och | jösses sintej.

tagit tio tupar!

K. f. 86. / nä jåses! Nej Ros då°!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabbalök

kabbalögj kàbalögj

bot. = laktha palustris -

Högestar.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rabbalök

Kàbalǿgz

Kableka (Caltha palust-
ris)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabbalók

kàbalǿdz

Caltha palustris

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabbalök

kåbalöfz l. kåbalöfz, m.,
– kn, ntan pl., kalfleka:
caltha palustris.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kabbesork

Kàbesók

Karl utan Klâm.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàbad; n. =; pl. ~-a

styv och ovig (om vämnad, tyg)

de va kàbeda. De var styva och hårda (om strumpor av grovt garn). K. f. Sö.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

* kabbig adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads Hd
Hugo Areskoug 1960.

kabbig

kabad, n. = adj.

styv och osmidig (om klädesplagg).

Bl. a. om strumpor

den e. so. kabat ty. det

är så styvt tyg.

x/ Övers. d > t fr.

ord-början med t.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kabel, 5.

/ ; kåbla /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

3.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackla.

kögla, -ar, -a, -ad.

jösen de kögla o

tädra nor dé skulle

mö;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackla

kåg²la (- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing. ,- a, pl. - n
l. - lin / ink., kackla. Om
kön². s.

²Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrilj.

kadrĭl, -en

(en dans)

kadrĭlen han kŏm, a lĭban

han dànsa.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrig

kadrɛ́l -en

(dans)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kadrilj

Kadríl -en

dans bruklig under hela 1800-talet,
även om tillhörande melodien.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadrij

kadri'l. -en. -or -orna.

dans brukligt under hela 1800-talet
och melodi till densamma.

kadri'l va jo mycket.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kafé

kàfé, neutr.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

kaffe, n., -d, utan pl.,
kaffe, kaffebönor kaffeboor / hela
kaffebönan han kaffeboor / hela
söka kaffe o sälja sed,
2/ kaffedryck. driften i
ett kafé ijen?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe
s.

kàfa. -ad

kàfa fek vi dæffjà, tvá kòpa.

hwem kågon kàfa te - an

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

kàfe, -ed

dær fek vi' àlri kàfe mer
en vèn sòndamàsen.
(under en drängtjänst på 1880 talet).

Nr 4062. Bäresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

kaffe

kàffe, ~ ad

Enl. uppg. av K. f. 86 skulle dennes moder
också ha haft uttalet kaf~

kàfa o. kàgor kaffe

och kakor

Nr [redacted] Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. 7. 80.

ja. tyckor - nte óm dé kàfad.
K. f 86. Jag tycker inte om det kaffet. K. f: 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe II

de e presis desáma me
kàfed a va): vad
kaffet betråffar.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffe

kaffé (ålde uttal)

kàffe (yngre ")

ja fiti to kåppa kaffé

Nr 3906 Högsåter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

kaffe

so. kokta. vr. kàfe. Jå kokade vi kaffe. K. f. 86. /

dr. skola. drizza. kafé. De skulle dricka kaffe. K. f. 86, citat efter modern; se oven.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaffeburk
sb.

Kåfebörk m.
I
burk med kaffe

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffebönor

pl. kàfebýnor

de va höjfǽr, nar di kom
me brènda kàfebýnor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffebönor

kaffebönor pl.

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekanna

kàfekà'na -an

nan han nìtad en kàfekà'na -
ma en tùd på, a så han de
nògad am kàfekà'nan. 14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekittel

kåfefjél, -en -a -ana.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaffekittel

kàfetʃɛ̀l, pl. = — ˈa

m.

K. f. 86. / dɑ-ɛ-jɑ-kàfetʃɛ̀la ásɑ

ɑw-kóvɔr. Kaffekittlar

är jɛn också av koppar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaffekvarn

Kàfekvärn

K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) kaffekvarn

Genus mask.

(d: v ha slägt-en)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffekök

kàfatjø̀ke n.

kök där kaffe kokas
(modernare ord)

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffepanna

kaffépanna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffeplanta

kàfeplànta f. sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kaffetörst

adj.

kàfetörst; pl. = -- = a

som längtar efter att dricka kaffe.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaffetörst

adj.

kàfetö'st

som långtar efter kaffe

ja, va, kàfetö'st.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kaffetörst

kàfetörst l. kàfatörstig:

som längtar efter att
dricka kaffe

R. f. 86. va ~ käfetörst
vara "kaffetörstig".

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kafta

²kåwta (- ar, - a, - ad, - ad, blaū i n. sing., - a, pl. - n l. -tha) inth., kafva.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagge

kàgga ; pl. -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagge

kagge -en -a -ana

bränninsdunkar.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagge

kåge², m.,- n, pl.- ga,- na,
kagge.

kågen va² dær brönlivin² jo².
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kaja

kæja l. kæ²ja, f., pl. -jor, -na, benämning på vänstra kanten.

Slå ne kæ²jan! ²öja.

№ 300 · Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kajan

kàjan best. sg. sb.

= vänstra handen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kajhänd

kajhänd, - händer l. -or, m. och f., n. - händet l. - händer, pl. - hända l. - händerna l. -nada ulan komp., vänsterhändt.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kajhänd
adj.

kajhänd

vänsterhänt

R. J. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka:

kåga -an -or -orna

när hum då hade

åwbågt kågorna = slutat b.k.

ja jik te jahana kågefjärry a

skola fjeva kågor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka;

kåga, – an s.

– or, – na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka II

ö, hum bägte mèga kägor
hèma

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kåga -an -or -orna

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaka

kàgga, -an, -or, -orna

f.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kā²ga, f. -n, pl. -gor, -na,
// kaka, fint bakverk. bevārs,
fiff du kof o kā²ga!, 2/
kaka, brödkaka o. d.

Anm.

hö̀j kā̀ga = spettkaka. (Bromma)

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaka

kägga, -an, -or, -orna f.

småbröd

käfe o. kägor kaffe

och kaffor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

N 1/80.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakbröd

kägabrö

något finare bröd än grovbröd.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakekorg

Kåg²ekör, m., -en, pl. -a,
kakkorg, två hvetebröd afsedd
korg.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakakvinna

kàgakvéja, -an

gumma som gick omkring och sålde kakor.

i den ándra stùan på hém sàn dan bàde en kàgakvéja, som hede jòhána.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kákalṓn -en -a -ana

jäänugn. Kamin, sättugn

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn;

kåkalån, - ln s.

ja ska fjäpra i

kåkalånen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn II

di hade en stór
kákelón di la í

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kackelon .- en kåkelon.

järuugn. kamin, ståltugn. jfr. II.

ja ska sätta dieckyät ti jonkes po
kåkkelonen.

glon di i kackelonen 4.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn II.

även kacklomm kåklom

jusses! sått'n di inj kacklomma

i Jus hus åse 2.

yttrat 1878 av tvenne kvinnor i Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kakelugn.

{kákelon
káklon; pl. 1-a, 1-ana.

järnugn i dagligstugan

K. f. 86. / káklona på

bén järnugnar på

fäder.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kåkloz x/

järnugn i dagligstugan.

x/ nyare för x kåklon. 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kaklɔ̀n. -ɛn

jänngn. sättugn etc.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugn

kákelʊn, -an

kákelʊnan va ópnjøstad

jäŋugn. kamin; sättugn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kā'kelŏn l. kā'kehlŏn,
m., - kn, pl. - a, - na, kakel-
ugn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugn

kákalón, -an

vard. = järingn. sättugn.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kakelugn

Sin sofästen
värmen i kaklonana.
Sedan ta° koll man elden
(glöderna) så'd makt i
järnugnarna (genom att
på° glöderna lägga t. ex.
torv). N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakelugnsbänk

kåkelons- l. kåkelonsbänk, m. -r, -n, pl. -a, -na, kakelugnsbänk, benämning på en liten låg, invid kakelugnen stående säng.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsbänk

kåklogsbägk x)

bänk (ligg bänk) i dag-
ligstugan med den ena gavla
vetande mot järnugnen (kåk-
logen)

x) Nyare för x) kåklonsbägtj . 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsbänk

kåklaonsbäyftj, -en.

en kombination av säng och bänk.
Stående invid ugnen i vagl. stugan
med fotändan emot ugnen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsbänk

Kákelugnsbänk

liggbänk (uppbäddbar)
som stod med ena gaveln
mot järnugnen i dagligstugan.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnen

best-f. kackelonsleed

en överbyggnad av lera på kakelugnen

(tältugnen)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsler.

Kákelonslérad sb.

best. sg.

överbyggnad (av lera) ovan-
på ett ugnen i dagligstugan. Där kunde man
sätta ett fat med vatten,
mjölk e. d. att uppvärmas.
Vi sétor ad på kákelonslérad. Vi sätter det på
kakelugnslerat. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåklozsplåda * kakelugnsplata
f.

kåklozsplådor pl.

sidstycket i gammaldags
järnugn i dagligstugan.
Ofta med reliefer framställan-
de t. ex. S:t Göran och
draken. Jfr vid kakelugn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakelugnsplatta

kåklonsplåta f.

sidstycke i järnugn

Se även leden sep. pär.

I andra uppteckningen: plåda.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakeman

kå²gemàn, m., -en, pl. -a,
-na l. -mèn, -mènena,
karl som till försäljning
kringför kaffebröd.

Brömma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakeman

kagemann kàgeman. pl.-a

gubbe som går omkring och säljer kakor.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàgefàd n.

kakfat sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakekong

kågekor pl. -a

kong vari bäres kakor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakkorg

kågekören best. vg. (s6.

korgen med småkakor

han, hade, kågekören

på, bören. Han hade korgen

med småkakor på skott-

kärran. R. f. 86.

Jfr personbinamnet Nils

Bör.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ Kàgakvìga
{ Kàgekvìga, pl. ~ – ~ or f.

kakkvinna
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug. 1961.

ambulerande försäljerska av finkakor (småbröd till kaffe).

Jfr Kakkärìng

K. f. 86. /50. sad. Kàga-kvìgorna på tóred. På sän kakkvinnorna på ötorget (i Ystad). H. d. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kak-käring

kägeftjärrg

gumma som gå omkring & tåljer kakor, eller täljer kakor hemma hå ick te håhåna kägeftjärrg a skole ftjeva kägor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kak-kåring

kàgatjàrry

gumma som går omkring och tigger kakor ifrån kongar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kakkäring

kàgaftgàrrg; pl. ˋ-ˊ-or, ˋ-ˊ-orna

ambulerande för- fl.
säljerska av finkakor (t.ex.
bröd till kaffe).
Sådana höll ofta till på
Ystads salutorg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kak-skopa

kàgaskópa. M.-a.

skopa på hårkaka.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kaksocken

kagesockor kàgesókor

sockeri tunna skivor

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kakstocker

kàgasòkor, n.

stocker som såldes i stora, tunna kakor som klipptes åtu med tång.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Raksocker

Nr 7833 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kàgasókor n.

socker i form av fleta
stycken (klipptes i bitar
med en särskild sax).

Kàgasókor de va
nte fjsókara en som só.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Kaksocker

Kaksocker var inte
tjockare än så här (den
talande demonstrerar).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaksort

kägesort pl. -or.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kakstaden

kàgastàn sb.
kàgastàn best. sg.

skämts. om magen
da. klér 2. kàgastàn.
Det kliar i kakstaden, dvs.
man känner sig hungrig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kalás, n.

han jöre val iyad kalás

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lealas
s.

kalás -ad

hèla kalásad = allt ihop,
allesamman

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas s.

kalås n.; pl. —

kalas

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kalåg. -ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kal$\underline{å}$[1]f, n., - kd, pl. - or, - na,
kalas. [2]
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalas

kalás -ad -an -orna

(mera genuint kaláʃ enl. P. L.)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. {kalás; pl. -ór
{kalás n.

Ht. Födelsekalas / när de skola ha kalás, skolan där va klòsor 2 sòpan, när de skola ha förskor sòpa. R. f. 86.

Vår man skulle ha kalas, skulle det vara klimp i soppan, när man skulle ha fåsk soppa. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kalas

de ha inte so stora kalásor här. man håller inte så stora kalas här (d: i Folkestorp).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälfla r.; kälflor × kalfla

flöte

dr. en brädebid (omkr ½ m lång)
a en döka på mötorn, midskorn
a närhögen 2 kälflan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalk

Kalk, -an

(ämnet)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalke, m., ½ kn, utan pl.,
kalke.

kn smed lid kalke på
vägarna om sjul o misomar
i stuan. 2. Ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalk, s.

Kalk

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

56.

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalk

kalk, -an
(ämnet)

m. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka
v.

kàlka -ar -a -ad.

pr.pl. -ad. neutr. =, pl. -ada

di va vi̲da; kàlkada.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka
v.

kàlkà -à -àd

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalka
v.

kàlkå
p.p. -å'd. pl. -å'da

leasl̀åna vèlzza – di va
kàlkå'da tyvä'ndes.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalka

kàlka, = , ± ad

kalka en vägg o. d.; kalka åkerjord

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkig

kàlkad, pl. :--a adj.

kalkad (om vägg o. d.)

kàlkada vàdja kalk-

stoukna väggar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalkon

Kalkón; pl. —ór

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalkon

Kalkón, -ón, -or

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkona[1], f. -n, pl. -nor, -na, kalkon.

[2] Öja.

× kalkona

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Häss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkonska

kalkónska sb.

obegripligt språk, "fint" språk

han talar kalkónska, för
nte hánsen ska förståd.

Han talar "fint" språk, för att
inte vem som helst ska förstå
det. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arcskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Kalkonska

Kalkónska

obegriplist språk

han, talar, Kalkónska.

Han talar så att man inte

kan förstå honom (om

en person uppifrån Sverige)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalkvägg

kalkvägga l. kalkväga pl.

Nr 7533 Hedeskoga Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kalkade väggar

vi kona smìda dom pa vègana, dær de va kalkväga. Vi kunde smeta fast dem (d: talgjuren), dær det var kalkväggar (d: om det var fråga om kalkade väggar), T. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

kall

kal; kalt; kàla adj.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han e kált som e
et tjyvahuk. Han är
kallt som i ett "tjuvahål"
(= håkte). x) Talesätt.

x) Dvs. mycket kallt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd Hugo Areskoug 1960. kall adj.

Formen kål torde i stor utsträckning börja undanträngas av regro-formen kal / kåla pantóflor kalla (d:o uppvärmda) potatis / eda - kål kål äta kall kål (medveten ordsammanställning). Likaså:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

kall

kålan e. kål. Kålen

är kall.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

kall
adj.

den kåla låftan

m. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall a.

kaul kault kåula

kall

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall
adj.

kål, reuta · kålt

dan va sa kålt ude i
pjäkhusad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall II

adj.

én tåga va de sa kált

a röjnad a blåsad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall
adj.

kål neutr. kålt

kålt vå dan.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall II

kall.-ed

prästsysslа, kyrkoherdbefattning

jfr. kall I. i betydelsen "väckning"

och där anfört st.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kall

skål l. ¹- or, m. ork f., n.
skæl, pl. skåla ork efter
bor, för, ¹-la, komp. ²- lark,
- last, skall.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hall, a.

hal, n. halt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

14. 55.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. kål, -a

kall
adj.

kalt n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

da. e. kált ùda. Det
är kallt ute. K. f. 86.
miltzan e. kál. Mjölken
är kall /. kåla pantöflor
kalla potatisar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kall (adj.

här e kált som e at tjyvahúl"*).

Här är kallt som i ett "tjuvahål" (håkte), dvs. här är förfärligt kallt. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) Sic!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla -a -ad

" "

/ten kàust kàla di -an .

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla
v.

Kalla - a - ad

även i bet. „väcka"

jfr. subst. Kall

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

pass. kàlas, pas. -as,
pret. -as

han kàlas liavel gàdehùsare a
va skàtefriad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

imp. kàla !

kàla på han !

jfr han

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla III
v.

sup. kàlad ♂ blir kàlat

ff. ord som böjas med d:

ja kan altid kàlat di' för

" vànare "

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàlla, =, ¯ad

Kalla
vb.

Pres. ¯ar

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962
M. f. 79.

--- en skamlös, som de kala för hämbörd. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kall

Kall. -ed. pl. =, -en

väckning (jfr. v. kalla)

de andra kalled; om sången vid väckning
gjorde upp genast, sade han vid det andra
kallet: du vill ha ett kall å två kall,
du vill vel åsse ha prästakall.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla I
v.

kàla -ar -a -ad

kàla for = benämna

i mellom två stòlya de kala
di for en "gùnig".

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàl̲a' -a̲ -a̲d

el. ka̲l̲a etc.

pass. ka̲l̲a̲s el. kàla̲s i hela temat.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla:

sa kalad i fàtihùsad

de va sa kalad lit hòstajila.

da hade di jila sa kalad,
dèyana fór.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla:

fæjelsed se kalad.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

dær va for di' bätor, skola
kalas = dä' var (rum) för
„bättre folk" sä' att säga
om ett värdshus i Ystad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla
u

han både hän i de kalas
fåtihusad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla pret. -a

dærfor kàla di hànom
for "ræskan"

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla

kàla -an -a -ad

èla sa e de nèstan i
by'an, sa kalad.

Pass. kàlas. pres. =. pret. =

på jèlan, so kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalla:

Gnadåls dåin, di kalan

på dån tiden do hade

prèstorna, di hade tiène sa

kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla II

han hade fa'm statkära,
di' kalas (kallades)

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla

kàlfa, =, ¹⁄₋ ad vb.

Pres. ¹⁄₋ ar

ha, vá, da da, kàlad?

Vad var det de kallade det?

n. f. 90. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàl̲à̲ -a̲ -a̲d

pass. kàl̲à̲s i hela themat.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla

svenànorsan, skìvaren sa
kalad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla

di va ènte rektet kl̲o̲ga, sa ka̲la̲d

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla, v.

hå̀la, hå̀la, hå̀lad
hå̀lar, pres.
hå̀la, imper.
hå̀lad, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.
120.121.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla:

kon sålde tvål, så kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla
v.

kàla

ja kan kàla på kåns

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalla:

de boja fjäkna i
sydväst sa kalad.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Kalla

kälfa, =, -ad

res. sg. -ar / Inf. pass. -as

Ö. vacka syn som sover.

so. kålad så kallat

M. f. 80 / (vanligt förkolerar.
de tillkays).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. kalla

Användes, efter vad det förefaller, oftast rent
elektriciumässigt. / ja-
vad-nåtte, va-den-
kallas-för. Jag vet inte,
vad den kallas för. K. J.-87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. kalla

vb.

ha va de dr

kàla dɛ:2 Vad var det de

ropade dom? K. f. 86. /

sín kala dr. an-fzyd-

bólen. Sedan kallade

man honom för "Kötbullen".

(Om en man som gärna tordes

ha ätit fyrtio köttbullar

till middag.). M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. kalla

dí rómed ha ~ vr ~ v6.
kalad ~ for ~ kàmaren
fór. Det rummet ha vi
fórr kallat för kammaren.
R. S. 86. / handdúgana kala ~
du ~ for ~ hàzkla.
"Handdukarna kallade man för
"handklä'den". R. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

kalla

vb.

di kàla tràana,

nar di skola tvrja

dom zhópa, for tàwta.

man kallade trådarna, när

man skulle tvinna dem

samman, för tåtar. N. f. 86./

dí va dær vögna, dær

kàlas. Det fanns det vagnar,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

som kallades, dos. Det kalla (vb.
fanns vagnar, som kallades so°
(o: holstenare). R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalmarbräda

Kálmarbrǽda, pl. -or

gammaldags bråder, använda till
svangaolen; även icke sågade på sidorna
och ändå så placerade, att varannan
bräda täcker fogen mellan två andra.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*kalorv

kalórven sb.

best. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Nerrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

kalufsen

han tå an 2 –

kalórven. 2 Han tog

honom i kalufsen.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalmarbråda

M. kálmarbrǽdor

så kallas bråden som icke äro hyvlade eller späntade på sidorna; bl.a. använda till gavelrósten, således att varannan bråda täcker fogen mellan två andra.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalmusrot

Kálmarőd -en

växter.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv
sb.

kal, -'an, -'a m.

N. y. 79.

Sskrin<u>g</u> <u>spådkalv</u>

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal m. kàla.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv s.

kal m. j ²⁄₋ a

kalv

. han løjde ikrij me kålen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv;

kal, -ar s.

-a, -na;

di fjäll ar oj

sam kal;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal, -en. -a. -ana

Jala me denn, ella bissa me kala, [illegible] e
bi'lamma.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kål, m., 1– kn, pl. 2– a,– na.
kalf.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Skald s.

Skal

25–. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

kal pl. kala

pasa kàla

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

Kal, -en m.; pl. -a

vr. har tja

målkatt'r. o.

K. f. 86. / da. ánra e. kàla.

Vi har tio mjolkkor,
och de andra äro kal-
var.

Jfr lockordet *Robbes.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalva,

kàla, -ar, -a, -ad.

kólm har kàlad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalva
vb.

kalfa, =, -ad

(om ko)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåla ; -r, - ; — ; -d.

kalva ok

kalva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalva

Kàlvfa, =

Trol. resps-form.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvbytta

Kàlabùtta f.

tråbytta med en stav som
handtag, av vilken kalver
gåvas åt dricka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Kalvbälge

kàlabèla m. sb.

kalvkråk, kalvkreatur (förklenande)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvdans

Kàladàns

ẽ slags pannkaka gjord av

råmjölk.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvdans

Kàladàns

en slags rätt beredd av

råmjölk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvhuvud

kàlahòed

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalvkvälgare

kàlakvèlgare m

skämds. för slaktare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kålatsèta r. j – a

kalvkälte

kalvkälte s.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvkalle

kàlatsjàta m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvkatte
s6.

kàlatsàtta m. ; ˊ ˋ – ˊ ana best. pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvkött

kålaffejd, m. – ed, utan pl.,
kalfskött.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalvlöpe

Kàlalèva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalvskinn

kàlafiŋ n.

l. kálfiŋ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvskinn

kálfsiz, n. ,- ed, pl. = ,- er,
kalfsskinn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Olåsv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvsmoder

kål[1]smoor, f. -- hon/ pl. -moora, -na mindre brukl./ livmoder hos kon.

Ded e farlet nar kål[1]smoorn hum gar ud. Bja[2].

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klara[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund